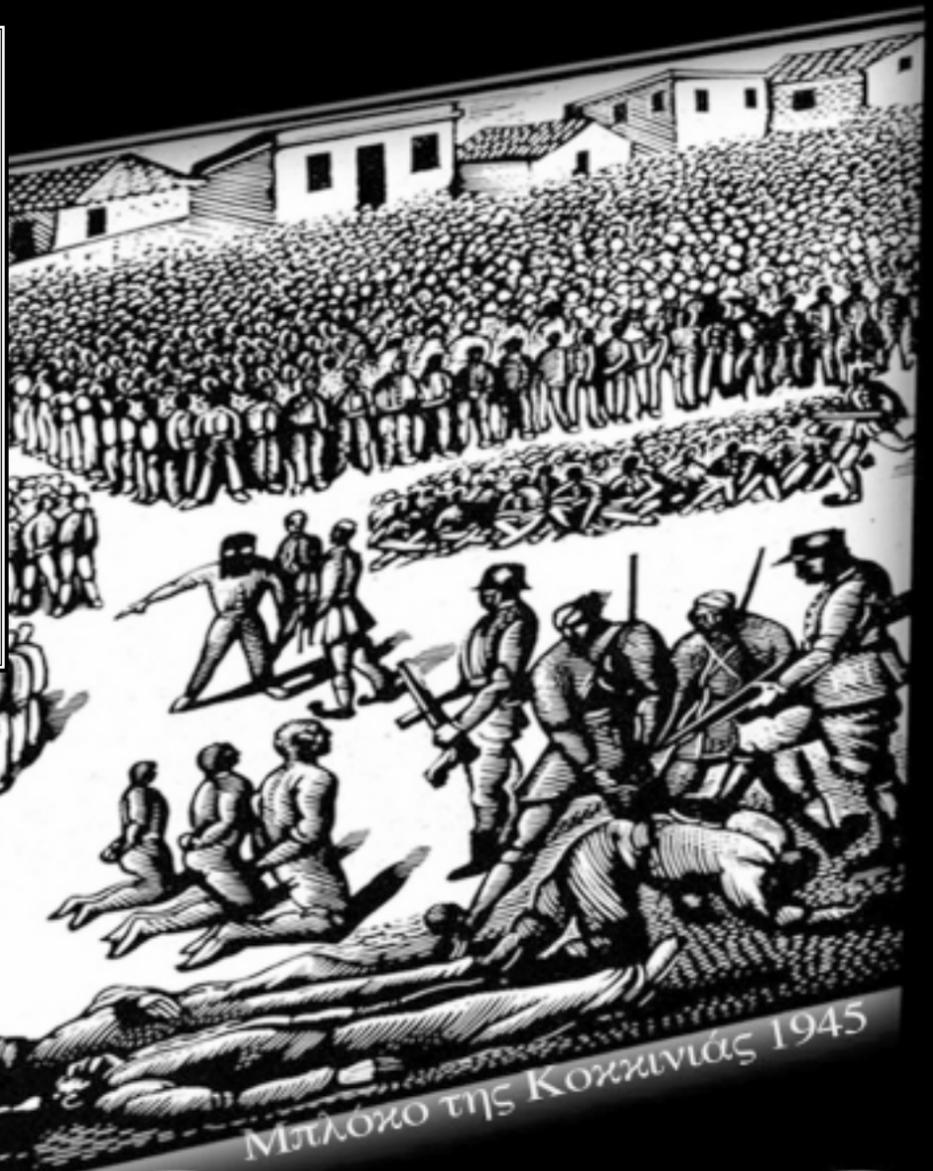

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 561 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 4 ΙΟΥΛΗ 2009

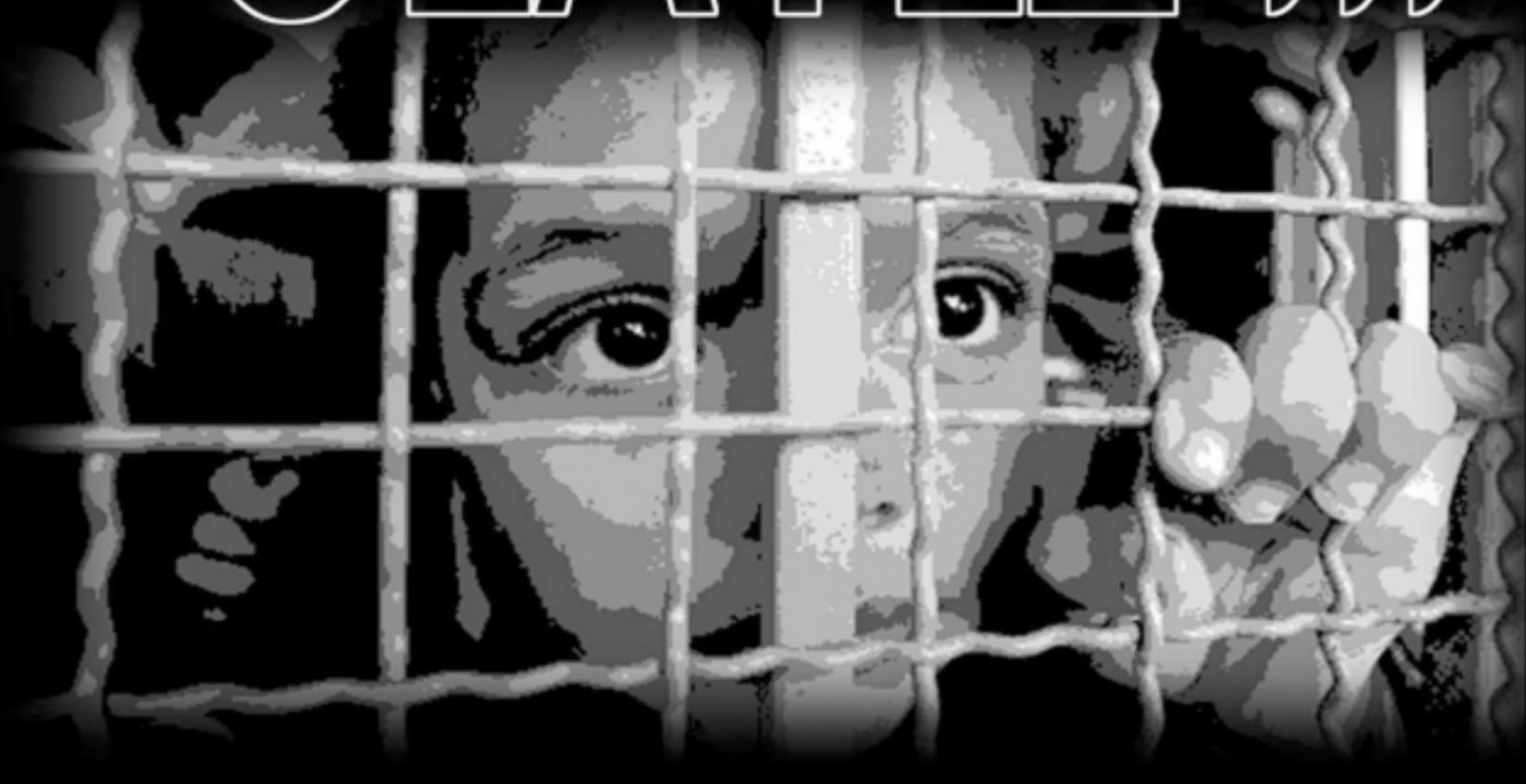
1 ΕΥΡΩ

Μπλόκο της Κομμουνίας 1945

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΕΡΓΟ

ΘΕΑΤΕΣ " "

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/7: Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα Φιλιππino-αμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1776: Τέλος πολέμου ανεξαρτησίας ΗΠΑ 4/7/1884: Η Γαλλία δωρίζει στις ΗΠΑ το άγαλμα της ελευθερίας 5/7: Αλγερία-Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962-1811), Ρουάντα: Ημέρα εθνικής ενότητας-ειρήνης/7/1994: Επιστροφή Αραφάτ στη Δυτική Οχθη μετά 27 χρόνια εξορίας/7/1932: Πραξικόπημα Σάλαζαρ (Πορτογαλία) /7/1919: Έλληνες στρατιώτες βιάζουν γυναίκες στον σιδηροδρομικό σταθμό Aziziye μπροστά στα μάτια των αντρών τους κι εκτελούν αμάχους/7/1797: Οι Γάλλοι καίνε σε επίσημη τελετή το Libro d' oro (Ζάκυνθος) /7/1909: Γέννηση Andrei Gromyko /7: Μολάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1964-1966) /7/1828: Ίδρυση ελληνικού κράτους/7/1874: Προκυλάκισή Τρικούπη για αντιβασιλικό άρθρο «Τις πταίει;» 6/7/1935: Γέννηση Δαλάι Λάμα 6/7/1967: Εκρηξη βόμβας στο Σύνταγμα (ΔΕΑ) 6/7/1971: Εκρηξη βόμβας στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη») 7/7/1894: Γέννηση Vladimir Mayakovsky 7/7/1941: Ο Churchill καθιερώνει σήμα νίκης (V) με τα δάχτυλα 7/7/1949: Ανεξαρτησία Λάος (Βιρμανίας) 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1967: Συλλαμβάνονται πέντε κομμουνιστές που έγραψαν αντιδικτατορικά συνθήματα (Θεσσαλονίκη) 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι στην Καλλιθέα (ΕΛΑ) 7/7/2004: Βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο (37 νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες) 8/7: Παγκόσμια ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1949: Εκτέλεση φοιτητή Παύλου Παπαμερκουρίου («Χρυσός αετός») που ενέπνευσε τον Θεοδωράκη στο «τραγούδι του νεκρού αδερφού» 8/7/1966: Το αμερικανικό ΥπΕΞ εκδίδει το πρώτο διαβατήριό 8/7/1839: Γέννηση John Rockefeller 8/7/1918: Γέννηση Nelson Mandela 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου (Θεσσαλονίκη) - επεισόδια-συλλήψεις 9/7/1919: Κατακρουρούνται από τον ελληνικό στρατό ο Αλίτ Πασά και πέντε φίλοι του (Akhisar) 9/7/1971: Εκρηξη βόμβας σε βυτιοφόρο Εσσο Πάππας από την πρωτοεμφανιζόμενη ΛΕΑ 10/7: Αλβανία: Ημέρα στρατού, Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973) 10/7/1985: Βύθιση πλοίου «Rainbow Warrior» (Greenpeace) από γάλλους πράκτορες 10/7/1991: Ορκίζεται πρόεδρος Ρωσίας ο Μπόρις Γιέλτσιν 10/7/1971: Ανδρέας Παπανδρέου, Στάθης Παναγιώλης και Νίκος Νικολαΐδης παραπέμπονται σε δίκη για παράβαση του ΑΝ.509 περί «ανατροπής του καθεστώτος με βίαια μέσα» 10/7/2003: Εκρηξη εκρηκτικού μηχανισμού έξω από γραφεία «Hellas Flying Dolphins» στον Πειραιά («Νέος ΕΛΛ»).

● Τι φωνάζετε, ρε, για το καλό μας πασχίζει η κυβέρνηση ●●● Έβαλε νέο φόρο στη βενζίνη για να κυκλοφορούμε με ποδήλατα, να κάνουμε φυσική άσκηση ●●● Έβαλε νέο φόρο στα κινητά για να μιλάμε λιγότερο και να προστατευόμαστε από τη βλαβερή ακτινοβολία ●●● Μια ζωή στη γκρίνια αυτός ο λαός, τίποτα δε μπορεί να εκτιμήσει ●●● Ούτε ένας ούτε δύο ούτε τρεις, μια ντουζίνα κορυφαίοι πολιτικοί κρέμονται από το στόμα του Χριστοφοράκου ●●● Ο οποίος δεν αναφέρεται, φυσικά (μόνο) σε καφετιέρες και μπλέντερ ●●● Δε μπορείς να πεις, εξακολουθούν να είναι μια ωραία ατμόσφαιρα εκεί στο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ ●●● Έχουν πιάσει τα ταμπούρια και πυροβολούν κατά βούληση ●●● Την Κυριακή αίφνης, το διασκεδάσαμε δεόντως καθώς είδαμε Αλέξη και Αλέκο να αλληλοπυροβολούνται, ο πρώτος από το ταμπούρι της Ελευθεροτυπίας και ο δεύτερος απ' αυτό του Βήματος ●●● Πρέπει να τους ευχαριστήσουμε, διότι δεν μας αφήνουν να πλήξουμε ●●● Πανούσης, Λαζόπουλος, Παπαϊωάννου και λοιποί «φίλοι της Γιάννας»

έπαθαν ξαφνικά αφωνία ●●● 'Η μήπως είπαν τίποτα και δεν το πήραμε χαμπάρι; ●●● Δε μας χέζεις, ρε Αλογοσκούφη ●●● Μόλις βρεθείτε εκτός κυβέρνησης αρχίζετε το παραμύθιασμα και την κριτική ●●● Πλάκα-πλάκα, όμως, τα παπαγαλάκια του τα διαδέτε ακόμα ο εκπεσών τσάρος ●●● «Αντάρτης ο Αλογοσκούφης», έγραψαν κάποιες λινάτσες ●●● Τι να κάνει ο άνθρωπος, πρέπει ν' αρχίσει να μαζεύει σταυρουλάκια, γιατί στις επόμενες εκλογές θα γίνει η σφαγή των γαλάζιων ●●● Πολύ σωστό αυτό που λέγεται από εργαζόμενους, ότι στην Ολυ-

μπιάδα η Αγγελοπούλινα έκανε κουμάντο με τα δικά μας λεφτά, ενώ στο συγκρότημα που πήγε να δημιουργήσει έκανε κουμάντο με τα λεφτά του άντρα της ●●● Να συμπληρώσουμε, όμως, ότι από το «κουμάντο» της Ολυμπιάδας κόννησε η φαμίλια και όχι μόνο δόξα το θηλυκό της μέλος ●●● Αν πιστέψουμε τη φιλολογία των ημερών, Λούλης, Σουφλιάς και κάποιοι άλλοι πιέζουν τον Καραμανλή να κάνει εκλογές το Σεπτέμβρη ●●● Δεν σας παραξενεύει, όμως, το γεγονός ότι δεν γίνονται καθόλου γκάλοπ; ●●● Αληθεύει ότι ο καπετάν-Αλέξης θα καπετανέψει στην επόμενη αποστολή του Free Ga-

za Movement; ●●● Το παλιό παιχνιδάκι της εκλογολογίας ξανάπιασε η ΝΔ ●●● «Δεν έχω καμία πρόθεση να πάω σε εκλογές», διεμήνυσε ο Καραμανλής στις Βρυξέλλες και τα τέλια πήραν φωτιά ●●● Γιατί η δήλωση αυτή όχι μόνο δεν κλείνει την εκλογολογία, αλλά της ανοίγει διάπλατα την πόρτα ●●● Προφανώς το Μαξίμου κρίνει πως είναι προτιμότερη η εκλογολογία από τη συζήτηση για την κυβερνητική πολιτική ή τα σκάνδαλα ●●● Ο Καραμανλής είναι μια «μετριότητα» και «η Ελλάδα έχει πρόβλημα με τον κ. Καραμανλή» ●●● Όμως, «άλλο ο Καραμανλής μόνος του κι άλλο ο Καραμανλής με τον Καρατσαφέρη» ●●● Ο νησιτικός καρβέλι ονειρεύεται και ο Χεριχέρης εξουσία ●●● Χοντράδα κατά της Παπαρήγα διέπραξε το «Πρώτο Θέμα», εμφανίζοντας μια κνίσιση που τη συνόδευε σε συναυλία σαν να ήταν η κόρη της ●●● Ο Περισσός, όμως, την κατάπιασε αμάσητη ●●● Βλέπετε, η φυλλάδα του Μπόμπολα και του Μαυροτρίπα τυπώνεται στην κομματική επιχείρηση και ο πελάτης έχει πάντα δίκιο ●

◆ Σωρεία από βροντώδεις παπάρες στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας και στα κυριακάτικα φύλλα. Επιλέγουμε αναγκαστικά δύο, λόγω στενότητας χώρου: «Ο νόμος περί απαγόρευσης του καπνίσματος είναι η πιο σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία που έχει πάρει ποτέ η ελληνική πολιτεία». Δημήτρης Αβραμόπουλος. «Υπό μίαν έννοια, αισθάνομαι σαν προλετάριος της πολιτικής. Δεν έχω να χάσω παρά τις αλυσίδες μου». Αλέξης Τσίπρας. ◆ «Το ΚΚΕ επαναλαμβάνει ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει κανένα για πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως έκανε και στο παρελθόν», δήλωσε ο Μάκης Μαΐλης. Ως προς το πρώτο σκέλος καμιά αντίρρηση, όμως εκείνο το «όπως έκανε και στο παρελθόν» απευθύνεται μόνο σε ξεχασιάριδες και σε πολύ νέους. Οι άλλοι θυμόμαστε πολύ καλά την υπερψήφιση από τον Περισσό του Σαρτζετάκη, μαζί με το ΠΑΣΟΚ και μάλιστα στην πιο άθλια ψηφοφορία που έγινε ποτέ στην ελληνική Βουλή, με τα χρωματιστά ψηφο-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

δέλτια που καθιέρωσε ο Κουτσόγωργας, για να μπορεί να ελέγχει τι θα ψηφίσουν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Μπορεί η ηγεσία του Περισσού να θέλει να ξεχάσει τα παλιά της κατορθώματα (όπως θέλει να ξεχάσει και τη συγκυβέρνηση με τη ΝΔ του Μησοτάκη και στη συνέχεια με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, το 1989-90, εμείς όμως δεν είμαστε διατεθειμένοι να ξεχάσουμε την πρόσφατη πολιτική ιστορία της χώρας.

◆ «Χοντρά» παίζει στα ενδοσυνασπισμοσυριζικά ο Ν. Κωνσταντόπουλος και το ερώτημα είναι γιατί τόσο πάθος; Το ότι είναι τόσο ματαιόδοξος που θέλει να βρυσκεται πάντοτε στο προσκήνιο

δεν αρκεί. Επομένως, εξήγησή πρέπει να αναζητήσουμε σε δυο κατευθύνσεις. 'Η εξακολουθεί να «προμοτάρει» την υποψηφιότητά του για την προεδρία της Δημοκρατίας ή φιλοδοξεί να επανέλθει στο ΣΥΝ σαν γεφυροποιός.

◆ Εκθεση ορκωτών λογιστών, που έλεγξαν τα οικονομικά του Περισσού, έδωσε στη δημοσιότητα η Παπαρήγα, για να «ταπώσει» τον Πάγκαλο που σε πρωινή τηλεοπτική εκπομπή έλεγε ότι το ΚΚΕ δεν δέχεται έλεγχο από ορκωτούς λογιστές. Εντάξει, τον Πάγκαλο τον «τάπωσε», εμείς όμως μείναμε με την απορία. Η έκθεση έχει ημερομηνία Φλεβάρη. Γιατί, λοι-

πόν, δεν την έδιναν τόσο καιρό στη δημοσιότητα; Γιατί προεκλογικά έλεγαν ότι μόνο στις επιχειρήσεις δέχονται έλεγχο και όχι στο κόμμα, ενώ έλεγχος είχε γίνει; Η απάντηση είναι απλή: θέλουν να το παίζουν ντούροι επαναστάτες στα μέλη και το στενό οπαδικό πυρήνα, ενώ η αλήθεια είναι πως δε μπορούν να μη δεχτούν έλεγχο από ορκωτούς λογιστές, διότι παίρνουν κρατική χρη-

ματοδότηση. Άλλο αν αυτός ο έλεγχος (για όλα τα κόμματα) είναι της πλάκας. Ας μην επικαλούνται, όμως, αρχές, γιατί μόνο μια αρχή έχουν: το παραδάκι να μπαίνει στο ταμείο.

◆ Η κυβέρνηση του Καζαχστάν αποφάσισε όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι να φορούν μια κονκάρδα που θα φέρει «είμαι κατά της διαφθοράς!» Η ιδέα είναι καλή για τους Έλληνες αστούς πολιτικούς. Θα φοράνε την κονκάρδα (ας βγάλουν πια αυτές τις βεργίνες, σκούριασαν από την πολυκαίρια) και έτσι θα κάνουν καμπάνια κατά της διαφθοράς. Βέβαια, ο κόσμος θα τους πάρει στο ψιλό, αλλά μήπως στο φιλό δεν τους παίρνει όταν βγαίνουν σε εφημερίδες και κανάλια και κατακεραυνώνουν τη διαφθορά;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν μπορούμε να μιλάμε για αστούς και εργαζόμενους. Δηλαδή, οι αστοί δεν είναι εργαζόμενοι; Και οι εργαζόμενοι δεν είναι αστοί;

Γιάννης Λούλης

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Θέλω να δω να εφαρμόζονται φιλόδοξα και προπαντός αξιόπιστα μέτρα στην αρχή, ώστε να υποχωρήσει το ελλειμμα κάτω από το 3% μέχρι τα τέλη του 2010. Από εκεί και πέρα η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί ώστε να ισορροπηθεί ο προϋπολογισμός σε διαρθρωτικό επίπεδο... Πρέπει να επιβληθούν σκληρά, μόνιμα και κυρίως αξιόπιστα μέτρα.

Χοακίν Αλμουνία
Οι παλαιότεροι ασφαλώς εν-

θυμούνται τη νύχτα της Κυριακής των εκλογών του 1981 πλήθη να διαδηλώνουν πανηγυρίζοντας τη νίκη του ΠΑΣοκ- με πράσινες αλλά και με κόκκινες σημαίες. Αρέσει δεν αρέσει, πρέπει να ομολογηθεί ότι στο πανηγύρι της νίκης μετείχε και το τότε ΚΚΕ.

Στ. Ψυχάρης (Το Βήμα)

Ο κ. Χριστοφοράκος είναι ένας υγιέστατος, χαρούμενος, ευγενικός οικογενειάρχης και δεν είχε ποτέ τάσεις αυτοκτονίας ή

κατάθλιψη... Αναρωτιόμαστε για ποιο λόγο δίνουν οι ελληνικές Αρχές τέτοιου είδους πληροφορίες στη γερμανική εισαγγελία.

Στέφαν Κουρσάβε (ΚτΕ)

Ο πρωθυπουργός μιλά ξεκάθαρα για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Δεν τα υποτιμά, ούτε τα αγνοεί. Η διαδρομή του και ο τρόπος που χειρίστηκε κρίσιμες υποθέσεις στο παρελθόν έχουν αποδείξει ότι επιλέγει προσεκτικά το χρόνο που θα εκδηλώσει τις πρωτοβουλίες του. Γνωρίζει καλύτερα

από όλους μας πού υστερούμε και πού χρειάζονται διορθωτικές κινήσεις. Αποδεικνύει με τις πράξεις του ότι στρατηγική του είναι η διαρκής αλλαγή.

Φάνη Πάλλη-Πετραλιά

Σε περίπτωση κατάργησης του Συμφώνου Σταθερότητας, η διαχείριση των ελλειμμάτων θα γίνεται μόνο κάτω από την πίεση των διεθνών χρηματογορών και όχι από την πειθαρχία του Συμφώνου. Αλίμονό μας, δηλαδή. Προτιμώ την πειθαρχία του Συμφώνου για μια νοικοκυρεμένη οικονομία, παρά να δω τη χώρα μου να κατασπα-

ράσσεται από τη διεθνή τοκογλυφία στο όνομα μιας αριστερής φιλολαϊκής αφελείας.

Αλέκος Παπαδόπουλος

Διότι, κακά τα ψέματα, πραγματικά ανεξάρτητος Τύπος είναι μόνο ο οικονομικά αυτοτελής Τύπος. Αρα ένας Τύπος που υπηρετεί την καλή δημοσιογραφία αλλά και την οικονομική αποδοτικότητα, που στηρίζεται σε υγιείς επιχειρήσεις αλλά και σε ανθρώπους που διαθέτουν μια ευρύτερη αίσθηση του δημοσίου συμφέροντος.

Ι.Κ. Πρετεντέρης (Το Βήμα)

■ Όλα τα προσωπικά δεδομένα των Ελλήνων στους Αμερικάνους Αλλη μια ξενόδουλη συμφωνία

Τη συμφωνία που μέχρι τώρα οι ελληνικές κυβερνήσεις διάταζαν να υπογράφουν υπέγραψε στο περιθώριο της συνόδου του ΟΑΣΕ στην Κέρκυρα η Μπακογιάννη με τον αμερικανό υφυπουργό Εξωτερικών Τζ. Στάινμπεργκ. Με πρόσημα την κατάργηση της βίζας για τους Έλληνες πολίτες που ταξιδεύουν στην Αμερική, η κυβέρνηση Καραμανλή, με τη σύμφωνη γνώμη και του ΠΑΣΟΚ, παραδίνει στους γκάνγκστερ της υφηλίου, στη CIA, το FBI και τα άλλα ευαγή ιδρύματα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού τα προσωπικά δεδομένα όλων των Ελλήνων. Προφανώς, ήταν η αμερικανική απαίτηση για να εκπροσωπηθούν έστω και με έναν διπλωμάτη της ιεραρχίας του Στέιτ Ντιπάρτμεντ στη φιάστα της Κέρκυρας.

Και τα τρία κείμενα που υπέγραψαν Μπακογιάννη και Στάινμπεργκ αναφέρονται συνεχώς (σε βαθμό που να βαριέσαι) στην αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας» και στην απόλυτη ελευθερία πρόσβασης των Αμερικανών στα ελληνικά αρχεία για «τρομοκρατικές πράξεις», για «αποδεδειγμένους τρομοκράτες» για «υπόπτους τρομοκράτες» και για... «εκπαιδευθέντες στην τρομοκρατία». Η ξενοδοουλεία της ελληνικής πλευράς φαίνεται από τα... επακόλουθα αυτών των συμφωνιών. Η κυβέρνηση θα πρέπει μες στο κατακαλόκαιρο να προωθήσει τις συμφωνίες για κύρωση στη Βουλή. Στη συνέχεια, θα έρθουν αμερικανοί επιθεωρητές για να ελέγξουν τη σωστή και πλήρη εφαρμογή των μέτρων, θα συντάξουν έκθεση και η αμερικανική κυβέρνηση θα κρίνει αν η Μπανανιά έχει προσαρμοστεί πλήρως, ώστε να καταργήσει τη βίζα!

«Πνέει νέος αέρας στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις», δήλωσε με το γνωστό χαμόγελο της η κόρη του Μητσότακι, ενώ ο Καραμανλής είχε φροντίσει να βγει από το κάδρο που θα του καταλάκωνε το προφίλ. Την «ελπίδα να υπάρξει γρήγορη κατάληξη για την επίλυση του θέματος της βίζας με τις ΗΠΑ», εξέφρασε το ΠΑΣΟΚ διά του εκπροσώπου Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου, εκφράζοντας την επί της ουσίας συμφωνία του με την ξενοδοουλεία. Άλλωστε, οι κυβερνήσεις του έχουν υπογράψει σωρεία «αντιτρομοκρατικών» συμφωνιών με τις ΗΠΑ, ιδιαίτερα μετά την 11 Σεπτεμβρίου.

Ο Σανιδάς χτύπησε και στο παραπέντε

Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται. Οπαδός της λαϊκής παροιμίας ο ήδη συνταξιοδοτηθείς εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδάς άφησε παρακαταθήκη στους δικαστικούς μηχανισμούς μια ακόμη αντιλαϊκή γνωμοδότηση. Στο παραπέντε της συνταξιοδότησής του ο Σανιδάς γνωμάτευσε ότι οι εισαγγελικές και δικαστικές αρχές δεν χρειάζονται καμιά άδεια από την Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) προκειμένου να άρουν το απόρρητο. Οι πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (όλες οι εταιρίες σταθερής και κινητής τηλεφωνίας) οφείλουν να δίνουν αμέσως όσα στοιχεία τους ζητούνται, χωρίς να περιμένουν έγκριση της ΑΔΑΕ.

Ο Σανιδάς έστειλε τη γνωμοδότησή του στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής και την Υποδιεύθυνση Δίωξης Οικονομικού και Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, που προφανώς είχαν υποβάλει σχετικό αίτημα. Επικαλείται, δε, την ανάγκη να αποκαλύπτονται διάφορα αδικήματα, όπως υβριστικά, απειλητικά ή εκβιαστικά τηλεφωνήματα κ.λπ. που διαπράττονται μέσω των τηλεφωνικών συνδέσεων και κυρίως μέσω του διαδικτύου. Θωρακίζοντας ακόμη περισσότερο τους δικαστικούς μηχανισμούς ο Σανιδάς σημειώνει πως ούτε από την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων χρειάζεται να παίρνουν άδεια για να παραβιάζουν το απόρρητο των επικοινωνιών. Επίσης, αποφαίνεται ότι η ΑΔΑΕ δεν νομιμοποιείται να ελέγξει αν οι δικαστικές αρχές άσκησαν σύννομα το δικαίωμα άρσης του απόρρητου των επικοινωνιών.

Δεν χρειάζεται να τονίσουμε τι σημαίνει αυτή η γνωμοδότηση. Απλά, να σχολιάσουμε πως ο Σανιδάς φρόντισε να ξεσκίσει τη μάσκα των δήθεν ανεξάρτητων Αρχών που υποτίθεται πως θα προστάτευαν τον πολίτη από την αυθαιρεσία των κρατικών οργάνων.

Εκλογολογία, σκανδαλολογία και αντιλαϊκή επίθεση

Θέατρο του παραλόγου, για μια ακόμη φορά, σ' αυτό που ονομάζεται πολιτική ζωή της χώρας. Ο Γ. Παπανδρέου κατηγορήσε την κυβέρνηση ότι «διαρρέει φήμες για πρόωρες εκλογές και σέρνει την πολιτική ζωή της χώρας», με αποτέλεσμα να «βαθαίνει την κρίση». Από την άλλη, είναι ο ίδιος ο Παπανδρέου που επαναλαμβάνει σε κάθε δημόσια παρέμβασή του, ότι δεν πρόκειται να συναινέσει σε εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας το Μάρτη, ακόμα κι αν ο Καραμανλής προτείνει το Σημίτη, διότι το κύριο είναι να γίνουν οι εκλογές και να φύγει η κυβέρνηση.

Ποιος πυροδοτεί την εκλογολογία; Στην πιο πρόσφατη φάση της η κυβέρνηση, μέσα από μια τακτική που την επεξεργάστηκε το μέγαρο Μαξίμου. Όχι μόνο επειδή κάποια στελέχη του στενού καραμανλικού πυρήνα εισηγούνται εκλογές το φθινόπωρο, αλλά κυρίως επειδή είναι ένα καλό φάρμακο για να ξεφύγει η ΝΔ από την «εσωστρέφεια», δηλαδή από τον άγριο σκυλοκαυγά που πυροδότησε η ευρεία ήττα στις ευρωεκλογές. Καλύτερα να συζητούν για εκλογές και να ετοιμάζουν τα προσωπικά τους μαγαζάκια για να κνηγήσουν την επανεκλογή, παρά να την πέφτουν

ο ένας στον άλλο κι όλοι μαζί στον Καραμανλή και τους βαρόνους κόμματος και κυβέρνησης. Από την άλλη, και το ΠΑΣΟΚ βολεύεται με την εκλογολογία. Ραγκούσης και Παπακωνσταντίνου δήλωσαν πρόσφατα ότι «οποιαδήποτε στιγμή μετά το Δεκαπενταύγουστο είναι μία πιθανή στιγμή προκήρυξης των εκλογών», σε μια προσπάθεια να κρατήσουν σε ετοιμότητα το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ και κυρίως τα στελέχη, που μάλλον θα κάνουν ολιγοήμερες διακοπές φέτος.

Οι πιθανότητες να πάει ο Καραμανλής σε εκλογές το Σεπτέμβριο είναι ελάχιστες. Δύσκολα πηγαίνει ένας πολιτικός του είδους του Καραμανλή σε εκλογές που θα χάσει σίγουρα. Δεν είναι ο πολιτικός των ανατροπών και των εκπλήξεων, αλλά ένας βαριεστημένος σγουρατζής. Θα το τραβήξει όσο πάει και θα προσπαθήσει να βγάλει πολιτική υπεραξία από τον εγκλωβισμό του ΠΑΣΟΚ στην ανελαστική γραμμή «εκλογές οπωσδήποτε την άνοιξη του 2010». Αυτό φαίνεται καθαρά από την προπαγάνδα που εκπορεύεται από το Μαξίμου, που παίζει μονότονα στο δίπολο «υπευθυνότητα-ανευθυνότητα».

Κατά τα άλλα, η ΝΔ απο-

λαμβάνει τη μικρή της άνοιξη, προσπαθώντας να εκμεταλλευτεί στο έπακρο την Τσουκατεϊάδα των τελευταίων ημερών, που είναι φανερό ότι το ΠΑΣΟΚ δε μπορεί να τη διαχειριστεί με άνεση. Ενώ, όμως, η ΝΔ ελέγχει απόλυτα τους μηχανισμούς της Δικαιοσύνης, δεν κατάφερε να βγάλει το θέμα προεκλογικά. Έτσι, πήγε σε εκλογές με κατηγορούμενο τον εαυτό της και όχι το ΠΑΣΟΚ. Τώρα, το θέμα Τσουκάτου μικρή μόνο ζημιά κάνει στον Παπανδρέου, που είχε σπεύσει να ξεφορτωθεί τον Τσουκάτο από την πρώτη στιγμή, ενώ αντίθετα ο Καραμανλής εξακολουθεί να κουβαλάει το βάρος του τσαμπουκαλδικού κλεισίματος της Βουλής που οδήγησε τα σκάνδαλα στην παραγραφή για τα πολιτικά πρόσωπα.

Και τα δυο κόμματα, όμως, κάθονται σε αναμμένα κάρφια, παρακολουθώντας τις εξελίξεις στο σίριαλ Χριστοφοράκου που γυρίζεται στο Μόναχο. Λεπτομέρειες δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, όμως οι γερμανοί μεγαλοκλιγόροι που προσελαβε ο Χριστοφοράκος παίζουν χοντρό παιχνίδι, που το επιτρέπει και το δικαστικό σύστημα της Γερμανίας (προβλέπει συμφωνίες εισαγγελεί-

ων-κατηγορούμενων). Από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του έχουν μιλήσει για μια ντουζίνα κορυφαία πολιτικά πρόσωπα για χρηματισμό των οποίων γνωρίζει ο πελάτης τους, ενώ στη συνέχεια προέκυψε η ιστορία με τα δύο cd με στοιχεία που κάπου έχει δώσει ο Χριστοφοράκος. Πολλοί θέλουν να παρουσιάσουν τον τελευταίο σαν ένα πανικόβλητο άνθρωπο, τύπου Κοσκωτά, ο οποίος δε μπορεί να βλάψει το πολιτικό σύστημα, όμως τα πράγματα δείχνουν πως δεν είναι έτσι. Μπορεί το ποινικό σκελος να έχει παραγραφεί, όμως για τους πολιτικούς μετράνε και άλλα πράγματα και εκεί «παιζει» ο Χριστοφοράκος με τους δικηγόρους του. Τις επόμενες μέρες ίσως το τοπίο ξεκαθαρίσει περισσότερο.

Ολ' αυτά, όμως, όλο το θέατρο σκιών με την εκλογολογία και τη σκανδαλολογία, δεν επηρεάζει καθόλου την πρακτική πολιτική. Οι καπιταλιστές έχουν ξεσαλώσει και εκμεταλλεύονται στο έπακρο την κρίση, ενώ η κυβέρνηση προωθεί το ένα «πακέτο» μέτρων μετά το άλλο. Ο Καραμανλής δεν διάτασε να ανακινωθεί ότι θα ψηφίσει καλοκαιριάτικα τη διάσπαση του ΙΚΑ σε ταμεία υγείας και σύνταξης.

Γιατί παραπληροφορεί ο Περισσός;

Μετά τη δήλωση Μαίλη, ότι ο Περισσός δεν πρόκειται να ψηφίσει κανέναν για πρόεδρο της Δημοκρατίας, άρχισε το «ψηστήρι» μελών και οπαδών από το «Ριζοσπάστη»: προσπάθησαν να μας κάνουν προβοκάτσια, ενώ ήξεραν ότι εμείς ποτέ δεν ψηφίζουμε. Ίδου δυο χαρακτηριστικά σχόλια από το ίδιο φύλλο του «Ριζοσπάστη».

Σελίδα 5: «Το ΚΚΕ ποτέ δε θα μπορούσε να υποστηρίξει έναν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, επειδή ακριβώς υπογράφει αντιλαϊκά νομοσχέδια και εκφράζει ή εξωραϊζει την κυρίαρχη πολιτική».

Σελίδα 28: «Ακόμα και οι πέτρες σ' αυτή τη χώρα ξέρουν πως το ΚΚΕ δεν ψηφίζει Πρόεδρο Δημοκρατίας, ανεξάρτητα ποιο πρόσωπο προτείνεται, γιατί αυτός είναι υποχρεωμένος να υπογράφει τα αντιλαϊκά μέτρα».

Όμως, «ακόμα και οι πέτρες σ' αυτή τη χώρα ξέρουν πως το ΚΚΕ» το 1985 ψήφισε για πρόεδρο της Δημοκρατί-

ας τον προταθέντα από το ΠΑΣΟΚ Χρήστο Σαρτζετάκη. Μάλιστα, τον ψήφισε με την άθλια κοινοβουλευτική διαδικασία των χρωματιστών ψηφοδελτίων, που θέσπισε το ΠΑΣΟΚ για να μπορεί να ελέγχει τι ψηφίζουν οι βουλευτές του. Γιατί λοιπόν παραπληροφορούν τον κόσμο

και το παίζουν τζάμπα μάγκες; Δεν υπέγραψε εκείνος ο πρόεδρος αντιλαϊκά νομοθετήματα; Ασφαλώς και υπέγραψε. Όμως, τότε ο Περισσός ήταν «κύλος και βρακί» με το ΠΑΣΟΚ. Τότε είχε λανσάρει τη θεωρία της «ενότητας των δημοκρατικών δυνάμεων». Εκτοτε, δεν έχουν

κάνει την παραμικρή αυτοκριτική για τη στάση τους, που έστρωσε το δρόμο στην πρώτη μεγάλη συντηρητική επίθεση ενάντια στα εργατικά δικαιώματα (Νοέμβριος 1985). Γι' αυτό σήμερα καταφεύγουν στην παραπληροφόρηση, ποντάροντας σε άγνοια και ασθενή μνήμη.

Μια στο καρφί και μια στο πέταλο

Μπορεί ο Πάγκαλος να ανέλαβε την «εκλαίκευση» της υπεράσπισης του Τσουκάτου, όμως λίγες ώρες μετά την τηλεοπτική του εμφάνιση, στον ανακριτή εμφανίστηκαν και κατέθεσαν οι ταμίες του ΠΑΣΟΚ Σπ. Αυγερινός και Δ. Παπαχρήστου. Κατέθεσαν, λοιπόν, ότι εκείνη την περίοδο ο Τσουκάτος «έδινε χρήματα στο ταμείο του κόμματος προερχόμενα από εισφορές και ως εκ τούτου δεν μπορούν να γνωρίζουν αν το επίμαχο ποσό κατατέθηκε στα ταμεία του κόμματος και υπό ποιά μορφή». Όσοι ξέρουν νομικά καταλαβαίνουν πως είναι αυτό που ήθελε η υπεράσπιση του Τσουκάτου. Εδώ έχουμε τον ορισμό των αμφιβολιών, οι οποίες είναι υπέρ του κατηγορούμενου.

Πολιτικά, ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Παπα-

κωνσταντίνου εξακολούθησε να δηλώνει ότι «δεν έχει προκύψει τίποτα στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ, που να έχει να κάνει με όσα έχει πει ο κ. Τσουκάτος». Δηλαδή, μοίρασαν τους ρόλους. Οι ταμίες απαλλάσσονται ποινικά τον (πολιτικά τελειωμένο) Τσουκάτο, που μπορεί να καταστεί επικίνδυνος αν αρχίσει ν' ανοίγει το στόμα του, ενώ πολιτικά επιμένουν να αδειάζουν τον Τσουκάτο, χωρίς όμως και να τον κάνουν επίθεση.

Το αποτέλεσμα το ξέρουμε όλοι. Ο Τσουκάτος δεν προφυλακίστηκε, ο συνήγορός του ανέφερε ότι αυτό είναι η αρχή του τελους για την οριστική απαλλαγή του και ο ίδιος ο Τσουκάτος αναφέρθηκε με νόημα στην κατάθεση του ταμιά του ΠΑΣΟΚ.

■ 2.000 δολάρια ο νεκρός αφγανός άμαχος, 100.000 ο αμερικάνος στρατιώτης

Μέχρι δύο χιλιάδες δολάρια αποζημίωση για κάθε νεκρό αφγανό ή πακιστανό άμαχο δίνουν στην οικογένεια του θύματος οι κατοχικές δυνάμεις στην περίπτωση που έχασε τη ζωή του κατά την διάρκεια πολεμικών επιχειρήσεών τους. Στις έξι χιλιάδες φτάνει για κάθε ιρακινό άμαχο. Τόσο κοστολογείται η ανθρώπινη ζωή από τους ελευθερωτές των λαών του Ιράκ και του Αφγανιστάν. Το ποσό ανεβαίνει στις εκατό χιλιάδες για τους μισθοφόρους του αμερικάνικου στρατού που χάνουν τη ζωή τους στη μάχη. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ τις χαρακτηρίζει αναπόφευκτες απώλειες στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας και η αποχωνωμένη αμερικάνικη κοινή γνώμη τις αποδέχεται και συναινεί πεπεισμένη για την αναγκαιότητα συνέχισης αυτών των εγκλημάτων. Ακόμα και οι υποκριτικές συμφωνίες μεταξύ των ιμπεριαλιστών για την στοιχειώδη προστασία των αμάχων, όπως η Συνθήκη της Γενεύης, δεν έχουν καμία ισχύ μπροστά στα γεωπολιτικά συμφέροντα και την προσπάθεια για καταλήστευση του πλούτου των εμπόλεμων ζωνών.

■ Πάνω από 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι πεινούν

Περισσότεροι από 1 δισ. άνθρωποι, το ένα έκτο δηλαδή του παγκόσμιου πληθυσμού, πεινά σήμερα, εξαιτίας της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και των υψηλών τιμών βασικών προϊόντων διατροφής, σύμφωνα με στοιχεία από υπηρεσία που ανήκει στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. 100 εκατομμύρια ή 11% περισσότεροι σε σχέση με την περασμένη χρονιά. Το σύνολο σχεδόν αυτού του πληθυσμού ζει στις λεγόμενες αναπτυσσόμενες χώρες.

Τα στοιχεία αυτά ξυπνάνε οδυνηρές μνήμες στους κυρίαρχους από τις εξεγέρσεις της φτωχολογιάς λόγω των συνεχώς αυξανόμενων τιμών των βασικών ειδών διατροφής στις χώρες αυτές την περασμένη χρονιά. «Ένας πεινασμένος κόσμος είναι ένας επικίνδυνος κόσμος» λέει χαρακτηριστικά ο διευθυντής της συγκεκριμένης υπηρεσίας Ζακ Ντιούφ.

Η πείνα αυξήθηκε, παρά την αυξημένη παραγωγή δημητριακών το 2009 και την ελαφρά μείωση των τιμών τους σε σχέση με το 2008, οι οποίες όμως παραμένουν υψηλότερες κατά 24% σε σχέση με το 2006, λόγω του μονοπωλιακού καθορισμού των τιμών και της εισαγωγής τους στο χρηματιστήριο.

Η Ασία και οι χώρες του Ειρηνικού έχουν τον μεγαλύτερο αριθμό πεινασμένων, περίπου 642 εκατομμύρια. Η υπό-Σαχάρα Αφρική 265, που αντιστοιχούν στο 32% του συνολικού πληθυσμού. Στις χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού, ο αριθμός των πεινασμένων φτάνει τα 15 εκατομμύρια, αριθμός διόλου ευκαταφρόνητος λαμβάνοντας υπ' όψη τον συνολικό πληθυσμό των χωρών αυτών. Η κρίση δεν μειώνει μόνο την ποσότητα της τροφής αλλά και την ποιότητα. Οι φτωχές οικογένειες τείνουν να αγοράζουν κυρίως δημητριακά, όπως ρύζι, που περιέχουν πολλές θερμίδες αλλά ελάχιστες πρωτεΐνες, αντί κρέας και γαλακτοκομικά.

■ Σε πλήρη εξέλιξη η κρίση

Το ρωσικό ΑΕΠ θα συρρικνωθεί περισσότερο από το αναμενόμενο μέσα στο 2009 (κατά 8.5% αντί 6% με 8% σύμφωνα με παλαιότερες εκτιμήσεις). Στη Βρετανία το ΑΕΠ έπεσε στο πρώτο τρίμηνο του 2009 κατά μισή μονάδα περισσότερο από τις προηγούμενες προβλέψεις. Η συρρίκνωση κατά 2.4% της βρετανικής οικονομίας (σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο) είναι η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί ποτέ τα τελευταία 50 χρόνια (από το τελευταίο τρίμηνο του 1958 έχει να σημειωθεί τέτοια πτώση, σύμφωνα με την βρετανική στατιστική υπηρεσία). Σε ετήσια βάση δε, το ΑΕΠ έπεσε κατά 4.9% σημειώνοντας ρεκόρ 60ετίας (από το 1948)! Η επίσημη ανεργία στις ΗΠΑ πλησιάζει πλέον το 10% (δηλαδή υπερδιπλάσια του 4% που κυμαινόταν για χρόνια), ενώ η ανεργία στην Ιαπωνία αυξήθηκε κατά 28.5% από το 2008 κι έφτασε... αισίως στο 5.2%, που αποτελεί ρεκόρ πενταετίας και πλησιάζει στο μεταπολεμικό ιστορικό ρεκόρ του 5.5% που είχε σημειωθεί τον Απρίλη του 2003. Το γαπωνέζικο ΑΕΠ σημείωσε μείωση 14.2% σε ετήσια βάση το πρώτο τρίμηνο του 2009.

Η παγκόσμια κρίση που πλήττει τον καπιταλισμό βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Τα σημάδια της έχουν αρχίσει να φάνε στους εργαζόμενους. Αυτό που εξακολουθεί να παραμένει ζητούμενο είναι η αντίδραση των τελευταίων.

■ Ιράκ

Αποχώρηση μόνο κατ' όνομα

«Ημέρα Εθνικής Κυριαρχίας» για το Ιράκ και αργία κηρύχτηκε από την ιρακινή κυβέρνηση η 30η Ιουνίου, ημέρα που ολοκληρώθηκε η απόσυρση των μάχιμων αμερικάνικων στρατευμάτων από τις πόλεις του Ιράκ, σύμφωνα με τη διαβόητη SOFA (The Status of Forces Agreement), τη συμφωνία για την αποχώρηση του αμερικάνικου στρατού από το Ιράκ, που υπογράφηκε στις 17 Νοεμβρίου του 2008

ανάμεσα στις δύο πλευρές. Ως καταληκτική ημερομηνία για την αποχώρηση όλων των αμερικάνικων στρατευμάτων από το Ιράκ ορίζεται από τη SOFA η 31η Δεκεμβρίου του 2011.

Ωστόσο, ούτε η κυβερνητική προπαγάνδα ούτε τα πυροτεχνήματα και οι συναυλίες κατάφεραν να δημιουργήσουν το απαιτούμενο πανηγυρικό κλίμα και να μεταδώσουν στον ιρακινό λαό την ψευδαίσθηση της «νίκης» και της κατάκτησης της «εθνικής κυριαρχίας». Όταν μάλιστα την ίδια μέρα σκοτώθηκαν από επίθεση με αυτοκίνητο – βόμβα στην αγορά του Κιρκούκ 33 άνθρωποι και τραυματίστηκαν 93, ενώ μέσα στο προηγούμενο δεκαήμερο είχαν χάσει τη ζωή τους πάνω από 200 άτομα σε αλληλεπληλές επιθέσεις.

Το στίγμα των επίσημων πανηγυρικών εκδηλώσεων δίνει παραστατικά το παρακάτω απόσπασμα από σχετικό ρεπορτάζ των «New York Times»:

«...Τη στρατιωτική παρέλαση στην Πράσινη Ζώνη την Τρίτη – στο επίσημο μνημείο για τον Αγνώστο Στρατιώτη – παρακολούθησαν κυρίως ιρακίνοι δημοσιογράφοι και αξιωματούχοι. Το κοινό δεν μπορούσε να πλησιάσει εξαιτίας των εκτεταμένων μέτρων ασφάλειας στην περιοχή.

Πολλοί από τους πανηγυρισμούς φαίνονταν τεχνητοί. Αστυνομικά αυτοκίνητα ήταν στολισμένα με γιρλάντες από πλαστικά λουλούδια και πανό με συνθήματα για την «ημέρα της ανεξαρτησίας» ήταν στερεωμένα σε μισοκατεστραμμένους από τους βομβαρδισμούς τοίχους και φράκτες σ' όλη την πόλη. Τη Δευτέρα, μια βραδινή γιορτή στο πάρκο Ζάχρα με τραγουδιστές και κωμικούς συγκέντρωσε κυρίως νέους άντρες, πολλοί από τους οποίους ήταν αστυνομικοί εκτός υπηρεσίας...».

Αλλωστε, για ποιο λόγο να

χαίρεται και να πανηγυρίζει ο ιρακινός λαός; Για τους εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες, για τα εκατομμύρια πρόσφυγες, για την κατεστραμμένη χώρα του; Για ποια «εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία»;

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν στο Ιράκ 131.000 στρατιώτες. Από αυτούς, ένας απροσδιόριστος ακόμη αριθμός θα παραμείνει στις πόλεις και θα έχει εκπαιδευτικό, συμβουλευτικό και συντονιστικό ρόλο. Υπολογίζεται ότι ο αριθμός αυτός θα ξεπεράσει τις 50.000 άντρες. Οι υπόλοιποι αποσύρονται σε 30 στρατιωτικές βάσεις γύρω από τις πόλεις, αναλαμβάνουν την προστασία των ιρακινών συνόρων και συνεχίζουν τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των ανταρτών στις αγροτικές περιοχές, ενώ παράλληλα θα βρίσκονται σε συνεχή ετοιμότητα για να ενισχύσουν τον ιρακινό στρατό μέσα στις πόλεις, όταν χρειάζεται, με έγκριση υποτίθεται της ιρακινής κυβέρνησης. Και επειδή οι ιρακινές δυνάμεις δεν είναι έτοιμες να αντιμετωπίσουν μόνες τους ακόμη και μια αποδυναμωμένη αντίσταση, είναι βέβαιο ότι τα αμερικάνικα στρατεύματα θα συνεχίσουν να συμμετέχουν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις μέσα στις πόλεις, με τη διαφορά ότι θα σταθμεύουν εκτός και θα κάνουν όσο γίνεται λιγότερο αισθητή την παρουσία τους. Στις επαρχίες Νινεβί και Ντιγκάλ, όπου η αντίσταση παραμένει ισχυρή, τα αμερικάνικα στρατεύματα αποσύρονται από τις πόλεις και αναπτύσσονται σε ζώνες γύρω απ' αυτές, ενώ στις αμφισβητούμενες από τους Αραβες και τους Κούρδους περιοχές στέλνονται περισσότερες ενισχύσεις. Σημειωτέον ότι τα δυτικά προάστια της Βαγδάτης έχουν χαρακτηριστεί από την αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση ως μη αστικές περιοχές και συνεπώς δεν είναι υπο-

σθοφόρους (36.061 είναι Αμερικάνοι), για τους οποίους δεν υπάρχει επίσημο σχέδιο αποχώρησης.

Σε εκκρεμότητα παραμένει και το δημοψήφισμα το οποίο προβλέπεται να γίνει για να επικυρωθεί η SOFA. Επρόκειτο να πραγματοποιηθεί στις 30 Ιουλίου, όμως πρόσφατα το υπουργικό συμβούλιο αποφάσισε να το αναβάλει για τον Ιανουάριο του 2010, για να πραγματοποιηθεί υποτίθεται

μαζί με τις βουλευτικές εκλογές. Στην πραγματικότητα, η αναβολή οφείλεται στις πιέσεις που ασκεί ο Λευκός Οίκος, γιατί φοβάται ότι η SOFA θα καταψηφιστεί. Σύμφωνα με την τελευταία έρευνα του «Brookings Institution», που δημοσιεύτηκε στο «Iraq Index», το 73% των Ιρακινών είναι αντίθετοι στη SOFA και τη θεωρούν νομιμοποίηση της κατοχής.

Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, οι Αμερικάνοι δεν πρόκειται να αποχωρήσουν εύκολα από το Ιράκ. Αν χρειαστεί, θα επαναδιαπραγματευτούν τη SOFA. Παράλληλα με τους 5.000 πράκτορες, διπλωμάτες και υπαλλήλους που θα εδρεύουν στην πρεσβεία – φρούριο, τη μεγαλύτερη αμερικάνικη πρεσβεία στη Μέση Ανατολή, θα επιδιώξουν να διατηρήσουν στρατιωτικές βάσεις και την απαιτούμενη στρατιωτική παρουσία στη χώρα για να διατηρήσουν τον έλεγχο του ενεργειακού πλούτου. Εκτός κι αν η ιρακινή αντίσταση τους επιβάλλει κάτι άλλο. Πάντως, αυτή τη στιγμή το τοπίο είναι εξαιρετικά θολό. Οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης εναντίον κυβερνητικών και αμερικάνικων στόχων είναι βέβαιο ότι θα συνεχιστούν. Το ίδιο και το εμπόριο μακελιού, ιδιαίτερα στις αμφισβητούμενες από Αραβες και Κούρδους περιοχές.

Μια προαναγγελθείσα τραγωδία

Το «ατύχημα» πέρασε στα ψιλά. Κι ως είχε τουλάχιστον 16 νεκρούς (ανάμεσά τους τρία παιδιά), 36 τραυματίες (οι 14 σε σοβαρή κατάσταση) και άγνωστο αριθμό αγνοούμενων. Αντίθετα, ειδηση έγινε η αποδοκιμασία του Μπερλουσκόνι από κατοίκους, όταν επισκέφτηκε την περιοχή. Λες και θα ιδρώσει το αυτί του αδόξαστου αυτού φασίστα καπιταλιστή, που αντιγράφει τον Μουσολίνι, επειδή τον απεκάλεσαν «ηλίθιο».

Κανένας δεν έδωσε σημασία στην Ένωση Ιταλών Μηχανοδηγών που μίλησε για «προαναγγελθείσα τραγωδία», αναφερόμενη στο χάλι των ιταλικών σιδηροδρόμων μετά τις «αναδιαρθρώσεις». Ας το σκεφτούμε τουλάχιστον εμείς, καθώς βρισκόμαστε μπροστά σε «αναδιαρθρώσεις» στον ΟΣΕ.

Η κερκόπορτα άνοιξε

Τριάντα επτά χρόνια από τότε που εθνικοποιήθηκε η ιρακινή πετρελαιοβιομηχανία, η κερκόπορτα άνοιξε για την ιδιωτικοποίησή της. Δεν έχει σημασία αν από τις 32 πολυεθνικές εταιρίες που συμμετείχαν στο διαγωνισμό για την εκμετάλλευση των έξι πετρελαϊκών κοιτασμάτων και των δύο κοιτασμάτων φυσικού αερίου μόνο η βρετανική BP με την κινεζική CNPC αποδέχτηκαν τους όρους της ιρακινής κυβέρνησης. Το ζήτημα είναι ότι το παζάρι τώρα αρχίζει και η άρνηση των υπολοίπων πολυεθνικών (μεταξύ των οποίων η Exxon-Mobil, η Shell, η ConocoPhillips και άλλες) να αποδεχτούν τους όρους που έθεσε το ιρακινό υπουργείο Πετρελαίου, θα οδηγήσει το τελευταίο σε γενναίες υποχωρήσεις προκειμένου να προσελκύσει το ξένο κεφάλαιο.

Με την πρώτη ματιά φαίνεται ότι η ιρακινή κυβέρνηση «έριξε» τις εταιρίες ζητώντας να παράγουν το ιρακινό πετρέλαιο με μόνο αντάλλαγμα το ευτελές ποσό των 2 δολαρίων για κάθε επιπλέον βαρέλι πετρελαίου που θα παράγεται πάνω από ένα προκαθορισμένο ελάχιστο όριο παραγωγής για τα επόμενα 20 χρόνια. Για παράδειγμα, το συμβόλαιο (τις λεπτομέρειες του οποίου δεν γνωρίζουμε, καθώς το ιρακινό υπουργείο Πετρελαίου περιορίστηκε σε μία λιτή ανακοίνωση... 2 σελίδων) που κέρδισαν η BP με την CNPC αναφέρει ότι οι εταιρίες έθεσαν στόχο να αυξήσουν την παραγωγή του ενός εκ των δύο μεγαλύτερων πετρε-

λαϊκών κοιτασμάτων του Ιράκ (της Ρουμάλια, στα σύνορα με το Κουβέιτ, όπου βρίσκεται το 15.5% των πετρελαϊκών αποθεμάτων της χώρας) από 956.000 βαρέλια την ημέρα, που είναι σήμερα, στα 2.850.000 βαρέλια την ημέρα. Ως ελάχιστο όριο παραγωγής τέθηκε το 1 εκατ. βαρέλια τη μέρα (δηλαδή σχεδόν όσο και η παρούσα παραγωγή). Επομένως το κονσόρτσιουμ της BP με την CNPC θα πάρει 2 δολάρια για κάθε βαρέλι από τα 1.85 εκατ. επιπλέον βαρέλια την ημέρα, δηλαδή 3.7 εκατ. δολάρια τη μέρα (ή 1.33 δισ. δολάρια το χρόνο), αν πιάσει το στόχο του για παραγωγή 2.85 εκατ. βαρελιών την ημέρα.

Τι θα βάλει όμως το κονσόρτσιουμ από τα ταμεία του; Καταρχάς, δεν έχει ξεκαθαριστεί (ή μάλλον δεν έχει δημοσιευτεί) αν το κονσόρτσιουμ θα βάλει όλα τα έξοδα παραγωγής ή θα βάλει μόνο τα απαραίτητα κεφάλαια για την ανακαίνιση των υπαρχουσών υποδομών. Αν και τα έξοδα παραγωγής πετρελαίου στο Ιράκ είναι ελάχιστα (λιγότερο από 2 δολάρια το βαρέλι, αναφέρει το Αλ-Τζαζίρα), το περιθώριο κέρδους θα είναι σίγουρα κατά πολύ μικρότερο από τα 1.33 δισ. δολάρια το

χρόνο και σίγουρα αρνητικό, αν το κόστος παραγωγής ξεπερνά τα 1.3 δολάρια το βαρέλι (αν θεωρήσουμε ότι το κονσόρτσιουμ θα βάλει από τα ταμεία του όλα τα χρήματα για την παραγωγή των 2.85 εκατ. βαρελιών πετρελαίου την ημέρα, το κόστος παραγωγής θα είναι $2.85 \times 1.3 \times 360 = 1334$ εκατ. δολάρια). Σύμφωνα με μια εταιρία παροχής συμβούλου σε οικονομικά θέματα (Wood Mackenzie), που επικαλείται το αμερικάνικο περιοδικό Business Week, η BP θα χρειαστεί να ξοδέψει 15 με 20 δισ. δολάρια για να ανα-

πτύξει το κοίτασμα της Ρουμάλια. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε ότι το κονσόρτσιουμ θα πρέπει να δώσει στην ιρακινή κυβέρνηση άμεσα 500 εκατ. δολάρια (για να τα ξαναπάρει με άγνωστο τόκο μετά το 2011), ενώ θα πρέπει να ξοδέψει ένα σκαμμό λεφτά για να το φυλάξει από ενδεχόμενες επιθέσεις (το κοίτασμα της Ρουμάλια βρίσκεται στην πολύπαθη επαρχία Ντιάλα), τότε καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι πολυεθνικές... τρελάθηκαν!

Φυσικά αυτό δεν υπάρχει περίπτωση να συμβαίνει. Το πιθανότερο είναι ότι τα συμβόλαια αφορούν μόνο σε «τεχνική βοήθεια» (έτσι αναφέρεται στις ανταποκρίσεις διάφορων πρακτορείων, όπως το Bloomberg). Απλά, η BP με την CNPC δέχτηκαν να δουλέψουν με μικρότερο περιθώριο κέρδους, αποδεχόμενες τα μισά από αυτά που είχαν ζητήσει στην προσφορά τους (είχαν ζητήσει 3.99 δολάρια το βαρέλι και πήραν 2), με στόχο να «μπουκάρουν» στα πετρελαϊκά κοιτάσματα του Ιράκ. Από τη στιγμή που η κερκόπορτα άνοιξε και έκλεισαν τη δουλειά, γνωρίζουν πολύ καλά πως θα χειριστούν το ζήτημα

και τι εκβιασμούς θα θέσουν τα επόμενα χρόνια για να πάρουν το μέγιστο κέρδος και μεγαλύτερο μερίδιο από την πίτα (φυσικά τα κοράκια δεν θα αρκεστούν μόνο στην «τεχνική βοήθεια»...).

Γι' αυτό και οι διαβεβαιώσεις της ιρακινής κυβέρνησης ότι από τις συμφωνίες θα επωφεληθεί το Ιράκ, το οποίο θα κερδίσει πάνω από 1.7 τρισ. δολάρια, με τις πολυεθνικές να παίρνουν μόλις 16 δισ., είναι απλά... παραμύθια για τους αφελείς. Οι υπόλοιπες πετρελαϊκές εταιρίες αρνήθηκαν να δουλέψουν με τέτοιο περιθώριο κέρδους. Τα λεφτά που ζητούσαν ήταν πολλαπλάσια από τα 2 δολάρια το βαρέλι που δίνει η ιρακινή κυβέρνηση (δηλαδή μόλις το 4% της τιμής πώλησης του αργού, αν θεωρήσουμε ότι αυτή σταθεροποιείται στα 50 δολάρια το βαρέλι). Επομένως, το παζάρι θα συνεχιστεί. Η ιρακινή κυβέρνηση φαίνεται ότι δέχεται ισχυρή πίεση στο εσωτερικό και προκειμένου να μην εμφανιστεί ότι ξεπουλά τον εθνικό πλούτο το παίζει «σκληρή». Για πόσο όμως;

ΥΓ: Αντίθετα, η περιφερειακή κυβέρνηση του Ιρακινού Κουρδιστάν φαίνεται πιο «ευκαμπτη» και έχει υπογράψει δεκάδες συμβόλαια με ξένες εταιρίες, όπως η Νορβηγική DNO, όχι όμως με τις μεγαλύτερες που δεν ρισκάρουν να συνδιαλλαγούν μαζί της. Τα συμβόλαια αυτά δεν τα αναγνωρίζει η κεντρική κυβέρνηση, δημιουργώντας έτσι ένα ακόμα πεδίο αντιπαράθεσης στο εσωτερικό του Ιράκ.

■ Εθνικός διάλογος στην Παλαιστίνη

Σκοτάδι στο βάθος του τούνελ

«Πιστεύουμε ότι οι Αιγύπτιοι αδελφοί μας θα κάνουν καλές προσπάθειες για να φτάσουμε σε μία συμφωνία, αλλά υπάρχει μια αδιάλλακτη στάση της αντιπροσωπείας του κινήματος της Φατάχ πάνω σ' αυτό το θέμα, συμπληρωματικά με άλλα ζητήματα που είναι σημαντικά εμπόδια για να φτάσουμε σε μία συμφωνία συμ-

φιλώσης». Τα λόγια του παλαιστίνιου πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγια, κατά την διάρκεια μιας τελετής αλληλεγγύης στους φυλακισμένους βουλευτές, που έγινε περασμένη Τετάρτη, αν και δεν μεταφέρουν λεπτομέρειες, είναι ενδεικτικά του κλίματος που υπάρχει στον «εθνικό διάλογο» που συνεχίζεται μεταξύ Χαμάς και Φα-

τάχ.

Τα σημαντικότερα προβλήματα που εγείρονται είναι φυσικά η συνέχιση της καταστολής που εφαρμόζει η Φατάχ στη Δυτική Οχθη και η εμμονή της να υπάρξει δέσμευση στις προηγούμενες συμφωνίες με τους Σιωνιστές και αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ από τους Παλαιστίνιους. Αυτό άφησε να εν-

νοηθεί και ο εξόριστος ηγέτης της Χαμάς, Χάλεντ Μισάλ, στην ομιλία που εκφώνησε στη Δαμασκό την προηγούμενη Πέμπτη, λέγοντας ότι αυτά που κάνει η Παλαιστινιακή Αρχή στη Δυτική Οχθη δεν προσφέρουν και πολλά σημάδια ελπίδας. Ο Μισάλ παραδέχτηκε ότι μερικοί πολιτικοί κρατούμενοι απελευθερώθηκαν από τις φυλακές

της Παλαιστινιακής Αρχής την προηγούμενη βδομάδα (γύρω στους 20 ανέφερε το Αλ-Τζαζίρα στις 22/6), όμως σημείωσε ότι ακόμα περισσότεροι συνελήφθησαν από τότε, με αποτέλεσμα οι πολιτικοί κρατούμενοι στις φυλακές της Π.Α. να φτάνουν τους 830!

Ελπίδες δεν δίνει ούτε η συβάντηση του πρόσφατα απε-

λευθερωθέντα από τις ισραηλινές φυλακές, μετά από 3 χρόνια κράτησης, Δρ. Αζίζ Ντουέικ (προέδρου της Βουλής που σχηματίστηκε μετά τη νίκη της Χαμάς στις εκλογές του 2006) με τον Μαχμούτ Αμπάς στη Ραμάλα. Αν και ο τελευταίος έσπευσε να αναγνωρίσει τον Ντουέικ ως νόμιμο εκπρόσωπο της Παλαιστινιακής Βουλής, δεν δεσμεύτηκε σε τίποτα.

Ο επόμενος γύρος διαλόγου (ο έβδομος, αν δεν κάνουμε λάθος) θα γίνει στις 25 Ιούλη, μετά την αποτυχία των προηγούμενων. Όμως, δεν φαίνεται κανένα φως στο βάθος του τούνελ. Το μόνο που γίνεται είναι η παράταση της παρούσας κατάστασης, με τους Σιωνιστές να «εξοσάλωνουν» επεκτείνοντας τους εποικισμούς (ήδη 500.000 ισραηλινοί έποικοι ζουν ανάμεσα στα 2.5 εκατομμύρια Παλαιστίνιους στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ) και συμπεριφερόμενοι σαν κοινοί πειρατές, όπως στην περίπτωση του καραβιού του Κινήματος Ελεύθερη Γάζα, που για όγδοη φορά επιχειρούσε το στάσιμο του αποκλεισμού της Γάζα, αλλά καταλήφθηκε την περασμένη Τρίτη από τους Σιωνιστές ενώ έπλεε σε διεθνή ύδατα...

■ Πακιστάν

«Go America Go»

Μια τεράστια διαδήλωση πραγματοποιήθηκε την περασμένη Κυριακή, 28 Ιουνίου, στο Καράτσι από το κόμμα «Jamaat-e-Islami», με κεντρικό σύνθημα «Go America Go». Οι διαδηλωτές απαιτήσαν τον άμεσο τερματισμό της αμερικάνικης ανάμειξης στις υποθέσεις του Πακιστάν και κάλεσαν την πακιστανική κυβέρνηση να μείνει μακριά από την αμερικάνικη ατζέντα. Σε ψήφισμα που επικυρώθηκε στο τέλος της διαδήλωσης, εκτός από τα παραπάνω, χαρακτηρίζεται η αμερικάνικη ανάμειξη ως η βασική αιτία των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το Πακιστάν και καταγγέλλονται οι ΗΠΑ ότι παραβίασαν το έδαφος του Πακιστάν, ότι σκότωσαν χιλιάδες αθώους άντρες, γυναίκες και παιδιά με επιθέσεις από μη επανδρωμένα αεροσκάφη και με πυραύλους και οι πολιτικοί ηγέτες της, αντί

να υψώσουν τη φωνή τους, παίζουν το ρόλο του σιωπηλού παρατηρητή.

Την ίδια μέρα, ο πακιστανικός στρατός υπέστη ένα σοβαρό πλήγμα. Σε ενέδρα που έστησαν οι Ταλιμπάν σε στρατιωτικό κονβόι στο Βόρειο Βαζιριστάν, σκοτώθηκαν 30 άντρες, μεταξύ των οποίων 3 αξιωματικοί, και τραυματίστηκαν 35. Ακολούθησε σφοδρός αεροπορικός βομβαρδισμός των υποτιθέμενων θέσεων των Ταλιμπάν και δύο μέρες αργότερα, στις 30 Ιουνίου, εκπρόσωπος των Ταλιμπάν στο Βόρειο Βαζιριστάν ανακοίνωσε ότι αποσύρονται από τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, που είχαν συνάψει με την πακιστανική κυβέρνηση το Φεβρουάριο του 2008, κατηγορώντας την κυβέρνηση για τις επιθέσεις του πακιστανικού στρατού εναντίον τους και για

την αποτυχία της να σταματήσει τις επιθέσεις από μη επανδρωμένα αμερικάνικα αεροσκάφη στο Βόρειο και στο Νότιο Βαζιριστάν.

Στο μεταξύ, εδώ και δύο βδομάδες ο πακιστανικός στρατός προετοιμάζει το έδαφος για τη μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση που έχει ανακινώσει εναντίον των μαχητών του πανίσχυρου πολεμαρχού του Νότιου Βαζιριστάν, Μπαϊτουλάχ Μεχσούν, τους οποίους η ηγεσία του πακιστανικού στρατού υπολογίζει σε 10.000. Καθημερινά πολεμικά αεροσκάφη βομβαρδίζουν τις υποτιθέμενες θέσεις των μαχητών του, ενώ στρατιωτικές δυνάμεις έχουν αναπτυχθεί στην περιοχή σε μια προσπάθεια να εμποδίσουν τον ανεφοδιασμό του Μεχσούν με όπλα και καύσιμα.

Στη δεκαετία του '30, ο βρετανικός

στρατός ξεκίνησε πόλεμο εναντίον των μαχητών ενός χαρισματικού θρησκευτικού ηγέτη, του Mirza Ali Khan, στην περιοχή του σημερινού Βόρειου Βαζιριστάν. Ο ανταρτοπόλεμος που ακολούθησε κράτησε πάνω από δέκα χρόνια και τα βρετανικά στρατεύματα, παρόλο που ήταν πολύ περισσότερα (40.000) και πολύ καλύτερα οπλισμένα, δεν κατάφεραν να εξοντώσουν τις δυνάμεις του Mirza Ali Khan και να συλλάβουν τον ίδιο και αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν από την περιοχή. Παίρνοντας μαθήματα από την ιστορική αυτή εμπειρία και τα προηγούμενα λάθη του, ο πακιστανικός στρατός επιχειρεί να απομονώσει και να αποδυναμώσει το Μπαϊτουλάχ Μεχσούν και τους μαχητές του, πριν να στείλει χερσαίες δυνάμεις εναντίον του. Θα τα καταφέρει;

Αμα έχεις ισχυρούς προστάτες, περνάς κατευθείαν από το «μύ-ντελινγκ» (έτσι το λέμε τώρα) στην ευρωβουλή. Αριστερά: Μπάρμπαρα Ματέρα, εκλεγείσα με τη Forza Italia του γνωστού μερακλή Σιλβιο. Δεξιά: Ελενα Μπασάσκου, γνωστή και ως «το κορίτσι του πάρτι», κόρη του προέδρου της Ρουμανίας. Ο μπαμπάς της, απαντώντας στα όσα γράφθηκαν στο ρουμανικό και διεθνή Τύπο για την εκλογή της κόρης του (είναι γνωστή για τη θυελλώδη ερωτική ζωή της), έγραψε η αυστριακή «Ντερ Στάνταρντ», δήλωσε ότι «η Ελενα είναι πολύ πιο έξυπνη απ' όσο νομίζει ο κόσμος»...

εντάξει, όμως απεφάνθη πως οι αστυνομικοί που χρησιμοποίησαν... υπερβολική βία το έπραξαν... λόγω απειρίας και ελλειπών εκπαίδευσης!

■ Καθαρές κουβέντες

Δεν ξέρουμε αν ο Πάγκαλος το έκανε με δική του πρωτοβουλία ή σε συνεννόηση με τον Παπανδρέου, πάντως ο Τσοουκάτος πήρε τη στήριξη που ζητούσε. Με το γνωστό του ύφος ο Πάγκαλος αναρωτήθηκε τι το επιλήψιμο υπάρχει στην υπόθεση. «Εάν του είπαν: πάρε μια σακούλα με λεφτά και πήγαινε στο κόμμα σου, γιατί αυτό είναι παράνομο; Στις εκλογές όλοι παίρνουν λεφτά από όλους και τα πάνε στα κόμματά τους. Γιατί είναι μαύρο χρήμα ένα χρήμα που το παίρνεις από τη SIEMENS;»!

Όταν ρωτήθηκε σχετικά ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου, στην αρχή προσπάθησε να πουλήσει τρελίτσα, δηλώνοντας ότι πρόκειται για λάθος ερμηνεία των δημοσιογράφων και στη συνέχεια περιορίστηκε σε μια ουδέτερη δήλωση: «Υπάρχει μια νομοθεσία την οποία όλοι σεβόμαστε». Τον Πάγκαλο ούτε που διανοήθηκε να τον διαψεύσει.

■ Μόνος και όχι Μάνος

Πάλι μόνος έμεινε ο Μάνος, καθώς οι δύο πρωτοκλασάτοι συνιδρυτές της «Δράσης» την έκαναν με πλάγια βηματάκια, θέλοντας να διατηρήσουν ελεύθερο το πεδίο για παζάρια με τους μεγάλους του παιχνιδιού και κυρίως με το ΠΑΣΟΚ. Ο Ανδριανόπουλος έστειλε επιστολή στο Μάνο, στην οποία του λέει ότι... διαφέρουν οι προσεγγίσεις τους για την αντιμετώπιση του πολιτικού αδιεξόδου της χώρας. «Οι στόχοι και οι θέσεις της "Δράσης", αναφέρει ενδεικτικά, «δεν προσδιορίστηκαν με σαφήνεια, δεν κωδικοποιήθηκαν και δεν επικοινωνήθηκαν. Το αποτέλεσμα ήταν η "Δράση" να εξαφανιστεί, αλλά και να συκοφαντηθεί σαν προσπάθεια πολιτών εκτός μάχης να επανέλθουν στην πολιτική σκηνή» (σώπα καλά, γιατί ήταν κάτι άλλο και δεν το καταλάβαμε;). Ο Μπουτάρης εκτιμά ότι το 0,76% που πήρε η «Δράση» στις ευρωεκλογές δεν προσφέρεται για να συνεχίσει τη λειτουργία της ως κόμμα, και δήλωσε ότι επιστρέφει δριμύτερος στα δημοτικά πράγματα της Θεσσαλονίκης (το 'χει βάλει αμέτι μουχαμέτι να πάρει το «πράσινο» χρίσμα για τη δημαρχία Θεσσαλονίκης). Τι έμεινε στο Μάνο; Κάτι νεοφιλελεύθεροι που εδώ και χρόνια γυαλίζουν το μάτι τους περισσότερο από του Λεβέντη, οι οποίοι πιστεύουν ότι αποτελούν την ελπίδα του έθνους, αλλά κανένας δεν τους καταλαβαίνει!

Πραξικόπημα στην Ονδούρα

Την περασμένη Κυριακή το πρωί, στρατιώτες εισέβαλαν στο προεδρικό μέγαρο της Ονδούρας και απήγαγαν τον εκλεγμένο πρόεδρο της χώρας, Μανουέλ Σελάγια. Μέσα σε λίγες ώρες ο Σελάγια βρισκόταν σε πτήση με προορισμό την Κόστα Ρίκα. Στο Κογκρέσο της χώρας παρουσιάστηκε υποτιθέμενη επιστολή παραίτησης του Σελάγια από την προεδρία. Ο Σελάγια διέψευσε ότι υπέγραψε ποτέ τέτοια επιστολή και κατηγορήσε τους πραξικοπηματίες ότι πλαστογράφησαν την επιστολή παραίτησής του. Διάδοχός του εκλέχτηκε από την πλειοψηφία του Κογκρέσου ο Ρομπέρτο Μισελέτι, πρόεδρος της Βουλής, στέλεχος του κόμματος των Φιλελευθέρων, με το οποίο κέρδισε τις προεδρικές εκλογές ο Σελάγια το Δεκέμβριο του 2005. Τόσο οι Φιλελεύθεροι όσο και το αντίπαλο κόμμα του δικομματισμού της Ονδούρας (Εθνικό Κόμμα) συναίνεσαν στη διαδοχή. Ο Μισελέτι κήρυξε απαγόρευση κυκλοφορίας στην χώρα και κατηγορήσε τον Σελάγια για προδοσία. Οι πρέσβεις Κούβας, Βενεζουέλας και Νικαράγουας συνελήφθησαν.

Οι σκηνές αυτές παραπέμπουν στο πραξικόπημα-φιάσκο σε βάρος του Τσάβες το 2002 στη Βενεζουέλα. Και σε εκείνη την περίπτωση, ο Τσάβες βρισκόταν φυλακισμένος από τμήμα του στρατού, όταν παρουσιάστηκε υποτιθέμενη επιστολή παραίτησής του στο Κογκρέσο της Βενεζουέλας και εκλέχτηκε διάδοχός του.

Τη μέρα της απαγωγής του προέδρου θα διεξαγόταν γνωμοδοτικό δημοψήφισμα, με το οποίο οι ψηφοφόροι καλούνταν να επιλέξουν αν στις επόμενες εκλογές –το Νοέμβριο του 2009– θα ψήφιζαν και για συντακτική συνέλευση που θα τροποποιούσε το σύνταγμα της χώρας. Το Ανώτατο Δικαστήριο –που ελέγχεται από αντιπάλους του Σελάγια– κήρυξε παράνομο το δημοψήφισμα. Ο ανώτατος διοικητής του στρατού στρατηγός Ρομέο Βάσκες διέταξε το στρατό να παρακρατήσει το υλικό του δημοψηφίσματος για να εμποδίσει τη διενέργειά του, επικαλούμενος την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Στις 24 Ιούνη ο Σελάγια έπαυσε από τα καθήκοντά του το στρατηγό Βάσκες. Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε παράνομη την αποπομπή του στρατηγού. Η απάντηση ήρθε στο δρόμο από φοιτητές, εργαζόμενους, δασκάλους, που βγήκαν μαζικά να υπερασπιστούν τη διενέργεια του δημοψηφίσματος. Ταυτόχρονα, τα σωματεία εργαζομένων και οι σύλλογοι φοιτητών κινητοποιήθηκαν μαζικά για να τροφοδοτήσουν με

το υλικό του δημοψηφίσματος όλα τα εκλογικά κέντρα.

Μόλις η ειδηση του πραξικοπηματίου έγινε γνωστή, νέοι, δάσκαλοι (το συνδικάτο των δασκάλων είναι από τα μαχητικότερα και μαζικότερα στην Ονδούρα, όπως και σε άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής) και άλλοι εργαζόμενοι κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας της Ονδούρας, Τεγκουσιγκάλπα, αφηφώντας την απαγόρευση κυκλοφορίας, έστησαν οδοφράγματα έξω από το προεδρικό μέγαρο και συγκρούστηκαν με το στρατό, εμποδίζοντας την είσοδο στον πραξικοπηματία Μισελέτι. Τα ΜΜΕ της χώρας σταμάτησαν να μεταδίδουν ειδήσεις και σε πολλές περιοχές της χώρας επεβλήθη διακοπή ρεύματος. Ο στρατός επιχείρησε να αποκόψει τις κεντρικές αρτηρίες που οδηγούν στην πρωτεύουσα, για να ανακόψει εξαγωγικούς αγρότες που κατέφταναν μαζικά στην πρωτεύουσα. Μέσα στη βδομάδα οι συγκρούσεις άρχισαν να γενικεύονται σταδιακά σε όλη τη χώρα και από τις 30 Ιούνη κηρύχθηκε πανεθνική απεργία μέχρι να πέσουν οι πραξικοπηματίες και να επιστρέψει ο Σελάγια από την εξορία.

Η πολιτική κρίση στην Ονδούρα συναρτάται άμεσα με την όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων στη χώρα, ειδικά τον τελευταίο χρόνο που η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση άρχισε να βυθίζει τις εξαγωγές και να οδηγεί όλο και περισσότερους εργαζόμενους στην ανεργία. Τα 2/3 από τα περίπου 8 εκατομμύρια των κατοίκων της Ονδούρας ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Η ανεργία έχει αγγίξει το 28%. Το 10% του πληθυσμού, οι φτωχότεροι κάτοικοι της Ονδούρας, παίρνουν μόνο το 1,2% του παραγόμενου κοινωνικού πλούτου, όταν μια μειοψηφία της οικονομικής ολιγαρχίας παίρνει το 42%. Η Ονδούρα είναι ασφυκτικά εξαρτημένη, τόσο πολιτικά όσο και οικονομικά, από τις ΗΠΑ. Είναι η χώρα της Κεντρικής Αμερικής με τις περισσότερες εξαγωγές εμπορευμάτων προς τις ΗΠΑ (υφά-

ματα και φτηνό ρουχισμό). Σημαντικό ποσοστό του ΑΕΠ της χώρας προέρχεται από εμβάσματα μεταναστών που δουλεύουν στις ΗΠΑ. Τη δεκαετία του 80 η Ονδούρα αποτελούσε βάση των ΗΠΑ για τη χρηματοδότηση και στρατιωτική ενίσχυση όλων των παραστρατιωκών ταγμάτων θανάτου στην Κεντρική Αμερική. Αποτέλεσε τον «δοκιμαστικό σωλήνα» των «Σωμάτων Ειρήνης» –προγόνου των σύγχρονων ΜΚΟ– με τα οποία οι ΗΠΑ επεδίωκαν να ανακόψουν το ρεύμα του εθνικοαπελευθερωτικού και αντιιμπεριαλιστικού αγώνα που αγκάλιαζε Ασία, Αφρική και Νότια Αμερική, στέλνοντας «ανθρωπιστικές» αποστολές αμερικάνων εθελοντών νεολαίων που θα αξιοποιούνταν κατάλληλα από την CIA.

Ο Σελάγια δεν είναι επαναστάτης, ούτε έχει αριστερές καταβολές σαν τον Τσάβες ή τον Μοράλες. Εξαρχής ήταν εκλεκτός του πολιτικού κατεστημένου της Ονδούρας. Τον πρώτο χρόνο της εκλογής του στήριξε τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου, την ομπρέλα της σύγχρονης αποικιοκρατίας των ΗΠΑ στη Νότια Αμερική. Στη συνέχεια, όμως, στάθηκε στο πλευρό του Τσάβες και της οικονομικής και πολιτικής συμμαχίας και συνεργασίας των χωρών της Ν. Αμερικής (ALBA), της οποίας ηγείται η Βενεζουέλα. Προέβη σε περιορισμένα και πενιχρά μέτρα οικονομικής ανακούφισης των πιο εξαθλιωμένων οικονομικά στρωμάτων της Ονδούρας και έριξε και μερικές κορόνες κοινωνικής δημαγωγίας ενάντια στην οικονομική ολιγαρχία που λυμαίνεται τον πλούτο της χώρας, χαλώντας την παράδοση δεκαετιών σε μια χώρα που στο σύνολό του το πολιτικό παραγόμενο κεφάλαιο και της αποικιοκρατίας δεν δοκίμασε ποτέ να υιοθετήσει ρεφορμιστική πολιτική διαχείρισης της αστικής εξουσίας.

Αυτές οι κινήσεις του Σελάγια –αν και ασήμαντες από άποψη οικονομικών και κοινωνικών διεργασιών– συστειρώσαν τη συντριπτική πλειοψη-

φία του Κογκρέσου και όλων των ηγετικών κλιμακίων σε θεσμούς όπως η αστική Δικαιοσύνη και ο στρατός (πριν μερικές δεκαετίες, ο στρατός στην Ονδούρα ελεγε βασικές παραγωγικές δραστηριότητες της χώρας, πράγμα που συμβαίνει ακόμα και σήμερα αλλά σε μικρότερο βαθμό) εναντίον του. Ο κίνδυνος να πυροδοτηθεί έστω κι ένα ρεφορμιστικό κίνημα περιορισμένων οικονομικών και πολιτικών διεκδικήσεων από τους εξαθλιωμένους της Ονδούρας σήμανε «κόκκινο συναγερμό» στην πολιτική ελίτ που διαχειρίζεται την πολιτική εξουσία, γι' αυτό και σύσσωμη στήριξε το πραξικόπημα της ηγεσίας του στρατού.

Αυτή τη φορά οι τίτλοι των αμερικάνικων εντύπων δεν έγραφαν ότι «νίκησε η δημοκρατία», όπως συνέβη στην απόπειρα πραξικοπηματίου του 2002. Πήραν το μάθημά τους μια φορά, δεν θέλησαν να την ξαναπάθουν. Αυτή τη φορά όλα τα δυτικά ΜΜΕ υιοθέτησαν την προπαγάνδα που έφερε αποτελέσματα εις βάρος του Τσάβες, στην προσπάθεια να αναθεωρήσει το σύνταγμα της Βενεζουέλας. «Ο Σελάγια θέλει να τροποποιήσει το Σύνταγμα για να επανεκλεγεί». «Η πολιτική κρίση στην Ονδούρα οφείλεται στις προσωπικές επιδιώξεις του Σελάγια να αγκιστρωθεί στην εξουσία». Η λέξη πραξικόπημα αποσιωπείται κραυγαλέα από τα επίσημα αρχεία του Λευκού Οίκου. Ο Ομπάμα, σε δήλωσή του τόνισε τη στήριξη στον δημοκρατικά εκλεγέντα πρόεδρο της Ονδούρας, όμως ταυτόχρονα ζήτησε ομαλοποίηση του πολιτικού σκηνικού της χώρας, μείωση της έντασης, «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Τα παπαγαλάκια της Δύσης έφτασαν στο ασχρό σημείο να προπαγανδίζουν ότι ο Ομπάμα δεν μιλάει ξεκάθαρα για πραξικόπημα, επειδή δήθεν νόμος του αμερικάνικου Κογκρέσου απαγορεύει ακαριαία κάθε οικονομική στήριξη σε χώρα της αμερικάνικης ηπείρου, όπου έχει πραγ-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

■ Οι περιπέτειες ενός ρεπορτάζ

Τι φοβούνται και δεν δίνουν τις συμβάσεις;

Έχουμε γράψει και άλλη φορά για την άρνηση δημόσιων φορέων να παραδώσουν στην ΠΕΚΟΠ συμβάσεις καθαριότητας που έχουν υπογράψει με εργολάβους-δουλεμπορούς. Αυτό το ρεπορτάζ ξεκίνησε από το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (Δαφνί), όπου η ΠΕΚΟΠ «έφαγε πόρτα», κατά το κοινώς λεγόμενο. «Πόρτα φάγαμε» και εμείς, όταν απευθυνθήκαμε στη Διοίκηση του ΨΝΑ ζητώντας τη σύμβαση. Ήταν μάλιστα ιδιαίτερα σκαιός ο τρόπος ορισμένων παραγόντων. Επειδή ξέραμε πως η δικαιολογία που επικαλούνται είναι ο νόμος για τα προσωπικά δεδομένα, στη γραπτή αίτηση που τους υποβάλαμε μετά την προφορική άρνησή τους, αναφέραμε ότι η επίκληση τυχόν τέτοιας δικαιολογίας δεν ευσταθεί και εξηγήσαμε πως το μόνο που δικαιούνται να κάνουν είναι να οβήσουν το όνομα και τη διεύθυνση της εργολαβικής εταιρίας, όπως κάνει το Ελεγκτικό Συνέδριο στα έγγραφα που χορηγεί σε όποιον τα ζητήσει.

Θέλοντας και μη, η Διοίκηση του ΨΝΑ έστειλε την αίτησή μας στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, η οποία στις 16 Ιούνη απάντησε με τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση: «Από τα στοιχεία της αιτήσεως του δημοσιογράφου κ. Λιόντου προκύπτει ότι αυτός ζητεί να λάβει αντίγραφο της ανωτέρω σύμβασης, προκειμένου να διεξαγάγει δημοσιογραφική έρευνα για τις συμβάσεις καθαριότητας που συνάπτουν φορείς του Δημοσίου (δημόσιοι οργανισμοί, νπδδ κλπ.) με ιδιωτικές εταιρείες καθαρισμού. Η δημοσιογραφική αυτή έρευνα μπορεί να νοηθεί, σύμφωνα με τα παραπάνω, ως υπέρτερο έννομο συμφέρον, το οποίο δικαιολογεί, με βάση το άρθρο 5 παρ. 2 στοιχ. ε' Ν. 2472/1997, τη χορήγηση των αιτούμενων πληροφοριών από το Νοσοκομείο. Ως εκ τούτου, το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής δεν κωλύεται από το Ν. 2472/1997 να χορηγήσει στον εν λόγω δημοσιογράφο τα στοιχεία που αυτός αιτείται».

Όμως, παρά τη σαφή τοποθέτηση της Αρχής, ο διοικητής του ΨΝΑ εξακολουθούσε να αρνείται να μας δώσει τη σύμβαση. Σε απαντώντες οχλήσεις μας εισπράτταμε προφορικές αρνήσεις και μάλιστα με τσαμπουκαλδικό τρόπο! Ετσι, απευθυνθήκαμε στον αρμόδιο εισαγγελέα, ζητώντας να διατάξει αυτός τη χορήγηση των εγγράφων που είναι υποχρεωμένος να δίνει κάθε φορέας του Δημοσίου. Ο εισαγγελέας, όταν είδε όλα τα σχετικά, έκανε αυθημερόν δεκτή την αίτησή μας και διέταξε τη χορήγηση των εγγράφων. Ετσι, η σύμβαση του ΨΝΑ με τον εργολάβο βρίσκεται στα χέρια μας. Ακόμα δεν προλάβαμε να ελέγξουμε αν μας έδωσαν όλα τα στοιχεία, προλάβαμε όμως να δούμε πως η σύμβαση έχει λήξει προ πολλού και δίνονται συνεχώς παρατάσεις της!

Αν τη σύμβαση του ΨΝΑ την πήραμε, έστω μ' αυτό τον περιπετειώδη τρόπο, τη σύμβαση της ΓΣΕΕ με εργολάβο για την καθαριότητα των κτιρίων της ακόμη δεν έχουμε καταφέρει να την πάρουμε. Η ιστορία είναι και εν προκειμένω παρόμοια. Απευθυνθήκαμε στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ κι αυτός, χωρίς να δεχτεί συνάντηση, μας παρέπεμψε σε άλλο όργανο. Μετά από περιπλάνηση από τον Άννα στον Καϊάφα, πήραμε προφορική απάντηση από τον γραμματέα Οικονομικού Φ. Θωμά, ότι αρνείται να μας δώσει τη σύμβαση γιατί εμπίπτει στη νομοθεσία περί προσωπικών δεδομένων!

Απευθυνθήκαμε και πάλι στην Αρχή, η οποία απάντησε εξίσου σαφώς: «Τα μοναδικά προσωπικά δεδομένα που περιλαμβάνει η σύμβαση έργου την οποία έχει συνάψει η ΓΣΕΕ με συγκεκριμένη εταιρία καθαριότητας, με αντικείμενο τον καθαρισμό των γραφείων της και αντίγραφο της οποίας ζητήσατε από τη ΓΣΕΕ (νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου), αφορούν τα στοιχεία των φυσικών προσώπων – εκπροσώπων των συμβαλλομένων μερών... Συνεπώς, εφόσον στην υπό εξέταση περίπτωση διαγραφούν τα προσωπικά δεδομένα που, σύμφωνα με τα παραπάνω, περιλαμβάνονται στην κρίσιμη σύμβαση, ώστε αυτά να μην είναι εμφανή, δεν υφίσταται κώλυμα για τη χορήγηση της αιτούμενης σύμβασης από τη ΓΣΕΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/1997 για την προστασία του απόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».

Με βάση αυτή την απάντηση απευθυνθήκαμε και πάλι στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ (με κοινοποίηση σε όλα τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΓΣΕΕ) ζητώντας να μας χορηγήσει τη σύμβαση καθαριότητας. Απάντηση γραπτή μέχρι στιγμής δεν έχουμε πάρει, όμως είχαμε μια συζήτηση με το νομικό σύμβουλο της ΓΣΕΕ Θ. Δελιγιαννάκη, ο οποίος μας είπε ότι κακώς έγινε επίκληση των προσωπικών δεδομένων. Η ΓΣΕΕ –είπε– είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και άμα θέλει δεν μας δίνει τίποτα! Ο ίδιος μας είπε πως η σύμβαση είναι «καλή» και δεν υπάρχει λόγος να την ψάχνουμε! Όταν όμως ρωτήσαμε το αυτονόητο («αφού είναι καλή σύμβαση, γιατί δεν μας τη δίνεις;»), η απάντηση ήταν «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε».

Η ΓΣΕΕ είναι όντως ΝΠΙΔ (όπως κάθε σύλλογος, σωματείο κ.λπ.), όμως είναι νομικά έωλο το επιχείρημα πως δεν υποχρεούται να δίνει έγγραφα, διότι το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων της προέρχεται από κρατική χρηματοδότηση (μέσω Οργανισμού Εργατικής Εστίας). Όμως, το (υπαρκτό) νομικό ζήτημα υποχωρεί μπροστά στο πολιτικό. Είναι δυνατόν η ΓΣΕΕ να αναγορευτεί σε δόγμα της την απόλυτη αδιαφάνεια και μάλιστα σε ζητήματα οικονομικής διαχείρισης και εργασιακών σχέσεων; Με ποια πολιτική λογική θα μας εξηγήσουν την άρνησή τους; Τι φοβούνται και δεν δίνουν στη δημοσιότητα τη σύμβαση καθαριότητας που έχουν υπογράψει;

Όχι στη ντροπή του ρατσισμού

Αυτό που γίνεται το τελευταίο διάστημα στη χώρα μας είναι ντροπή. Ντροπή όχι για το κράτος και τους διαχειριστές του, που αυτή η έννοια τους είναι ξένη, αλλά ντροπή για τον ελληνικό λαό. Έχουμε φτάσει σε τέτοια ρατσιστική διαστροφή, ώστε όχι μόνο να παρακολουθούμε απαθώς τα καθημερινά πογκρόμ ενάντια στους μετανάστες, αλλά να αποδεχόμαστε μια συζήτηση που έχει ως μοναδικό της αντικείμενο το πώς το ελληνικό κράτος θα παίξει αποτελεσματικότερα το ρόλο του συνοριοφύλακα και δεσμοφύλακα της ΕΕ.

Ο Καρατζαφέρης, αφού χρησιμοποιήθηκε σαν «λαγός», πέρασε σε δεύτερο ρόλο (τη σειρά των ρόλων την κανονίζουν τα ΜΜΕ) και ο πρώτος ρόλος ανήκει πλέον στον Καραμανλή και τον Παπανδρέου. Αυτοί συναγωνίζονται για το ποιος μπορεί να εφαρμόσει αποτελεσματικότερη πολιτική ενάντια στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Πήγε ο Καραμανλής στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, έθεσε το θέμα, του έδωσαν μια φραστική ικανοποίηση στο τελικό ανακοινωθέν και το ΠΑΣΟΚ του την έπεσε αμέσως, κατηγορώντας τον ότι δεν πήρε τίποτα συγκεκριμένο, δεν πήρε λεφτά για τη συνοριοφυλακή και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεν πήρε συγκεκριμένες εγγυήσεις για πίεση προς την Τουρκία κ.λπ. Δηλαδή, ο όλος καυγάς γίνεται για το πόσα λεφτά θα πάρει το ελληνικό κράτος από την ΕΕ για να συλλαμβάνει τους μετανάστες και να τους κλείνει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μέχρι να τους απελάσει. Αυτό είναι το μόνο που απασχολεί την αστική πολιτική ηγεσία.

Προσπαθώντας να αποφύγει την κριτική από τα δεξιά που της ασκεί το ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση Καραμανλή κάνει συνεχώς κινήσεις στο εσωτερικό και το διεθνές πεδίο. Η Μπακογιάννη προσπάθησε να συζητήσει το θέμα με τον τούρκο ομολογό της, ο οποίος έδειξε κατανόηση, ανα-

φέρθηκε όμως στην αθρόα εισροή μεταναστών από τα ανατολικά σύνορα της Τουρκίας. Ο Παυλόπουλος, από την άλλη, κουβάλησε τον επίτροπο Μπαρό, τον έβαλε σε ένα αεροπλάνο και πέταξαν κατά μήκος των νησιών του Αιγαίου, για να τον ευαισθητοποιήσει μπας και του κόψει κάνα κονδύλι παραπάνω. Και ο Μαρκογιαννάκης συνεχίζει τα πογκρόμ σε καθημερινή βάση. Ορδές μπάτσων, πεζών και εποχούμενων, στήνουν καθημερινά μπλόκα και πιάνουν κόσμο. Ταυτόχρονα επιδεικνύουν την πιο βάρβαρη συμπεριφορά, δέρνοντας και εξευτελίζοντας τους μετανάστες. Είναι σαφές πως έχουν εντολή να περάσουν ένα μήνυμα σκληρότητας, το οποίο θα διαδοθεί όχι μόνο στους μετανάστες που βρίσκονται ήδη στην Ελλάδα αλλά κυρίως σ' αυτούς που σχεδιάζουν να έρθουν, ώστε η μεταναστευτική ροή

ν' αρχίσει να αδυνατίζει και να κατευθύνεται προς άλλες χώρες.

Σε όλη αυτή την εκστρατεία τον τόνο δίνουν τα ΜΜΕ. Έχουν αναλάβει να σύρουν ολόκληρο τον ελληνικό λαό στη λογική ενός μοντέρνου ρατσισμού, που «κατανοεί» τα προβλήματα των μεταναστών, που διαθέτει «ανθρωπισμό», όμως θεωρεί πως οι μετανάστες είναι υπεύθυνοι αν όχι για όλα τουλάχιστον για πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό «κάτι πρέπει να γίνει». Πρέπει να ανακοπεί το ρεύμα και για να γίνει αυτό πρέπει να υπάρξουν στρατόπεδα συγκέντρωσης και μαζικές απελάσεις. Κι επειδή το κόστος είναι μεγάλο, πρέπει οι «εταίροι» να μας βοηθήσουν. Προωθώντας αυτή τη ρατσιστική αντίληψη, αυξάνουν ταυτόχρονα τη χειραγώγηση και τον έλεγχο των ελλήνων εργαζόμενων.

Δούρειος ίππος για την αργία της Κυριακής

Είναι το Μαρούσι τουριστικός δήμος; Σ' όποιον το πεις θα γελάσει. Αν είναι το Μαρούσι τουριστικός δήμος, τότε όλη η Ελλάδα πρέπει να κηρυχτεί τουριστική και να τελειώνουμε. Περισσότερος κόσμος συρρέει σε απομακρυσμένα ορεινά χωριά τις Κυριακές παρά στο Μαρούσι. Στο Μαρούσι, όμως, βρίσκεται το Mall και μερικά ακόμη τεράστια εμπορικά κέντρα, που θέλουν να καταργήσουν την αργία της Κυριακής, για να μαζέψουν όλο το «χαρτί». Ετσι, ο «γαλάζιος Δήμος Αμαρουσίου αυτοανακηρύχθηκε σε τουριστικό δήμο, κάνοντας χρήση σχετικής απόφασης της «πράσινης» νομαρχίας Αθήνας, η οποία ανταποκρίθηκε σε εγκύκλιο της «γαλάζιας» κυβέρνησης που αναζητά «νέους τουριστικούς τόπους» σε όλη την Ελλάδα.

Οι μεγαλοκαπιταλιστές του λια-

νεμπόριου ποτέ δεν έκρυψαν την πρόθεσή τους να καταργήσουν την αργία της Κυριακής, προκειμένου να συγκεντρώσουν περισσότερο τζίρο στα μαγαζιά τους, οδηγώντας στο λουκέτο τις μικρές οικογενειακές εμπορικές επιχειρήσεις, που δε μπορούν ν' αντέξουν σε τέτοιους εξοντωτικούς ρυθμούς. Από την άλλη, δε δίνουν δεκάρα τσακιστή για τα δικαιώματα των εμποροϋπάλληλων, που είναι ένα από τα χειρότερα αμειβόμενα και υπό τις χειρότερες εργασιακές σχέσεις τμήματα της εργατικής τάξης. Τόσα έχουν καταφέρει να περάσουν (κυρίως την απόλυτη «ελαστικοποίηση» των εργασιακών σχέσεων), γιατί όχι και τη δουλειά την Κυριακή; Ετσι σκέπτονται και αναζητούν τρόπους να πετύχουν την άρση της αργίας έστω και με πλάγια κόλπα όπως αυτό της τουριστικής περιοχής.

Πραξικόπημα στην Ονδούρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ματοποιηθεί πραξικόπημα. Και ο «ανθρωπιστής» Ομπάμα δεν θέλει να χάσουν οι φτωχοί τα ψίχουλα –που ποτέ δεν φτάνουν σ' αυτούς, όλα πάνε στις τσέπες των λαμόγιων και της οικονομικής ολιγαρχίας– με τα οποία οι ΗΠΑ στηρίζουν την Ονδούρα!

Κατά τα άλλα, το πραξικόπημα πέρασε σαν μια απλή ειδηση σε όλα τα διεθνή δυτικά δίκτυα. Οι διενέξεις, όμως, του κατεστημένου του Ιράν παραμένουν σταθερά πρώτη ειδηση. Ο,τι πει ο Μουσαβί γίνεται πρωτοσελίδο, ό,τι πει ο Σελάγια μια απλή αναφορά. Και σε αντίθεση με ό,τι αφορά το Ιράν, οι κινητοποιήσεις και οι σκληρές συγκρούσεις με τους πραξικοπηματίες

στους δρόμους της Τεγκουσικάλπα, στην επαρχία και τις άλλες πόλεις της Ονδούρας γίνονται γαργάρα. Κι ως μην έχουμε εν προκειμένω την αμφισβήτηση ενός εκλογικού αποτελέσματος, αλλά ένα στρατιωτικό πραξικόπημα! Είναι ξεκάθαρο ότι οι ΗΠΑ οφελούνται από το πραξικόπημα, κι ως κρύβουν τη χαρά τους, όπως το 2002. Τα στελέχη που ηγούνται του πραξικοπήματος και μεθόδευσαν τις πολιτικές εξελίξεις σε αυτό, τόσο στο Ανώτατο Δικαστήριο όσο και στο στρατό και στο Κογκρέσο, έχουν θητεύσει σε πανεπιστήμια των ΗΠΑ, σιπίζονται από τις ΗΠΑ, στηρίζουν πολιτικά και οικονομικά τις ΗΠΑ και εν προκειμένω απομακρύνουν την Ονδούρα από τη

σφαίρα επιρροής της Βενεζουέλας.

Υπάρχουν αναφορές ότι μονάδες του στρατού αρνούνται να υπηρετήσουν τους πραξικοπηματίες και πολλοί αυτομολούν στο λαό που αγωνίζεται ενάντια σε νέο φασισμό. Η πληροφόρηση, δυστυχώς, έρχεται με το σταγονόμετρο, κι όπως αναφέραμε και πριν, οι πραξικοπηματίες έφτασαν στο σημείο να κατεβάζουν τους δικόπτες για να σταματήσουν κάθε επικοινωνία. Το 2002 ο λαός της Βενεζουέλας κατάφερε να σταματήσει το πραξικόπημα, συμπαρασύροντας τους φραντάρους που αρνήθηκαν να εκτελέσουν τις εντολές της ηγεσίας. Ας ελπίσουμε ο λαός της Ονδούρας να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Αντεργατικό μπαράζ

Αποφασιστικότητα για την προώθηση ενός πακέτου αντεργατικών μέτρων επέδειξε ο υπουργός Οικονομίας Ι. Παπαθανασίου, μιλώντας σε ημερίδα του ΙΟΒΕ, οργάνου του ΣΕΒ. «Η κυβέρνηση –είπε– είναι αποφασισμένη να παραμείνει συνεπής στους στόχους και τις δεσμεύσεις της, χωρίς παζάρια και εκπτώσεις. Είναι αποφασισμένη να εντείνει τις προσπάθειές της και να προχωρήσει με ευθύνη και σοβαρότητα, σε όλες τις αναγκαίες προσαρμογές». Στη συνέχεια, περιέγραψε μια σειρά απ' αυτά τα μέτρα, δείχνοντας με τον πιο σαφή και κατηγορηματικό τρόπο πως όταν η κυβέρνηση μιλά για μείωση των δαπανών αναφέρεται αποκλειστικά στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα.

Ποια είναι αυτά τα μέτρα;

1. Ο διαχωρισμός του ΙΚΑ σε δυο Ταμεία ουσιαστικά, ένα για την υγεία και ένα για τη σύνταξη. Αυτό σημαίνει ότι οι παροχές υγείας θα χτυπηθούν άμεσα και οι εργαζόμενοι θα αναγκαστούν να βάζουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη απ' όσο το βάζουν σήμερα.

Ας σημειωθεί ότι ενώ ο Παπαθανασίου μίλησε για αλλαγές που θα είναι έτοιμες από το Σεπτέμβριο, ο Καραμανλής επικέφαλε την Πέμπτη το υπουργείο Εργασίας και φεύγοντας ανακοίνωσε ότι «το σχετι-

κό νομοσχέδιο είναι έτοιμο για ψήφιση στα θερινά τμήματα της Βουλής». Επιδιώκουν, δηλαδή θερινό αιφνιδιασμό για να ελαχιστοποιήσουν τις αντιδράσεις.

2. Η ολοκλήρωση της ανατροπής στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.

Ο Καραμανλής την Πέμπτη αναφέρθηκε επίσης στο θέμα των ΒΑΕ: «Ζήτησα από την ηγεσία του Υπουργείου το θέμα των βαρέων και ανθυγιεινών να προχωρήσει το ταχύτερο δυνατόν, να ολοκληρωθεί πολύ σύντομα ο νέος, σύγχρονος κατάλογος των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων».

3. Νέο χτύπημα στις αναπηρικές συντάξεις με το πρόσχημα της κατατραπήγησης της ισχύουσας νομοθεσίας. Σε «πληγή των πλασματικών, μη πραγματικών αναπηρικών συντάξεων» αναφέρθηκε ο Καραμανλής.

4. Νέα αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, που προωθείται με τον γνωστό παραπλανητικό τίτλο «κίνητρα για την παραμονή των εργαζόμενων στην εργασία».

5. Προώθηση της ανασφάλιστης και κακοπληρωμένης εργασίας των νέων (και όχι μόνο) εργαζόμενων, με το πρόσχημα της καταπολέμησης της ανεργίας. Η ακριβής διατύπωση του Παπαθανασίου είναι η εξής: «Σχεδιάζουμε μια σειρά από διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Ει-

δικότερα στόχος μας είναι να διευκολυνθεί η είσοδος των νέων στην αγορά εργασίας, μέσω της παροχής κινήτρων και της κάλυψης των ασφαλιστικών εισφορών από το κράτος. Ενώ εξετάζονται και πρόσθετες παρεμβάσεις, σε περιοχές που πλήττονται εντονότερα από την ανεργία».

6. Νέο μισθολόγιο για τους νεοπροσλαμβανόμενους δημόσιους υπάλληλους, «ώστε σε βάθος χρόνου να υπάρξει εξορθολογισμός των αντίστοιχων δαπανών».

7. Γενική «παρέμβαση στο χώρο των δαπανών της υγείας, που αποτελούν βασική πηγή παραγωγής των δημοσίων ελλειμμάτων».

Η προώθηση αυτών των μέτρων δείχνει ότι ο Καραμανλής δεν πάει για εκλογές, αλλά αυτό είναι το τελευταίο που μας ενδιαφέρει. Εκείνο που ενδιαφέρει είναι πως έχει αποφασίσει να πέσει με το φωτοστέφανο του πολιτικού που προώθησε αποφασιστικά τα συμφέροντα της αστικής τάξης στις συνθήκες της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης. Όλα τα μέτρα που ανήγειρε ο Παπαθανασίου δεν είναι προσωρινά αλλά μόνιμα και αποφασιστικά σημασίας, αφού χτυπούν τον πυρήνα της κοινωνικής ασφάλισης. Σε μια περίοδο που η εργατική τάξη στενάζει από την ανεργία, η κυ-

βέρνηση προωθεί την αύξηση των ορίων ηλικίας, επιτείνοντας το πρόβλημα της ανεργίας. Προωθεί τη μετατροπή των νέων εργαζόμενων σε δούλους, ώστε μέσω αυτών να προωθηθεί μια γενική ανατροπή στις εργασιακές σχέσεις. Προσπαθεί να φορτώσει στις πλάτες της εργατικής οικογένειας ακόμη περισσότερες δαπάνες υγείας. Είναι σίγουρο ότι οι κομισάριοι των Βρυξελλών θα τριβουν τα χέρια τους μ' αυτές τις εξοργίες. Την ίδια ικανοποίηση αισθάνονται και οι καπιταλιστές, που θέλουν να απομυζήσουν και την τελευταία ρανίδα κρατικού χρήματος.

Τι είναι αυτό που αποθρασύνει σε τέτοιο βαθμό την κυβέρνηση; Η αδυναμία του εργατικού κινήματος να ορθώσει την παραμικρή αντίσταση. Με μια ξεφτυλισμένη, πουλημένη στο κεφάλαιο συνδικαλιστική γραφειοκρατία υπολογίζουν ότι μπορούν να περάσουν τα πάντα. Τα περιθώρια στενεύουν για τους εργαζόμενους. 'Η αρχίζει η ανάπτυξη αντιστάσεων έξω από το πλαίσιο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ή αλλιώς το παιχνίδι θα χαθεί και θα τρέχουμε στο μέλλον να πάρουμε πίσω αυτά που σκοπεύουν να μας αφαιρέσουν τώρα. Μέσα σε λίγους μήνες μπορεί να χάσουμε δικαιώματα που χρειάστηκαν δεκαετίες για να κατακτηθούν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καταγγελία για τραμπουκισμό δουλεμπόρων

Στον απόηχο της συνόδου των Πρυτάνεων και των χιλιάδων ευρώ που δαπανήθηκαν (αλήθεια θα μάθουμε ποτέ εν μέσω της χειρότερης οικονομικής κρίσης για τους εργαζόμενους, πόσα ακριβώς δαπανήθηκαν για τη φιλοξενία και τις δημόσιες σχέσεις αυτού του άτυπου οργάνου;), η ιλουστρασιόν κουρτίνα πέφτει και αποκαλύπτεται σε όλο του μεγαλείου το σύγχρονο δουλεμπόριο που επισημως διεξάγεται στο Δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Υπεύθυνη εργολάβος εταιρείας καθαρισμού ξυλοκοπεί συναδελφισά μας καθαρίστρια που εδώ και καιρό αρνούταν να υπογράψει ψεύτικο αριθμό χώρων που καθάριζε για να παίρνει περισσότερα χρήματα ο εργολάβος και είχε καταγγείλει ότι εξαναγκάζονταν να υπογράψει ότι η μεγιστοποίηση του κέρδους του εργολάβου. Η αξιοπρέπεια και η αντίσταση πληρώθηκαν καταλλήλως, με ξυλοδαρμό!!!

Οι σύγχρονοι δουλεμπόροι που επισημως δρουν εδώ και χρόνια στο πανεπιστήμιο με αποφάσεις πρυτανειών, παρά τις αντιδράσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας και την αντίθεσή της να δοθούν υπηρεσίες του Πανεπιστημίου σε εργολάβους, έχουν δώσει δείγματα γραφής και ήταν γνωστό ότι με απειλές και εξευτελιστικούς μισθούς στις εργαζόμενες αυξάνανε τα κέρδη τους.

Μια συναδελφισσα, εργαζόμενη, ξυλοκοπήθηκε, απειλήθηκε και είχε το θάρρος να σηκώσει το ανάστημά της απέναντι σε αυτό το απαράδεκτο και εξευτελιστικό καθεστώς εργασίας και να το καταγγείλει.

Και ρωτάμε: Ποιο έλεγχος έχει η Πρυτανεία του Πανεπιστημίου στον τρόπο που δουλεύουν οι εργαζόμενοι στις εταιρείες καθαρισμού, και όχι μόνο, και πότε συζητήθηκαν τα ζητήματα αυτά σε κάποιο θεσμικό όργανο; Όμως το ζήτημα δεν είναι μόνο ηθικό. Είναι βαθιά πολιτικό. Το βιτριόλι στο πρόσωπο της Κωνσταντίνας Κούνεβα είναι ακόμα ωπτό. Όταν συναινείς να τεμαχίσεις ένα Δημόσιο Ίδρυμα και να δώσεις κομμάτια του σε ιδιώτες ακολουθείς κατά γράμμα τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των εκάστοτε κυβερνήσεων και συναινείς ταυτόχρονα έστω και έμμεσα στην άγρια εκμετάλλευση των εργαζόμενων.

Εμείς, οι διοικητικοί υπάλληλοι που δουλεύουμε πλάι-πλάι με συναδέλφους που δέχονται καθημερινά πιέσεις και εξευτελισμούς καταδικάζουμε, και ζητάμε από όλη την Πανεπιστημιακή Κοινότητα να κάνει το ίδιο, τον ξυλοδαρμό της συναδελφισσας και στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλάι της..

Ζητάμε να καταγγελθεί ο συγκεκριμένος εργολάβος και να μπει άμεσα αυστηρός έλεγχος στα εργασιακά των συγκεκριμένων συμβάσεων.

Να ανοίξει άμεσα συζήτηση για τις εργασιακές σχέσεις σε όλα τα συλλογικά όργανα.

Τέλος ζητάμε να φύγουν όλοι οι εργολάβοι από το Δημόσιο Πανεπιστήμιο, να καταργηθούν οι συμβάσεις εργασίας, έργου και οι υπάλληλοι πολλών ταχυτήτων που δουλεύουν σήμερα στο χώρο. Μονιμοποίηση όλων όσων εργάζονται στο Πανεπιστήμιο.

Με αυτό τον τρόπο θεωρούμε ότι υπερασπιζόμαστε κατά τον καλύτερο τρόπο και τους εαυτούς μας και το μέλλον του Δημόσιου Πανεπιστημίου.

Η σιωπή είναι συνεχής.

Το ΔΣ του Συλλόγου

■ Ημιυπαίθριοι Χαράτσι για τους εργαζόμενους

Οι ανακοινώσεις Σουφλιά για την «τακτοποίηση» των ημιυπαίθριων ήταν όπως είχαν προαναγγελθεί. Ενα χαράτσι για όσους εργαζόμενους αγόρασαν ένα σπιτί και ο εργολάβος-κατασκευαστής τους πούλησε και τον κλεισμένο ημιυπαίθριο σαν να τους πούλησε νόμιμο χώρο. Γι' αυτό οι κατασκευαστές είναι οι μόνοι που χειροκροτούν το Σουφλιά. Γιατί έρχεται να νομιμοποιήσει το πλιάτσικο που επί τόσα χρόνια έκαναν σε βάρος των εργαζόμενων. Οι κατασκευαστές απαλλάσσονται από κάθε ευθύνη και ο εργαζόμενος καλείται να πληρώσει τώρα και το νταβατζιλίκι στο κράτος που θέλει να γεμίσει τα ταμεία του.

Όπως είναι πλέον γνωστό, οι κλειστοί ημιυπαίθριοι δεν νομιμοποιούνται αλλά απλώς «τακτοποιούνται», ενώ η απειλή για να τρέξουν όλοι να πληρώσουν είναι πως θα βγάλουν τις πολεοδομίες σε «σαφάρι».

Πορεία αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα και ενάντια στο δουλεμπόριο

Πορεία αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα και ενάντια στο δουλεμπόριο έγινε την Πέμπτη με αφετηρία τα Προπύλαια. Αν και ο κόσμος ήταν λιγότερος από τις προηγούμενες πορείες (προφανώς λόγω της εποχής) εκατοντάδες διαδηλωτές διαπράνωσαν τη θέλησή τους να αγωνιστούν για να βρεθούν οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί της απόπειρας δολοφονίας της αγωνίστριας εργατριάς και για να μπει τέρμα στο δουλεμπόριο των εργολαβικών

εταιριών που λυμαίνονται την καθαριότητα στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Σε ανακοίνωσή της η «Κόντρα» αναφέρεται αναλυτικά στον προκλητικά συγκαλυπτικό τρόπο με τον οποίο έγιναν η προανάκριση και η ανάκριση για την απόπειρα δολοφονίας της Κ. Κούνεβα (αναλυτικό ρεπορτάζ δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο) και θέτει το ζήτημα της συνέχισης του αγώνα για την κατάργηση του δουλεμπό-

ριου. Διότι έχουμε μπει στον εβδομο μήνα από την απόπειρα κατά Κούνεβα και οι εργολάβοι-δουλεμπόροι παραμένουν ακλόνητοι στις θέσεις τους, ακόμη και εκεί –όπως ο ΗΣΑΠ– που το κίνημα ανάγκασε τις διοικήσεις να υπογράψουν συμφωνίες για το δικώμιό τους. Δουλεμπόροι και κράτος «αγοράζουν χρόνο» ποντάροντας στις αδυναμίες και τη σύγχυση του κινήματος, με στόχο να παραμείνουν τα πράγματα όπως έχουν.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

66η συνεδρίαση Πέμπτη, 25.6.09

Μια συνεδρίαση γεμάτη ένταση η σημερινή, αποκάλυψε ότι η δίκη βρίσκεται σ' ένα κομβικό σημείο.

Με την έναρξή της, η έδρα διάβασε μια σειρά έγγραφα αλληλογραφίας μεταξύ των ελληνικών, των ελβετικών και των γερμανικών αρχών, σε μια προσπάθεια να αποδείξει πως όσες καταθέσεις των Ντε Μαρσελούς είχε διαβάσει στην προηγούμενη συνεδρίαση προήλθαν από διαδικασίες δικαστικής συνδρομής. Ανάμεσά τους, όμως, υπήρχαν και έγγραφα που αφορούσαν την απόπειρα κατά του σαουδάραβα πρέσβη, που έχει παραγραφεί. Στις διαμαρτυρίες που υπήρξαν, ο εισαγγελέας προσπάθησε να απαντήσει με το γνωστό επιχειρήματα ότι για την ανακάλυψη της αλήθειας πρέπει να εξεταστούν τα πάντα. Και πάνω στην επιχειρηματολογία του, ανέφερε -δύθεν τυχαία- και το περιβόητο έγγραφο από τα λεγόμενα αρχεία Στάζι, που αποδίδεται στον Βάινριχ και γράφει NAME OF ANDREW TSIGARIDAS. Είναι -είπε- γνήσιο έγγραφο, διότι έχει γίνει γραφολογική πραγματογνωμοσύνη και αποδίδεται στον Βάινριχ.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας απάντησε στην εισαγγελική πρόκληση με τον τρόπο που έχει απαντήσει και παλιότερα. Έχετε -είπε- ένα παλιόχαρτο σε φωτοτυπία και εγώ έχω καθίσει και έχω φτιάξει με το Photoshop ένα ίδιο ακριβώς, παίρνοντας ένα-ένα τα γράμματα από ένα έγγραφο που πράγματι είναι του Βάινριχ. Και στο δικό μου κατασκευάσαμε να κάνει γραφολογική, το ίδιο θα πει. Στο διάλογο που ακολούθησε ο εισαγγελέας έκανε πως δεν καταλάβαινε και τουλάχιστον δυο φορές υπήρξε αγενέστατος, γεγονός που σχολίασε αργότερα ο Τσιγαρίδας, αναγκάζοντας τον εισαγγελέα να ζητήσει εμμέσως συνγνώμη.

Ακολούθησε ο σχολιασμός των καταθέσεων Ντε Μαρσελούς.

Η Μ. Δαλιάνη είπε πως όλα αυτά τα έγγραφα νομικά δεν έχουν καμιά αξία και διαβάστηκαν μόνο για ένα λόγο: για να ανοίξει ο δρόμος να μπουν από την πίσω πόρτα τα έγγραφα της Στάζι. Φανερά ενοχλημένη η πρόεδρος, έφτασε στο σημείο να ρωτήσει αν η συνήγορος ξέρει καλύτερα νομικά από τους δικαστές (!), για να εισπράξει την πληρωμένη απάντηση, ότι ο καθένας ξέρει αυτά που ξέρει και εκθέτει τα νομικά του επιχειρήματα.

Ο Δ. Τσοβόλας, αφού επιχειρηματολόγησε και πάλι νομικά πάνω στους λόγους για τους οποίους δεν έπρεπε να γίνει η ανάληψη αυτών των καταθέσεων, κατέληξε ότι οι νομικοί κανόνες αγνοήθηκαν προκειμένου να δημιουργηθεί μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Ο Μ. Καλογιάνης παρατήρησε ότι η ανάγνωση ειδικά αυτή τη χρονική στιγμή δεν είναι τυχαία. Καταβάλλεται προσπάθεια να ξαναγραφεί μια απόφαση σε βάρος του Κ. Αγαπίου και στρώνεται το έδαφος για τη συγγραφή ενός νέου μισθοτορήματος για την «τρομοκρατία».

Παρατήρησε, δε, πως με την απόφαση τους να αναγνώσουν καταθέσεις ανθράκων γνωστής διαμονής στο εξωτερικό, οι οποίοι δεν αδυνατούσαν αλλά αρνήθηκαν να έρθουν να καταθέσουν, δημιουργείται νέα νομολογία, η οποία ενδεχομένως να χρησιμοποιηθεί σε υποθέσεις όπως το σκάνδαλο Siemens. Η Ε. Κουβέλη μίλησε για διαστολή δικαστικού συλλογισμού, παρατήρηση που ξεσήκωσε την οργή της προέδρου, η οποία ζητούσε από τη συνήγορο να ανακαλέσει, πράγμα που δεν έγινε, και

μετά να γραφεί η παρατήρησή της στα πρακτικά!

Ιδιαίτερα οξύς ο Χρ. Τσιγαρίδας, αφού θύμισε ότι στην Ελλάδα οι εισαγγελείς υποτίθεται πως διερευνούν την αλήθεια, ενώ στις ΗΠΑ έχουν το ρόλο της πολιτικής αγωγής και γι' αυτό κάθονται στην ίδια θέση με τους συνηγούς, αφού παρατήρησε πως η έως τώρα συμπεριφορά των εισαγγελέων είναι συμπεριφορά πολιτικής αγωγής και ότι ψάχνουν ένα καλούπι για καταδικαστική πρόταση, αδιαφορώντας για κάθε υπερασπιστικό επιχειρήμα που ακούγεται, τους κάλεσε να κατέβουν από την έδρα και να καθίσουν στα έδρανα της πολιτικής αγωγής. Η πρώτη, καταδικαστική απόφαση -είπε- είχε τρία βάρη. Την Κυριακίδου, το Ζήση με τη Στάζι και τους Ντε Μαρσελούς. Στη δεύτερη δίκη και σ' αυτή εδώ η Κυριακίδου ξεμπροστιάστηκε εντελώς, αποδείχτηκε ψευδομάρτυρας. Ο Ζήσης εξαφανίστηκε, όπως κάνει πάντοτε. Εμφανίζεται για λίγο στις μεγάλες δίκες και μετά εξαφανίζεται. Σας έμειναν μόνο οι Ντε Μαρσελούς, μέσω των οποίων ανοίγετε το δρόμο για τη Στάζι.

Η Ειρ. Αθανασάκη είπε πως θέλουν να ξαναδικάσουν τον Αγαπίου νεκρό και παρέδωσε έναν κατάλογο με 50 ονόματα κατοίκων της Αττικής που έχουν το απόλυτο Αγαπίου! Ο Κανάς αναφέρθηκε και πάλι στη σε βάρος του σκευωρία και στην προσπάθεια πάσης θυσίας καταδίκες του, την οποία συνέδεσε και με την εκτέλεση του αστυνομικού φρουρού της Κυριακίδου.

Στη συνέχεια, ο Κανάς υπέβαλε αίτημα να κληθούν να καταθέσουν ο Ζήσης και οι Παπαθεμελής, Χρυσοχοϊδής και Σύρος. Ο Τσοβόλας πρότεινε να κληθούν και οι Κάρλος και Βάινριχ, εφόσον και αυτά έχουν παρθεί καταθέσεις με δικαστική συνδρομή.

Ο τακτικός εισαγγελέας, αφού είπε πως δεν είναι εύκολο στους αστυνομικούς να βρουν τον Ζήση (!), πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα κλήτευσης των Κάρλος-Βάινριχ, ενώ για τους Παπαθεμελή-Χρυσοχοϊδή-Σύρο είπε πως αν προκύψει ανάγκη από τη διαδικασία να εξεταστεί τότε το αίτημα. Ο αναπληρωτής εισαγγελέας, αφού έκανε μια μακροσκελή ανάλυση, κατέληξε σε κάτι που αν το ξανασκεφτεί ίσως να μετανώσει που το είπε. Αν όλοι αυτοί -είπε- που λένε ότι έχουν στοιχεία, πράγματι είχαν, θα τα είχαν προσκομίσει. Εφόσον δεν το έκαναν, σημαίνει πως δεν έχουν.

Μετά το διάλειμμα για ν' αποφασίσει το δικαστήριο, ο Κανάς έδωσε στην πρόεδρο το κινητό του, λέγοντας της ότι είναι ο Ζήσης και μπορεί να του μιλήσει! Η πρόεδρος έγινε έξω φρενών και αρνήθηκε κάθε επικοινωνία. Το δικαστήριο έκανε δεκτή την πρόταση των εισαγγελέων: να κλητευθεί με βίαιη προσαγωγή ο Ζήσης, να μη κλητευθούν οι Κάρλος-Βάινριχ και αν προκύψει ανάγκη να εξεταστεί τότε το αίτημα για Παπαθεμελή-Χρυσοχοϊδή-Σύρο.

Ετσι, η δίκη διακόπηκε για την Τρίτη 30 Ιουνίου, με μάρτυρα τον Ζήση, αν έρθει φυσικά.

67η συνεδρίαση Τρίτη, 30.6.09

Ο Ζήσης δεν εμφανίστηκε (αυτό πια δεν αποτελεί είδηση) και το δικαστήριο διάταξε τη βίαιη προσαγωγή του για αύριο το πρωί.

Η (δικαιολογική) επιμονή του Α. Κανά να διαβάσει μια δήλωση, στην οποία αναφερόταν στο στήσιμο της σε βάρος του κατηγορίας για την απόπειρα κατά του σαουδάραβα πρέσβη προκάλε-

σε την πρώτη ένταση της ημέρας. Η πρόεδρος ζήτησε από τον Κανά να μη διαβάσει τη δήλωσή του, γιατί πλέον δεν είναι κατηγορούμενος γι' αυτή την υπόθεση, λες και το στήσιμο του κατηγορητηρίου γι' αυτή την υπόθεση δεν δείχνει πως στήθηκε γενικά το κατηγορητήριο. Στη συζήτηση παρενέβη και ο Χρ. Τσιγαρίδας, που δήλωσε ότι έχει δικίο ο Κανάς να θέτει αυτό το πρόβλημα, διότι το κατηγορητήριο αναφέρει ότι ο ίδιος νοίκιασε με πλαστό δίπλωμα το αυτοκίνητο που χρησιμοποιήθηκε στην ενέργεια. Ομως, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός και όλες οι λεπτομέρειες είχαν δημοσιευτεί στον Τύπο από τότε, πως το αυτοκίνητο νοικιάστηκε από δυο Παλαιστίνιους, με πλαστά διαβατήρια. Είχαν δημοσιευτεί μάλιστα και οι φωτογραφίες τους. Πώς, λοιπόν, έρχεται η εισαγγελία, μετά από τόσα χρόνια, και βάζει στη θέση τους τον Κανά, που ούτε μοιάζει στις φωτογραφίες ούτε είναι ή μοιάζει με Αραβία. Είναι φανερό -κατέληξε- ότι χρησιμοποίησαν αυταπόδεικτα ψέματα για να κατασκευάσουν την κατηγορία.

Στη συνέχεια, άρχισαν να διαβάζονται διάφορα έγγραφα, χωρίς καμιά αποδεικτική σημασία. Μετά το διάλειμμα, άρχισε μια ατέρμονη ανάγνωση πραγματογνωμοσύνων των εργασθηρίων της Ασφάλειας, που αφορούσαν δικέτες υπολογιστών, υπολογιστές, βιβλία, σημειωματάρια και ό,τι άλλο κατασχέθηκε από τα στίπια των κατηγορούμενων και φιλικών και συγγενικών τους προσώπων. Η πλάκα είναι πως το δικαστήριο δεν είχε ιδέα τι διαβάζε. Διάβαζε για τυπικούς λόγους, χωρίς να έχει κάνει καμιά αξιολόγηση και ταξινόμηση του υλικού. Εφτασε στο σημείο να διαβάσει διάφορα έγγραφα, που ανήκαν υποτίθεται στον Χρ. Τσιγαρίδα και βρέθηκαν στον υπολογιστή του, όταν όμως η Μ. Δαλιάνη διαμαρτυρήθηκε και ζήτησε εξηγήσεις, αποδείχτηκε ότι επρόκειτο για διάφορα δημοσιεύματα του Ιντιμίντια και άλλων ιστοσελίδων, που υποτίθεται ότι βρέθηκαν στον υπολογιστή του Τσιγαρίδα. Ομως, τα δημοσιεύματα αναφέρονταν και σε γεγονότα μεταγενέστερα της σύλληψης του Τσιγαρίδα και της κατάσχεσης του υπολογιστή του! Η μόνη εξήγηση είναι πως η Αντιπρομοκρατική χρησιμοποίησε τον υπολογιστή και τύπωνε κείμενα, γιατί βέβαια ούτε ο Τσιγαρίδας (από τη φυλακή) ούτε οποιοσδήποτε άλλος, πέραν της Αντιπρομοκρατικής, είχε πρόσβαση στον κατασχεμένο υπολογιστή του.

Αφού έγινε νέο διάλειμμα, προκειμένου οι συνήγοροι να δουν όλο αυτό το χαρτομάνι, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου δημιουργήθηκε μετά την πρώτη δίκη, από την έδρα έγινε μια προσπάθεια να δικαιολογηθεί, τύπος, η ανάγνωση όλων αυτών των εγγράφων, που στάλθηκαν στο δεύτερο δικαστήριο από την Εισαγγελία τον Απρίλη του 2005. Πάντως, στο δεύτερο δικαστήριο όλ' αυτά δεν διαβάστηκαν, όπως παραδέχτηκε και η πρόεδρος.

Ας ξεκινήσουμε από την υπόθεση εργασίας ότι τα έγγραφα αυτά ήρθαν, σχολίασε ο Χρ. Τσιγαρίδας. Κοίταξα τα έγγραφα, συνέχισε, και είδα ότι το τελευταίο σχολίο στο Ιντιμίντια γράφει ότι συνελήφθη ο Χρ. Τσιγαρίδας. Αρα, δεν μπορεί να είχα εγώ δει τον υπολογιστή μου να γράφει ότι συνελήφθη. Κάποιοι άλλοι κοίταζαν το Ιντιμίντια από τον υπολογιστή μου και αυτό αποδεικνύει ότι είναι σημεία η ιστορία. Θύμισε δε πάλι την ιστορία με το υποτιθέμενο πλαστό διαβατήριό του Κανά, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτοί που έφτιαξαν τη δικαιογραφία είχαν τη σιγουριά περί καταδίκης και δεν έδιναν και

τόση προσοχή σε κάποιες λεπτομέρειες.

Ο εισαγγελέας έκανε μια ανεπιτυχή προσπάθεια να σώσει την κατάσταση, ρωτώντας αν ο Τσιγαρίδας ήταν συνεχώς κρατούμενος μετά τη σύλληψή του. Εξακολούθησε να λέει «θα το δούμε», ακόμα και όταν ο Τσιγαρίδας και η συνήγορός του διευκρίνισαν το παγκοινώς γνωστό, ότι ο Τσιγαρίδας συνελήφθη και έμεινε κρατούμενος αρχικά στη ΓΑΔΑ και μετά στον Κορυδαλλό.

Το δικαστήριο διέκοψε για αύριο στις 9, προκειμένου οι συνήγοροι να μελετήσουν τα έγγραφα και να τα σχολιάσουν.

68η συνεδρίαση Τετάρτη, 1.7.09

Πού είναι ο Ζήσης; Ο-ε-ο; Η πρόεδρος διάβασε αστυνομικό έγγραφο, σύμφωνα με το οποίο πήγαν στο σπίτι του στην Αγία Παρασκευή και δεν τον βρήκαν, ενώ η αδερφή του τους δήλωσε ότι λείπει εκτός Αθηνών και δεν ξέρει πότε θα επιστρέψει! Θλιβόμοι για την κατάσταση των αστυνομικών μηχανισμών, σχολίασε ο Δ. Τσοβόλας. Αν ήταν οποιοσδήποτε απλός άνθρωπος θα τον είχαν βρει και θα τον είχαν προσαγάγει βιαίως. Η Αστυνομία γελοιοποιεί τη διαδικασία και επιτρέπει να παίζονται όλα στα τηλεδικαστήρια.

Ο Κανάς, διαβάζοντας μια ακόμα δήλωση, έκανε λόγο για δίκη-τουρλουμπούκι, που όχι μόνο δεν σπριζείται στη νομιμότητα, αλλά και που η έδρα δεν έχει αίσθηση τι την έφεραν να κάνει. Πρέπει πάση θυσία να με καταδικάσετε, κατέληξε. Κατέθεσε την εφημερίδα Real News της 21ης Ιουνίου, στην οποία υπάρχει συνέντευξη Χρυσοχοϊδή που μιλά για «εξάρθρωση του ΕΛΑ» και ζήτησε να κληθεί ως μάρτυρας, ενώ υπέβαλε αίτημα 10ήμερης διακοπής της δίκης προκειμένου οι συνήγοροι του να πάντων αντίγραφα και να μελετήσουν όλα τα έγγραφα που για πρώτη φορά εμφανίστηκαν χτες στο δικαστήριο.

Με το θέμα των εγγράφων που διαβάστηκαν αιφνιδιαστικά στη χτεσινή διαδικασία συνέχισαν οι συνήγοροι. Η Μ. Δαλιάνη, αφού περιέγραψε πως η υπεράσπιση δεν έχει αντίγραφα αλλά μπόρεσε απλά να ριζεί μια ματιά σε ορισμένα έγγραφα, δήλωσε ότι αυτά τα έγγραφα ουδέποτε συσχετίστηκαν με τη δικαιογραφία ούτε τέθηκαν υπόψη των συνηγών. Δεν συμπεριλαμβάρονται καν στον κατάλογο των αναγνωστέων εγγράφων. Επικαλούμενη το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, που αναφέρεται στα δικαιώματα του κατηγορούμενου, ζήτησε ολιγοήμερη διακοπή της δίκης, προκειμένου να πάντων αντίγραφα του ογκωδέστατου φακέλου και να μπορέσουν να τα μελετήσουν.

Ο Δ. Τσοβόλας, αφού πρώτα στηλίτευσε ως απαράδεκτη παρέμβαση στη Δικαιοσύνη τη συνέντευξη Χρυσοχοϊδή, δήλωσε ότι η υπεράσπιση Αθανασάκη αντιλέγει στην ανάγνωση οποιοσδήποτε εγγράφου χωρίς προηγούμενης να έχει λάβει γνώση ο κατηγορούμενος και η υπεράσπιση του. Ο αιφνιδιασμός -είπε- παράγει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας.

Η πρόεδρος προσπάθησε να ριζεί την ευθύνη στους κατηγορούμενους. Τα έγγραφα -είπε- υπάρχουν στη δικαιογραφία από το 2005, ήρθαν στη διάρκεια της δεύτερης δίκης. Φταιμε εμείς αν δεν τα ζητήσατε;

Οι εισαγγελείς το γύρισαν στο καλαματιανό: Δεν λένε τίποτα ιδιαίτερο τα έγγραφα, τι θέλετε και διαμαρτύρεστε; Και στο κάτω-κάτω, έχουμε δικαίωμα να φέρνουμε οποιοδήποτε έγγραφο στη διάρκεια της διαδικασίας. Γι' αυτό πρό-

τείνουν να μη γίνει καμιά διακοπή της δίκης. Κάπου εκεί, ο αναπληρωτής εισαγγελέας θυμήθηκε να προτείνει να τιμαρωθεί ο Ζήσης για απειθεία σε φυλάκιση 30 ημερών χωρίς αναστολή και χωρίς μετατροπή.

Οι συνήγοροι απάντησαν στους εισαγγελείς επί της ουσίας. Αφού τα έγγραφα ουδέποτε μέχρι τώρα αναγνωστήκαν, γεγονός που το δέχονται όλοι, η πλευρά των κατηγορούμενων έχει δικαίωμα να ζητήσει να μην αναγνωστούν, πριν τα πάρει και τα μελετήσει. Οι τόνοι ανέβηκαν αρκετά, ενώ ο Χρ. Τσιγαρίδας σε παρέμβαση του θύμισε αυτό που έγινε στη χτεσινή διαδικασία. Όταν βρέθηκε στα αναγνωστέα δημοσίευμα του Ιντιμίντια, προερχόμενο υποτίθεται από τον υπολογιστή του, το οποίο αναφερόταν στη σύλληψη του (επομένως αποκλείεται να το είχε καταβάσει ο ίδιος, αφού ήταν κρατούμενος και ο υπολογιστής είχε κατασχεθεί), ο εισαγγελέας αναρωπίσταν μήπως αφέθηκε στο μεταξύ ελεύθερος για κάποιες μέρες. Αυτό δείχνει τον τρόπο με τον οποίο κινούνται οι εισαγγελείς, σημείωσε, ενώ η πρόεδρος έκανε πως δεν καταλαβαίνει, λέγοντας πως τίποτα το επιλήψιμο δεν θα υπήρχε και αν το είχε καταβάσει ο ίδιος, Σήγουρα δεν θα υπήρχε τίποτα το επιλήψιμο, όμως εν προκειμένω δεν υπάρχει αμφιβολία πως άλλοι χρησιμοποίησαν τον κατασχεμένο υπολογιστή του Τσιγαρίδα. Πώς, λοιπόν, οι συνήγοροι να μην είναι υποψιασμένοι και να μη θέλουν να ελέγξουν εξονυχιστικά όλα τα έγγραφα που ουδέποτε ως τώρα μπήκαν στη διαδικασία;

Το αίτημα ανάκλησης της απόφασης για την ανάγνωση απορρίφθηκε, ενώ διατάχθηκε η χορήγηση αντιγράφων, που θα γίνει στο Εφετείο, και απορρίφθηκε το αίτημα διακοπής της δίκης. Οποια μέρα κρίνετε ότι είστε έτοιμοι θα κάνετε το σχολιασμό των εγγράφων, είπε η πρόεδρος απευθυνόμενη προς τους συνηγούς. Επίσης, το δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν συντρέχει λόγος επιβολής ποινής στον Ζήση, αρκεί το πρόστιμο των 150 ευρώ.

Η Ειρ. Αθανασάκη σχολίασε ότι όλα αυτά τα έγγραφα εσκεμμένα και εκ προθέσεως δεν κατατέθηκαν στο πρώτο δικαστήριο. Αντίθετα, ήρθαν κάπιοι ειδικοί, που φόρεσαν και άσπρα γάντια, και παρουσίαζαν κάποια υποτιθέμενα πειστήρια, για να δημιουργήσουν κλίμα. Οι κύριοι αυτοί σκόπιμα έκρυψαν αυτά τα στοιχεία, σχολίασε ο Α. Κανάς.

Το δικαστήριο συνέχισε να διαβάζει έγγραφα με πρώτες τις εκθέσεις σύλληψης των κατηγορούμενων, που όλες έχουν διαφορετική ώρα από την πραγματική ώρα της σύλληψής τους. Για τον Κανά, που συνελήφθη σε απευθείας μετώπη απ' όλα τα κανάλια σ' ένα σταθμό του Ηλεκτρικού, η αλλαγή της ώρας είχε τη σημασία της, ώστε στο μεταξύ να καταθέσει ο Βεντούρης και να φαίνεται πως υπάρχουν δυο μάρτυρες που τον κατηγορούν.

Στη συνέχεια διαβάστηκε το ιδρυτικό ιδεολογικοπολιτικό κείμενο του ΕΛΑ, που είχε το παραπλανητικό, για ευνόητους λόγους, εξώφυλλο με τον τίτλο «Εξαιρετικά Χημικά Λιπάσματα». Η πρόεδρος ρώτησε τους κατηγορούμενους αν θέλουν να διαβαστεί όλο ή αποσπάσματα που αυτοί θα υποδείξουν. Ο Κανάς απάντησε ότι δεν τον ενδιαφέρει να διαβαστεί, ο Τσιγαρίδας απάντησε να διαβαστεί «ή όλο ή τίποτα» και η Αθανασάκη ότι το έχει διαβάσει, το βρίσκει ενδιαφέρον και να διαβαστεί ολόκληρο. Ετσι, άρχισαν να το διαβάζουν όλοι. Οπως καταλαβαίνετε, είναι μαρτύριο ν' ακούς την «αγαριακή» ανάγνωση ενός μεγάλου ιδεολογικοπολιτικού κειμένου.

■ 61η Σύνοδος Πρυτάνεων

Μακριά από τα λαϊκά συμφέροντα

Μακριά από τα φοιτητικά και λαϊκά συμφέροντα κινήθηκε η ατζέντα των θεμάτων που απασχόλησαν την 61η Σύνοδο Πρυτάνεων, στα Γιάννινα στις 26-27 του Ιούνη. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά για να καταδείξουμε αυτό που ισχυριστήκαμε στην αρχή, ότι δηλαδή η αφρόκρεμα του πανεπιστημιακού κατεστημένου τρέχει πίσω από τις κατευθύνσεις που χαράζει η κυρίαρχη πολιτική εξουσία και το κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο: πορεία τετραετών ακαδημαϊκών-αναπτυξιακών προγραμμάτων, πορεία Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση», Διασφάλιση της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση και πορεία της αξιολόγησης των ΑΕΙ, μεταρρυθμίσεις θεσμικού πλαισίου ΑΕΙ (αναφέρεται χαρακτηριστικά η αντιμετώπιση των καταλήψεων), θέματα κοινών μεταπτυχιακών με ιδρύματα της αλλοδαπής, θέματα Πρότυπου Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας, πρόταση της Επιτροπής για την πρόσβαση των αποφοίτων Λυκείου στα ΑΕΙ, κ.λ.π.

Από τα παραπάνω φαίνεται καθαρά, (αν και δε γνωρίζουμε τις αποφάσεις που πάρθηκαν), ότι οι πρυτάνεις αγωνιούν να εφαρμοστούν στο έπακρον και με τυχόν διορθώσεις, που σε κάθε περίπτωση διασφαλίζουν δικά τους συντεχνιακά συμφέροντα και όχι τα συμφέροντα των φοιτητών, όλες οι νομοθετικές ρυθμίσεις (αξιολόγηση, νόμος-πλαίσιο, νόμος για τα μεταπτυχιακά, ευρωπαϊκά προγράμματα, κ.λ.π.), που έχουν γίνει στο πλαίσιο της Μπολόνια, του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και της απόλυτης προσαρμογής του Πανεπιστημίου στους νόμους

της αγοράς.

Στη Σύνοδο παρέστη και ο Σπηλιωτόπουλος, που δήλωσε ότι «όλοι μαζί πρέπει να απομονώσουμε τις περιπτώσεις εκδήλωσης βίας και κατάλυσης της ακαδημαϊκής ηρεμίας», ασκώντας πίεση στους Πρυτάνεις να επιδείξουν σκληρή στάση στο θέμα του ασύλου. Ο υπουργός Παιδείας τόνισε ιδιαίτερα την προώθηση των τετραετών προγραμματισμών (που «εντός των ημερών καταλήγουν»), το αναγκαστικό σύρσιμο δηλαδή των Πανεπιστημίων στην πολιτική της ασφυκτικής υποχρηματοδότησης και μάλιστα με όρους και κριτήρια που επιβάλλουν το σφιχτό αγκάλιασμα του Πανεπιστημίου με τις επιχειρήσεις και τα κριτήρια της αγοράς. Μεγάλη έκταση αφιέρωσε επίσης στην αξιολόγηση των Πανεπιστημίων και στην επίλυση των εκκρεμοτήτων, που έχουν επισημανθεί και από την Αρχή της Διασφάλισης της Ποιότητας (ΑΔΙΠ), ώστε να «επιταχυνθούν οι διαδικασίες αξιολόγησης... διαδικασίες που δεν μας ικανοποιούν οι ρυθμοί τους», με νομοσχέδιο που θα έρθει προς ψήφιση στο Α' θερινό τμήμα της βουλής. Δράσεις, όπως η διευκόλυνση της «κινητικότητας» (βασική συνιστώσα της Μπολόνια, που αντιμετωπίζει τους φοιτητές ως πελάτες και αδιαφορεί για την πραγματική αξία των πτυχίων και τις ουσιαστικές γνώσεις που παρέχουν τα Πανεπιστήμια στους φοιτητές, που γι' αυτό το λόγο διαμορφώνουν τα προγράμματα σπουδών τους σε κύκλους), η υποστήριξη του Διεθνούς Πανεπιστημίου (ένα Πανεπιστήμιο στα πρότυπα του Επιχειρησιακού Πανεπιστημίου, με «πελάτες» από τα Βαλκάνια και τις χώρες πέριξ της νοτιανατολικής Μεσογείου),

η στήριξη της ΑΔΙΠ, η προώθηση της επιχειρηματικότητας, η αναβάθμιση του Ανοικτού Πανεπιστημίου, θα χρηματοδοτηθούν από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» (ΕΠΕΔΒΜ), δήλωσε ο υπουργός Παιδείας. Το νέο φρούτο που εκόμισε ο Σπηλιωτόπουλος, προσπαθώντας να κάνει ντόρο και παίζοντας στο πεδίο της τρομολαγνείας (ιδιαίτερα αγαπητό σπορ αυτό τον καιρό), ήταν η πρόθεση της κυβέρνησης να δημιουργήσει Τμήμα εγκληματολογικών επιστημών.

Για το τέλος, ο Αρης, φύλαγε στους Πρυτάνεις την παραίτηση «να επιδείξουν την ίδια (με την κυβέρνηση) συνέπεια ως προς τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει, διευκρινίζοντας στη συνέχεια ότι απαιτεί την πλήρη εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο.

Η πρόταση των Πρυτάνεων για την πρόσβαση στα ΑΕΙ

Ως θεσμική δύναμη, η αφρόκρεμα του πανεπιστημιακού κατεστημένου, ήταν φυσικό να συμμετάσχει στον «διάλογο» για την «αναμόρφωση» του Λυκείου και την αλλαγή του εξεταστικού συστήματος πρόσβασης στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Στην 61η Σύνοδο, λοιπόν, δόθηκε στη δημοσιότητα και το «πλαίσιο της Συνόδου των Πρυτάνεων για το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση». Καταρχήν, το «πλαίσιο», για να υπηρετήσει την ανάγκη να τονιστεί (για τα μάτια, όπως γίνεται φανερό στη συνέχεια από την κατάληξη, αλλά και από το γεγονός ότι αποσιώζει πλήρως η παραμικρή αναφορά στο κοινωνικοοικονομικό καθεστώς μέσα στο οποίο αναζητούνται

και πραγματώνονται οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις) ο επιστημονικός, εκπαιδευτικός και παιδαγωγικός ρόλος του πανεπιστημιακού δασκάλου, αναλώνεται σε διάφορες αμπελοφιλοσοφίες. Αμπελοφιλοσοφίες περί ριζικής αναμόρφωσης του Λυκείου, το οποίο πρέπει να καταστεί αυτόνομη βαθμίδα, με υιοθέτηση μοντέλων που προωθούν την απόκτηση γνώσης, την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, τη δημιουργικότητα επαγωγικής και παραγωγικής νόησης, με νέα αναλυτικά προγράμματα, σχολικά εγχειρίδια, διδακτικές μεθόδους, επιμόρφωση εκπαιδευτικών και με ιδιαίτερη έμφαση στις βασικές γνώσεις όπως γλώσσα, μαθηματικά, ιστορία, φυσικές επιστήμες, μέθοδοι προσέγγισης γνώσης, πολιτιστικής καλλιέργειας, κ.λ.π.). Οι Πρυτάνεις θεωρούν, προφανώς, ότι ένα τέτοιο σχολείο είναι εφικτό στον καπιταλισμό, μόνο που απαιτεί χρηματοδότηση, ουσιαστικό επαγγελματικό προσανατολισμό και αναβάθμιση της λεγόμενης τεχνολογικής εκπαίδευσης (στην Δευτεροβάθμια και στην Τριτοβάθμια), ώστε να καταστεί ισότιμος δελεαστικός εταίρος των Πανεπιστημίων (!) και ότι είναι απλώς θέμα μακροχρόνιου σχεδιασμού από την Πολιτεία. Σ' αυτή την προοπτική έχει θέση η «απρόσκοπτη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση όλων νέων επιθυμούν». Που και πάλι δεν είναι και τόσο «απρόσκοπτη», αφού τα Πανεπιστήμια οφείλουν να έχουν λόγο στον καθορισμό των κριτηρίων εισαγωγής. Γι' αυτό προτείνονται (πλην της μιας γραμμής εξέτασης) και εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης (π.χ. βαθμοί Λυκείου, εξετάσεις σε μαθήματα επιλογής, προφορικές εξετάσεις, συνεντεύξεις κ.α.) και προσδιορισμός από τα

Τμήματα και τις Σχολές του προφίλ των ατόμων που αυτά θέλουν να εισαχθούν.

Στη συνέχεια, η πρόταση των Πρυτάνεων προσγειώνεται απότομα στη σκληρή πραγματικότητα και χωρίς πολλά-πολλά προτείνει: Τη διαίωση της εξεταστικής διαδικασίας που ισχύει σήμερα. Την προσθήκη μαθημάτων που κατηγορίες επιμέρους ομοειδών Τμημάτων θεωρούν απαραίτητα. Τα θέματα των εξετάσεων να λαμβάνονται από Τράπεζα Θεμάτων. Τα θέματα να είναι διαβαθμισμένης δυσκολίας και να επιλέγονται από ειδικό Σώμα εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας και εξειδικευμένων μελών ΔΕΠ. Να υπάρχει ειδικό Σώμα βαθμολογτών, κ.λ.π.

Ο υπουργός Παιδείας φρόντισε να φέξει τους Πρυτάνεις γιατί δεν έδωσαν ως τώρα την πρότασή τους για το νέο εξεταστικό σύστημα και διμήνυσε ότι τον προσεχή Οχτώβριο «θα έχουμε συγκεκριμένα συμπεράσματα καταγεγραμμένα σε μια εισηγητική έκθεση (από το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, του οποίου προϊστάται ο Μπαμπινιώτης) και στη συνέχεια θα προχωρήσουμε στο αντίστοιχο νομοθετικό έργο».

Για τον χρονικό ορίζοντα αυτού του νομοθετικού έργου, ο Σπηλιωτόπουλος, δεν δεσμεύτηκε. Γιατί, άλλωστε να το κάνει, όταν αυτές οι αλλαγές προκαλούν πάντοτε τριγμούς (με σχολεία και Πανεπιστήμια ανοιχτά), η κυβέρνηση διαβίει σε παρατεταμένη εκλογική περίοδο και το σύστημα κατατόμησης των νέων παιδιών κάνει μια χαρά τη δουλειά του;

Γιούλα Γκεσούλη

ΑΔΙΠ: SOS για τη συνέχιση της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων

Το ανέκδοτο με τους Έλληνες που ήταν ευτυχισμένοι στην κόλαση, μιας και τίποτε δεν δούλευε σωστά στο «περίπτερό» τους (βούρδουλες, καζάνια κ.λ.π.) θυμίζει η εξέλιξη με την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων. Που δεν κατέστη δυνατόν να προχωρήσει με τους ρυθμούς που επιθυμούσαν οι εγκαίθετοι της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας (ΑΔΙΠ) και η κυβέρνηση, αφού οι χρόνιες και ανιάτες παθήσεις της ψυροκόσταινας έβαλαν φρένο στις αρχικές επιθυμίες. Το γεγονός μπορεί να αποβεί τελικά προς το πραγματικό όφελος των Ιδρυμάτων, μιας και η αξιολόγηση θα έβαζε ταφόπλακα σε πολλά ιδρύματα, θα νομιμοποιούσε την υποχρηματοδότηση, θα κατηγοριοποιούσε τα Πανεπιστήμια και θα τα υπέτασσε και

αυτή με τη σειρά της στους νόμους της καπιταλιστικής αγοράς, η υπόθεση όμως δεν είναι δυστυχώς ανέκδοτο για να σταθούμε σε ένα πρόσκαιρο γεγονός. Γιατί από τη στιγμή που σταθερή επιδίωξη της κυβέρνησης, του ελληνικού καπιταλισμού στο σύνολό του, είναι η προσαρμογή στις απαιτήσεις της αγοράς και των κατευθύνσεων της Μπολόνια, η αναζήτηση τρόπων επιτάχυνσης των ρυθμών αξιολόγησης των Ιδρυμάτων θα αποτελεί σταθερό και αταλάντευτο στόχο.

Η «υποχρηματοδότηση, οι ανυπερβλήτες διαχειριστικές δυσχέρειες που οφείλονται σε ατελείες του νόμου 3374/2005 και κυρίως οι δημοσιονομικές και γραφειοκρατικές αγκυλώσεις του δημόσιου τομέα» ήταν, σύμφωνα με την έκθεση

της ΑΔΙΠ που δόθηκε στη δημοσιότητα, οι αιτίες να «αποτελματωθεί η πρόοδος των αξιολογήσεων και να τεθεί σε κίνδυνο (αν παραταθεί αυτή η κατάσταση) η πρόοδος της Διασφάλισης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση». Έτσι ο αρχικός προγραμματισμός της Αρχής (αξιολόγηση 100-120 Τμημάτων το 2008-09, 120 το 2009-2010, 120 το 2010-2011 και 140 το 2011-2012) έμεινε στον αέρα. Με παραταζοζύμ η ΑΔΙΠ γνωστοποίησε στο τέλος του 2008 ότι 77 Τμήματα Πανεπιστημίων και 90 Τμήματα ΤΕΙ (σε σύνολο 499 Τμημάτων) είχαν εισέλθει στη διαδικασία της Εσωτερικής Αξιολόγησης, ενώ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2008 είχαν κατατεθεί στην ΑΔΙΠ Εκθέσεις Εσωτερικής Αξιολόγησης μόνο 47 Τμημάτων (22 Τμήματα από 9

Πανεπιστήμια και 25 Τμήματα από 12 ΤΕΙ). Κάνοντας «ταμείο» τελικά η ΑΔΙΠ μας πληροφορεί ότι μόνο 5 ακαδημαϊκά Τμήματα ολοκλήρωσαν τη διαδικασία της Εξωτερικής Αξιολόγησης! Θυμίζουμε τα 5 αυτά «πρωτοποριακά» επίορκα Τμήματα: Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης, Τμήμα Μηχανολογίας του ΤΕΙ Κρήτης, Τμήμα Τεχνολογίας Τροφίμων του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Τμήμα Πληροφορικής του ΤΕΙ Αθήνας (χαρακτηριστική η συμμετοχή των κομπλεξικών ΤΕΙ, που έτσι θα φερθούν πως θα γίνουν Πανεπιστήμια και βάζουν πλάτη στην αξιολόγηση και ελαχιστων Τμημάτων από τα Πανεπιστήμια, όπου δεν υπήρξε ισχυρό φοιτητικό κίνημα με συ-

νήθεια και έπαιξε σημαντικό βρόμικο ρόλο το πανεπιστημιακό κατεστημένο).

Στις αιτιάσεις της ΑΔΙΠ απάντησε το υπουργείο Παιδείας, διακηρύσσοντας καταρχήν το αξίωμα ότι η αξιολόγηση «αποτελεί βασικό πυλώνα της ανάπτυξης των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας μας στον ολοένα αυξανόμενο διεθνή ανταγωνισμό». Στη συνέχεια αναφέρεται ότι για το 2009 έχει προϋπολογιστεί το ποσό των 1.158.100 ευρώ από τον τακτικό προϋπολογισμό για τα τρέχοντα λειτουργικά έξοδα της ΑΔΙΠ, ενώ μέσω του ΕΠΕΑΕΚ έχει δημοσιευτεί πρόσκληση ύψους 25 εκατομμυρίων ευρώ για την ενίσχυση της ΑΔΙΠ για το χρονικό διάστημα 2009-2013. Παράλληλα δημοσιεύτηκε πρόσκληση για τη συγκρότηση

από τα Ιδρύματα Μονάδων Διασφάλισης της Ποιότητας (ΜΟΔΙΠ), ύψους 11,7 εκ. ευρώ και δίνεται και χρηματοδότηση μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση», ενώ θα πραγματοποιηθούν και νομοθετικές παρεμβάσεις για την καλύτερη λειτουργία της ΑΔΙΠ, με νομοσχέδιο που θα κατατεθεί στο Α' θερινό τμήμα της βουλής.

Συνεπώς ο εφησυχασμός του φοιτητικού κινήματος είναι αδιανόητος και απαιτείται νέος γύρος μαζικών, μακροχρόνιων, μαχητικών κινητοποιήσεων για να ανατραπούν τα δεδομένα, που μεθοδικά-αν και με εμπόδια και επιβραδύνσεις- χτίζει η κυβέρνηση, συννεπικουρούμενη από το πανεπιστημιακό κατεστημένο.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Στις 7 Ιουλίου στην αρχαία Ρώμη, είχαν τις εορτές των θεραπαινιδών (Ancillarum Festae). Γεγονός που με υποχρεώνει να συγγράψω μερικές ευχετήριες κάρτες και να τις αποστείλω δεόντως... Επίσης, είδα ότι κλείνει τα 63 χρόνια του ο George Bush -όχι γεννημένος την 4η Ιουλίου- αλλά γιατί οι πλανητάρχες μετά τη θητεία τους ψιλοεξαφανίζονται; Τέλος πάντων, hes tea come e...

Η στήλη δέχτηκε σωρεία παραπόνων (έτσι δε λένε όταν πρόκειται για ένα ή κανένα παράπονο κι απλά θέλουν να δώσουν συνέχεια;) αναφορικά με την αντιμετώπιση της αχώνευτης -εμμένω στον χαρακτηρισμό- Σταχτούτας. Το ότι έγραψα στο προηγούμενο Κοινοβούλιο πως την έβαλα για τασάκι, ανάβοντας

Αγαμοι σου λέμε...

το πούρο μου εν όψει -τότε- της αποφράδας πρώτης του Ιούλη, επέσυρε την μήνη των ακραιφνών αιδιοκρατισσών. Οι οποίες μου έσουσαν μύρια όσα: τι «σατράπισσα», τι «μονολιδική», τι «διασπαστική», μέχρι και για αστικό ηδονισμό -λόγω πούρου- με κατηγορήσαν, σαν τον μακαρίτη τον Maxim Gorky! Κι όμως συντρόφισσες σουφραζέτες, τα πράγματα είναι απλά: επιτίθεμαι έτσι στην άσπονδη φίλη μου, γιατί -ως γνωστόν κι ως το ξεχνάτε- από καθαρίστρια και μέλος της τότε ΠΕΚΟΠ, πήγε και μασκαρεύτηκε και τελικά παντρεύτηκε τον πρίγκιπα, εκείνον τον ανώμαλο γαλαζοαίματο, τον σιχαμένο φετχιιστή που έπινε σαμπάνια απ' το κάθιδρο γοβάκι της! Αυτός ο δηλικός γενίταρος που εδελουσίως στρατολογήθηκε στις γραμμές του εχθρού, δεν πρόκειται να έχει κανένα έλεος από μέρος μου και καμιά ιστορική αποκατάσταση, όσους αιώνες κι αν ζήσουμε ακόμα οι δυο μας. Πρόκειται πλέον για ταξικό εχθρό κι αν μου κάνει την καλή, η Νενέκα...

Επειδή δεν είχαμε το σθένος να περιμώσουμε την απολογία Τσουκάτου -αποφεύγει να καταστεί επίκαιρος για τη στήλη και πάει από Πέμπτες σε Τετάρτες ή είναι η αίσθησή μας;- θα ασχοληθούμε με άλλες μ@λ@κίες (είναι το δημοσιογραφικό αντικείμενό μας), που στο κάτω-κάτω αφορούν όλους.

Λοιπόν που λέτε, από την Τετάρτη καπνίζουμε συνεχώς σε δημόσιους χώρους! Και μη μου πείτε ότι θεωρείτε κι εσείς πως οι δρόμοι έπαψαν να είναι τέτοιοι, γιατί θα σας κατατάξω με τους μ@λ@κες που βγαίνουν και λένε ό,τι π@n@ρι@ εντυπωσιάσει τη νωδρή και υποβολιμαία σκέψη τους. Μάλιστα, κάποιοι κακεντρεχείς δημοσιογράφοι σκέφτονται ακτιβιστικές ενέργειες: όπως το να φυσάνε τον καπνό στην μούρη του αρμόδιου υπουργού όταν στήνεται μπροστά στις κάμερες έξω απ' του Μαξίμου, έξω από αλλού ή εξαποδώ. Πάντως, ως επιμορφωτική στήλη -όπως ορίζει και ο νόμος για τα ΜΜΕ, διαβάστε και τίποτα σημαντικό στις παραλίες- οφείλουμε να επισημάνουμε δύο ιστορικά δεδομένα. Το πρώτο είναι ότι ήταν ο James A' της Αγγλίας το 1603, που άρχισε την πρώτη κρατική αντικαπνιστική εκστρατεία με την περίφημη διατριβή του «Μια απειλή στον καπνό». Αμέσως μετά αύξησε το φόρο εισαγωγής για τον καπνό κατά δύο χιλιάδες τοις εκατό! Οι υπήκοοί του απέφευγαν το φόρο με λαθρεμπόριο και ιδιωτική καλλιέργεια καπνού κι έτσι ο James άλλαξε ξανά τακτική: το 1615 μετέτρεψε την εισαγωγή καπνού σε βασιλικό μονοπώλιο. Έτσι, ο κυριότερος αντίπαλος του καπνίσματος γινόταν πλέον ένας από τους κύριους δικαιούχους του. Το δεύτερο είναι ότι η πρώτη χώρα στη σύγχρονη ιστορία που απαγόρευσε το κάπνισμα στους δημόσιους χώρους ήταν η ναζιστική Γερμανία. Το επέβαλε ο ίδιος ο αντικαπνιστής και χορτοφάγος Αδόλφος για να μην μολυνθούν τα ανώτερα γερμανικά γονίδια κι εξασθενήσουν οι ικανότητες αναπαραγωγής του γερμανικού έθνους...

Η Ψυροκόσταίνα που δεν δίστασε ν' αντιγράψει ναζιστικές πρακτικές -όπως αυτή της συλλογικής ευθύνης- δεν θα μπορούσε να μείνει πίσω. Ούτε καν στο χαφιεδονοούμερο (1142) όπου θα μπορεί να ρουφιανεύει κάποιος, αφού αυτό είναι ένα από τα κύρια ζητούμενα. Τον αχώνευτο γείτονα, τον αδερφό, τη γυναίκα, το βλαστάρι του που δεν τον ακούει και καπνίζει κρυφά. Επίσης, θα μπορεί να καταγγέλλει κάποιος όποιον δεν γουστάρει, ενώ οι πιο χιουμορίστες θα μπορούν να εξασκούν τη φαντασία τους και να περνάνε ευχάριστα την ώρα τους, με χαμηλή χρέωση για μια τόσο ωραία ψυχαγωγική ενασχόληση. Hesse ψηλά κι αγνάντευε...

Κι εμείς προστρέχουμε στον Θωμά Γκόρπα: «Αγνάντια πάνω στον ουρανό των παιδικών μου χρόνων δεν ζητάω παρά μονάχα να βρεθεί κάποιος να μου ανάβει το τσιγάρο μου. Δε μετάνιωσα για κανένα απ' τα χιλιάδες φαρμακωμένα τσιγάρα μέσα στα καλοκαίρια»...

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

Οι αριστούχοι και οι χιλιάδες αποτυχόντες

Η κυβέρνηση επιτίθεται για τον μεγάλο αριθμό των φετινών αριστούχων (10.688 αριστούχοι με βαθμολογίες 18-20 έναντι 8.915 περσινών, ο μεγαλύτερος αριθμός αριστούχων μετά το 2001) και αδιαφορεί για τον τεράστιο και πάλι αριθμό παιδιών (28.026 υποψήφιοι έγραψαν κάτω από τη βάση του 10), που δεν θα κατορθώσουν να μπουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αλλωστε, αυτό ακριβώς επιδιώκει κάθε φορά με την καρμανιόλα των πανελλαδικών εξετάσεων και τη θέσπιση πρόσθετων φραγμών, όπως είναι η βάση του 10. Να στέλνει χιλιάδες παιδιά στα «αζήτητα», πετσοκόβοντας τη ροή προς τα Πανεπιστήμια, και να «παιζει με τους αριθμούς των επιτυχόντων, διαμορφώνοντάς τους κάθε φορά, ανάλογα με τα διακυβευόμενα. Οι χιλιάδες κενές θέσεις στα περιφερειακά ιδρύματα -κυρίως ΤΕΙ- εν μέσω μάλιστα μιας προεκλογικής χρονιάς, υποχρεώ-

σαν φέτος την Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων να κάνει προσεχτικότερη διαχείριση των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας. Έτσι κατασκευάστηκαν οι 10.688 αριστούχοι (ποσοστό 12,59%), που θα σφαχτούν στην κυριολεξία για μια θέση στις περιζήτητες σχολές (αυτές που θεωρούνται υψηλού κοινωνικού γοήτρου, όπως είναι οι νομικές, οι ιατρικές, τα Πολυτεχνεία κ.λ.π.), αφού οι θέσεις αυτές είναι μετρημένες και συνεχώς μειώνονται τα τελευταία χρόνια. Το γεγονός αυτό θα οξύνει φέτος ακόμα περισσότερο το φαινόμενο υποψήφιοι με άριστες βαθμολογίες να μη μπορούν να μπουν στη σχολή της πρώτης προτίμησής τους. Η μετακύληση αυτών των υποψήφιοι σε σχολές που βρίσκονται χαμηλότερα στη λίστα προτίμησής τους, αναμένεται να οδηγήσει σε άνοδο των βάσεων.

Με ψυχρή γλώσσα οι τεχνοκράτες και πολιτικοί προϊστάμενοι του υπουργείου

Παιδείας έδωσαν και πάλι τους σχετικούς αριθμούς και τα ποσοστά, αδιαφορώντας αν πίσω από αυτούς κρύβονται χιλιοστραπαταρισμένα όνειρα, μόχθος και δάκρυα χιλιάδων παιδιών και των οικογενειών τους. Στη θεωρητική κατεύθυνση δε μπόρεσε να αγγίξει τη βάση του 10 το 33,94% των υποψήφιοι, στη θετική το 11,61%, στην Τεχνολογική Κατεύθυνση 1 το 18,92% και στην Τεχνολογική Κατεύθυνση 2 κάτω από τη βάση έμεινε το 38,4% των νέων παιδιών.

Η δικαιολογία που εφευρέθηκε για την κατανομή των υποψήφιοι, ήταν ότι φέτος τηρήθηκε κατά 100% το ΠΔ σχετικά με τη διαβάθμιση δυσκολίας (δηλαδή όλα τα προηγούμενα χρόνια η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων παρανομούσε; Και αν ναι, γιατί δεν ελέγχθηκε γι' αυτό;). Ο Αρσένης, για να «καταξιώσει» τη «μεταρρύθμισή» του, κατασκεύασε επίσης την πρώτη χρονιά της εφαρμογής της

χιλιάδες αριστούχους και μιλούσε για καλά προετοιμασμένους μαθητές. Όταν κρίθηκε αναγκαία η επιβολή του πρόσθετου ταξικού φραγμού της βάσης του 10, η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας μιλούσαν για την ανάγκη να μπαίνουν στα Πανεπιστήμια οι πραγματικά «άξιοι» μαθητές και πάει λέγοντας. Δικαιολογίες εφευρίσκεις πάμπολλες, όταν θέλεις να προστατέψεις ως κόρη οφθαλμού τον βασικό παράγοντα επιλογής και κατάταξης των νέων παιδιών, τις πανελλαδικές εξετάσεις. Γι' αυτό η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, η νεολαία τους (για την οποία οι πανελλαδικές εξετάσεις είναι ιδιαίτερα κοφτερό λεπτίδι) μια διέξοδο έχουν μόνο και γι' αυτή πρέπει να παλέψουν: την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και όλων των αξιολογικών κρίσεων και φραγμών και την Ελεύθερη Πρόσβαση στα Πανεπιστήμια.

Γιούλα Γκεσούλη

Προτείνουν κατάργηση των δωρεάν βιβλίων στην εκπαίδευση

Το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΠΔΕ) που συσκέπτεται υλοποιώντας το μέγιστο βήμα του «διαλόγου», μας ανακοίνωσε ότι «υπάρχει μια γενικότερη στάση (μέσα σ' αυτό) υιοθέτησης του εναλλακτικού (πολλαπλού) σχολικού βιβλίου, συνδυαζόμενης με την αλλαγή του ρόλου του εκπαιδευτικού και υιοθέτησης των Τεχνολογιών της Εκπαίδευσης. Παράλληλα θεωρείται αναγκαίο το βιβλίο να συνδυάζεται με τα μέσα ηλεκτρονικής μάθησης και τάσσεται υπέρ του φακέλου με υποστηρικτικό υλικό για τον εκπαιδευτικό και τον μαθητή, γιατί τη γνώση και τη μάθηση μπορούμε να την προσεγγίσουμε με πολλούς τρόπους».

Συμπληρωματικά και για να μην μας μείνει καμιά αμφιβολία για τα σχεδιαζόμενα, ο Μπαμπινιώτης, που προΐσταται του ΣΠΔΕ, σε δηλώσεις του είπε ότι «το βιβλίο που θα διδάσκεται σε κάθε επιστημονικό αντικείμενο θα επιλέγεται από κάθε σχολείο και τον σύλλογο διδασκόντων του. Θα χορηγείται δωρεάν ένα μόνο από τα εγκεκριμένα εναλλακτικά βιβλία, αλλά μέ-

σω σχολικών βιβλιοθηκών και του Διαδικτύου θα ενθαρρύνονται οι δάσκαλοι και οι μαθητές να ανατρέχουν κατά την καθημερινή διδασκαλία σε περισσότερα του ενός βιβλία». Κοντολογίς, όλοι οι συμμετέχοντες στη φάση του διαλόγου συμφωνούν να δίνεται ένα μόνο βιβλίο δωρεάν στους μαθητές.

Τα υπόλοιπα, που θα θεωρούνται αναγκαία για την εκ-

παιδευτική διαδικασία, προφανώς και θα τα αγοράζουν οι μαθητές. Γιατί τα περί σχολικών βιβλιοθηκών, «ενθάρρυνση» των μαθητών και των δασκάλων να ανατρέχουν σε αυτές και στο διαδίκτυο, πλήρης κάλυψη των σχολείων με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, υποστηρικτικό υλικό και τα ρέστα είναι καλύτερα απλώς να μην τα σχολιάσουμε. Πάει, συνεπώς, να γίνει

και εδώ αυτό που έκαναν στα Πανεπιστήμια με το νόμο της Γιαννάκου (νόμος-πλαίσιο). Στις συνεχείς περικοπές, που ντύνονται με «σικ» φρασεολογίες και επινοήσεις περί «πολλαπλών βιβλίων», μια πρέπει να είναι η απάντηση: Όλα τα βιβλία που κρίνονται αναγκαία και απαραίτητα για την εκπαιδευτική διαδικασία να δίνονται δωρεάν! Ούτε βήμα πίσω από αυτό!

Χαράς ευαγγέλια για τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία

Την πεποίθηση ότι η καθιέρωση της μονοετούς υποχρεωτικότητας φοίτησης στο νηπιαγωγείο, χωρίς τη διασφάλιση καμιάς προϋπόθεσης από την πλευρά της κυβέρνησης (αύξηση χρηματοδότησης, υποδομών και διορισμών νηπιαγωγών) ευνόησε στο έπακρον τα ιδιωτικά «μαγαζιά» προσχολικής εκπαίδευσης, αποκαλύπτουν τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Ο σχετικός νόμος έγινε «πουκάμισο

αδειανό» με τις συνεχείς παρεμβάσεις, που είχαν ως αρχή την ψήφιση της γνωστής τροπολογίας, που έδωσε το δικαίωμα στους παιδικούς σταθμούς των Δήμων και των ιδιωτών να λειτουργούν νηπιακά τμήματα και τέλος (για την ώρα) την έκδοση Υπουργικής Απόφασης, που μετατρέπει συλλήβδην τους βρεφονηπιακούς σταθμούς του υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε νηπιαγωγεία.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στην έναρξη του σχολικού έτους 2008-2009 τα παιδιά που φοιτούσαν στα ιδιωτικά νηπιαγωγεία αυξήθηκαν κατά 77,8%, σε σύγκριση με αυτά που φοιτούσαν στην έναρξη του 2007-08, ενώ στα δημόσια αυτή η αύξηση ήταν μόνο 2,8%. Αντίστοιχα στον αριθμό των σχολικών μονάδων, η αύξηση στα ιδιωτικά ήταν 88,7% έναντι μόνο 0,6% στις δημόσιες υποδομές. Μόνο 36 νέα δημόσια

■ La Fura dels Baus: Μπορίς Γκοντουνόφ

Αντιδραστικός πασιφισμός σε μοντέρνο περιτύλιγμα

Ακόμα και η πιο μοντέρνα, η πιο πρωτοποριακή φόρμα μπορεί να μετατραπεί σε καρικατούρα, όταν καλείται να υπερασπιστεί ένα αντιδραστικό περιεχόμενο. Την επαλήθευση αυτού του παλιού αξιώματός μας πρόσφεραν οι Καταλανοί «La Fura dels Baus» με την παράσταση «Μπορίς Γκοντουνόφ», που είδαμε στο πλαίσιο του φετινού Φεστιβάλ Αθηνών. Ενας ιδιαίτερα ασκημένος θίασος, που σπάει πολλές από τις παραδοσιακές συμβάσεις του θεάτρου και ανανεώνει πραγματικά τη θεατρική πράξη, επιτρέποντάς της να επικοινωνήσει με άλλες τέχνες και να χρησιμοποιήσει τα πιο σύγχρονα επιτεύγματά τους, κατάφερε να καταστήσει όλα τα επιτεύγματά του στον τομέα της φόρμας ένα πουκάμισο αδειανό. Ενα πουκάμισο μέσα στο οποίο «χόρευε» ο πιο χυδαίος πασιφισμός, «παντρεμένος» με την προπαγάνδα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Αρρομή για την παράσταση των Καταλανών (η οποία πάντως παρουσιάζεται σε άψογα κασιγιάνικα!) ήταν τα δραματικά γεγονότα του θεάτρου «Ντούμπροβκα» της Μόσχας το 2002, το οποίο κατέλαβαν τσετσένοι αντάρτες. Η κατάληψη έληξε μ' ένα λουτρό αίματος κατά ανταρτών και θεατών, επειδή η ρωσική κυβέρνηση ακολούθησε το πάγιο ιμπεριαλιστικό δόγμα «δεν συζητάμε με τρομοκράτες». Η

καταλανική ομάδα δεν μένει πιστή στα γεγονότα εκείνα, αλλά διευρύνει το πλαίσιο τους ώστε ν' αγκαλιάσει κάθε μορφή «ανορθόδοξου» πολέμου που χρησιμοποιούν ή μπορεί να χρησιμοποιήσουν τα ανά τον κόσμο απελευθερωτικά κινήματα. Μάλιστα, τα ονόματα των ανταρτών που εισβάλλουν στο θέατρο είναι ισπανικά, επιλογή που παραπέμπει στα λατινοαμερικάνικα αντάρτικα.

Για τους Alex Ollé και David Plana, που υπογράφουν το κείμενο και τη δραματολογία της παράστασης, τα απελευθερωτικά κινήματα όταν στρέφονται κατά πολιτικών στόχων μετατρέπονται σε «τρομοκρατικά», γίνονται εχθροί της κοινωνίας. Οι αντάρτες που εισβάλλουν στο θέατρο παρουσιάζονται σαν ένα σούρμα φανατικών, αμόρφωτων, σεξιστών, εξουσιαστών, προβληματικών προσωπικότητων. Στο στόμα τους ο αγώνας για

την ελευθερία δεν είναι παρά ένα πρόσχημα για να πάρουν την εξουσία και να εγκαθιδρυσουν μια ματοβαμμένη δικτατορία. Ενα από τα στελέχη τους, μάλιστα, δεν είναι παρά ένας χυδαίος, βρομερός τύπος, που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να «κουτοπύσει» όποια γυναίκα βρίσκεται μπροστά του! Είναι το μόνο που τον απασχολεί στη διάρκεια του τριήμερου της ομηρίας! Το μόνο θετικό πρόσωπο του έργου είναι μια γιατρός, φανατική πασιφίστρια, συμπατριώτισσα των ανταρτών, στην οποία ανατίθεται από την κυβέρνηση μεσολαβητικός ρόλος και αυτή τον αναλαμβάνει, για ανθρωπιστικούς λόγους, εκφράζοντας ταυτόχρονα μίσος κατά των ανταρτών και του ένοπλου αγώνα γενικά. Όσο για την κυβέρνηση, τις συνεδριάσεις της οποίας παρακολουθούμε από βίντεο, σκιαγραφείται με όσο γίνεται πιο αδρά

χρώματα, έτσι που να μην ταυσομάστε μαζί της μεν, αλλά και να μην την κατατάσσουμε στην κλίμακα της «κακότητας» πάνω από τους «τρομοκράτες», οι οποίοι παραμένουν σταθερά στην κορυφή.

Ο πολύ υποψιασμένος θεατής θα οδηγηθεί το πολύ σε μια στάση ουδέτερη, μεταξύ κυβέρνησης και ανταρτών. Θα δικαιώσει τη γιατρό και το πασιφιστικό της δόγμα: «Απάντηση στη βία δεν μπορεί να είναι η βία. Ο αγώνας για την ελευθερία και την ανεξαρτησία δεν μπορεί να είναι βίαιος». Ο ανυποψίαστος θεατής οδηγείται, με εξαιρετικά λαϊκίστικο τρόπο, στη θέση των ομήρων. Καλείται να ταυτιστεί μαζί τους και με το προσωπικό τους δράμα, ώστε να αναφωνήσει: «Τι φταίνε οι αθώοι άνθρωποι, που πήγαν να παρακολουθήσουν μια παράσταση, για την πολιτική της κυβέρνησής τους έναντι ενός άλλου λαού».

Μετά την 11η Σεπτεμβρίου, ο βρετανικός Independent κυκλοφόρησε με ένα τεράστιο πρωτοσέλιδο τίτλο: *The end of innocence (Το τέλος της αθωότητας)*. Αυτή ακριβώς την αντίληψη θέλει να χτυπήσει η παράσταση των «La Fura dels Baus». Κατόπιν τούτων, από τη μεριά μας παρέλκει κάθε κριτική στην παράσταση ως θεατρικό γεγονός. Το δηλητήριο παραμένει δηλητήριο, έστω κι αν εγχύεται με ανόδυνο ή και απολαυστικό τρόπο. Είναι κάτι σαν την πρέζα.

Τα νοικοκυριά στενάζουν, οι τράπεζες δένουν το γαϊδαρό τους

νηπιαγωγεία ανά την χώρα κλήθηκαν να «λύσουν» το πρόβλημα της αυξημένης προσέλευσης νηπίων, που γεννούσε η αναγκαιότητα της υποχρεωτικής φοίτησης. Ετσι ήταν δεδομένο ότι οι γονείς υποχρεωτικά θα έπαιρναν την άγουσα για τους ιδιώτες, καταβάλλοντας τσουχτερά διδάκτρα. Οι επιχειρηματίες, λοιπόν, που δραστηριοποιούνται στην εκπαίδευση αυτής της ευαίσθητης ηλικίας άρπαξαν την ευκαιρία από τα μαλλιά. Και τα ιδιωτικά νηπιαγωγεία αυξήθηκαν σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή. Εγιναν μέσα σ' ένα χρόνο 268 από 142 (126 καινούργια ιδιωτικά νηπιαγωγεία!). Και έπεται συνέχεια, τώρα που δόθηκε η ευχέρεια σε κάθε τρύπα να ονομαστεί νηπιαγωγείο, αφού η κυβέρνηση κατήργησε και κάθε κριτήριο καταλληλότητας, που για τα μάτια η ίδια είχε θεσπίσει (με τη γνωστή ΥΑ, που αναφέρομαι παραπάνω).

Συγκράτηση της πιστωτικής επέκτασης προς τα νοικοκυριά από τις τράπεζες δείχνουν τα στοιχεία του Μάη, που έδωσε στη δημοσιότητα η Τράπεζα της Ελλάδος. Τα πάντα είναι υπό έλεγχο, η πιστωτική επέκταση βρίσκεται μέσα στα όρια που έχουν καθορίσει οι εποπτικές αρχές και οι ίδιες οι τράπεζες και πλέον από την εσωτερική αγορά δεν αντιμετωπίζουν κανένα κίνδυνο συστημικής κρίσης. Όπως δηλώνεται με τον πιο επίσημο τρόπο (ΤτΕ), ο ελληνικός χρηματοπιστωτικός κλάδος είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει και τα πιο ακραία σενάρια κρίσης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΤτΕ, το Μάη τα υπόλοιπα των δανείων προς τα νοικοκυριά εμφανίζουν ετήσια αύξηση 7,5%, που είναι κάτω από το 10% που θεωρήθηκε ως οροφή για την πιστωτική επέκταση στις συνθήκες της κρίσης. Το Μάη το υπόλοιπο των στεγαστικών και

καταναλωτικών δανείων ήταν 117,7 δις. ευρώ, ενώ τον Απρίλη ήταν 117,4 δις. ευρώ. Δηλαδή, η αύξηση ήταν μόνο κατά 300.000 ευρώ, ενώ τα νέα δάνεια ανήλθαν σε 338 εκατ. ευρώ. Όπως φαίνεται, οι τραπεζίτες δίνουν νέα δάνεια φροντίζοντας να μην αυξάνουν το συνολικό

υπόλοιπό τους. Ανάλογα με το τι εισπράττουν από τα τοκοχρεολύσια είναι τα νέα δάνεια που χορηγούν. Αυτό δείχνει ότι η χρηματοπιστωτική κρίση έχει ήδη μετατραπεί σε κρίση των νοικοκυριών και των μικρών επιχειρήσεων (κυρίως των ατομικών) από κρίση των τραπεζών.

■ Στο ναδίρ η λαϊκή κατανάλωση

Μεγάλη πτώση κατέγραψε ο τζίρος για τα καταστήματα λιανικής πώλησης και τον Απρίλη, μήνα στον οποίο αναφέρονται τα τελευταία στοιχεία της ΕΣΥΕ. Ο όγκος των λιανικών πωλήσεων, σε σχέση με τον Απρίλη του 2008, σημείωσε πτώση κατά 15% (σε αποπληθωρισμένες τιμές). Η πτώση αγγίζει πλέον και τον πυρήνα της λαϊκής κατανάλωσης: διατροφή, ένδυση-υπόδηση. Στα τρόφιμα η πτώση είναι 8,3% (στην κατηγορία «μεγάλα καταστήματα τροφίμων» -8,9%). Στην κατηγορία «βιβλία-χαρτικά-είδη δώρων» -24,8%, στην κατηγορία «έπιπλα-ηλεκτρικά είδη-οικιακός εξοπλισμός» -20,6%, στην κατηγορία «πολυκαταστήματα» -11,2%, στην κατηγορία «καύσιμα και λιπαντικά αυτοκινήτων» -31,1% και πάει λέγοντας.

Η πτώση είναι αυξητική μήνα με το μήνα και ήδη το τετράμηνο Γενάρη-Απρίλη 2009 καταγράφεται πτώση του τζίρου λιανικής σε μέσα επίπεδα κατά 14,5%.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΕΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Πάνω που κάθε φορά λέω πως φτάσαμε στο μη επέκεινα, έρχεται κάτι να μου δείξει πόσο κοντόφθαλμο (δηλαδή το αντίθετο λέγεται μακρόφθαλμο;) και ανιστόρητο ον είμαι. Αλλά βάνω, άλλα βγάνω, αλλά πάντα όλα ανατρέπονται, τη βοήθεια ιστορικών υποκειμένων που φροντίζουν ν' αφήνουν ανεξίτηλα τα ίχνη τους -ενίοτε μπορείς κάλλιστα να τα πεις και λεκέδες- στις σελίδες της Ιστορίας. Μεγάλη υπόθεση φαίνεται να είναι αυτή η ΑΤΜ (άτιμη) υστεροφημία, για την οποία γράφει ο e-δανεικός αυτόχειρας Κώστας Καρυωτάκης στο ομότιτλο ποίημα: «Αν έρθει πάλιν η άνοιξη / πάλι θα μας αφήσει / κι ύστερα πια / μήτε σκιές δεν είμεθα σκιών». Ίσως μερικοί «αριστεροί» ταγοί (ποιος Ταγιίτ ρε;) και «επαινοστάτες» ποιμένες να μη γνωρίζουν ή να λησμονούν αυτό τον στίχο, όμως γι' αυτό είμαστε εμείς εδώ. Βέβαια, απαραίτητη προϋπόθεση για την υστεροφημία είναι ο θάνατος, όμως κάποιοι ίσως έχουν τη δυνατότητα να οσμίζονται τον δικό τους, τουλάχιστον τον πολιτικό περί ου ο λόγος. Κάποιοι άλλοι πάλι, ίσως να μη γνωρίζουν ότι έχουν πεθάνει, όπως ο δύσμοιρος Bruce Willis στη δύσμοιρη αμερικανιά «Εκτη αίσθηση» που την είδα χιλιάδες δύσμοιροι θεατές σε πολλά δύσμοιρα σημεία του δύσμοιρου πλανήτη.

Όμως ας αφήσουμε τις αμπελοφιλοσοφίες (αλήθεια, γιατί τέτοια προνομιακή μεταχείριση στ' αμπελία; Στους σιτοβολώνες, ας πούμε, δεν φιλοσοφούν;). Αυτή τη στιγμή που μιλάμε -ή έστω μονολογώ, άλλωστε ο διάλογος έτσι γίνεται στις μέρες μας- μεγάλα προβλήματα ταλανίζουν ένα μέρος της κυνοβουλευτικής αριστεράς (ποια ψηφολάκια ρε;). Και δη εκείνης που βρίσκεται στον πολυσυζητημένο τελευταία -ελέω κουφού- ημιυπαίθριο χώρο μεταξύ κάλπης και επανάστασης, στην πολύκροτη Neverland του Πίτερ Παν που το παράκαναν κάνοντάς την ακόμα παραπάν'. Κυριότερο πρόβλημα ο ηγεμονισμός και η αυθεντία, καθώς και το γεγονός ότι κάποιοι μετέρχονται τις... «σταλινικές» μεθόδους που κάποτε διατράνωναν ότι αποστρέφονται μετά βδελυγμής. Εχει όμως ο καιρός γυρίσματα, όπως άλλωστε και οι απαιτήσεις, οι ισορροπίες, ακόμα και πολλά από τα «κατά συνθήκη δεδομένα» (για περισσότερα επί των τελευταίων, ανατρέξατε στις δημοσκοπήσεις).

Εμείς πάντως το χαβά μας: μόνιμη απεύθυνση στην αλάθητη (ποιος πάπας ρε;) λαϊκή μουσα

Ο αρχηγός σιώπησε... Ανέθεσε τη λάντζα στον πιτσιρίκο. Και αφού την έβγαλε στη σκάντζα σαν θύελλα επέστρεψε για να μας καταπλήξει και -εν ολίγοις- ήθελε εκεί να καταλήξει: «Εγώ είμαι δόγης, άρχοντας, εγώ κουμανταδόρος και κανενός δεν πρόκειται να γίνω αβανταδόρος. Εγώ κάνω την κίνηση, βαφτίζω όποιον θέλω μα αν θέλω ισχυρίζομαι πως τα 'κανε μπορντέλο και τον χτυπάω παρευθός, τα παίρνω πίσω όλα το... μέλι επιστρέφεται και τον κερνάω φόλα.

Επήγαινε για να διαβεί και πάλι τον Ρουβίκωνα κι ύστερα μας τα γύρισε: «Να ξέρατε τι σήκωνα» βγήκε και είπε, επίδοξος πραξικοπηματίας αριστεράς, προσόδου μα και εισοδηματίας ο αδιαφιλονίκητος και μέγας ηγεμόνας ξέχασε τον κοινοτισμό και θέλει κατά μόνος να πορευτεί -πίσω ξανά- και να ξεκαθαρίσει την ήρα απ' τον περιήγρο και στάρι να κρατήσει.

Της συνιστώσας γίνεται! Χαμός! Τρέξτε κορίτσια τρέξτε κι εσείς οι έμορφες που κάνετε καπρίτσια θελοντας καπιταλισμό, παίζοντας τις κουμπάρες και λέτε για επανάσταση κι άλλες τέτοιες φανφάρες μασώντας τοίχες, βάφοντας τα μούτρα σας με χρώμα αγώνες δίνοντας σκληρούς, πότε πάνω στο στρώμα και πότε πορευόμενες στις ρούγες και στις στράτες με νταουλάκια, όργανα, πίπιζες και παράτες.

Τρέξτε κόρες! Ενέσκυψε πραξικοπηματίας κουμανταδόρος, ένδειξη υψίστης αυθεντίας που ζύμωνε, κοσκίνιζε, την ώρα καρτερούσε και τώρα πια ανακαλεί αυτά που προωθούσε. Απ' του Δεκέμβρη τις φωτιές στις κάλπης πια τις μούντζες χα χα, τι γέλιο κάνουμε! Τύφλα στο Trio Stooges...

Al Echoes all' avant

Αρση αναβολικών...

Πριν δυο βδομάδες, η Παθητική επικαιρότητα ήταν αρκετά φτωχή και η στήλη ήταν βαθύτατα προβληματισμένη. Τα δεδομένα έχουν αλλάξει άρδην, η αθλητική επικαιρότητα έχει πάρει φωτιά και υπάρχει μια σειρά θεμάτων (εκτός από τις μεταγραφές) που απασχολούν την αθλητική πιάτσα.

Το κυριότερο από τα θέματα της επικαιρότητας είναι το νέο σκάνδαλο ντόπινγκ στη μεσογειακή ομάδα άρσης βαρών. Ο Κουρτίδης (ήταν ο μοναδικός από την εθνική ομάδα που βρέθηκε πέσει καθαρός) και η Λάππου δεν πρόλαβαν να χαρούν τα μετάλλια που κατέκτησαν στους Μεσογειακούς Αγώνες της Πεσκάρας, αφού σε έλεγχο της Διεθνούς Ομοσπονδίας βρέθηκαν να έχουν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών. Η συγκεκριμένη είδηση, εκτός από τα τεράστια προβλήματα που δημιουργεί στην ελληνική Άρση Βαρών (η Ομοσπονδία, εκτός συγκλονιστικού απροόπτου, θα χαρακτηριστεί υπότροπη και κινδυνεύει με πενταετή αποκλεισμό από τις διεθνείς διοργανώσεις), έχει ανοίξει μια πολύ μεγάλη συζήτηση για τις υποδομές που διαθέτει η χώρα και τον τρόπο με τον οποίο διενεργούνται οι έλεγχοι ντόπινγκ. Ο πρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών (ΕΟΑΒ) Πύρρος Δήμας κατήγγειλε ότι η ΕΟΕ, το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (ΕΣΚΑΝ) και η ΓΓΑ έχουν σοβαρές ευθύνες για το θέμα που έχει προκύψει και το διασυρμό του αθλήματος. Για τις εξελίξεις στην ανακοίνωσή του αναφέρει, ότι ενημερώθηκε από το ΕΣΚΑΝ για το θετικό πρώτο δείγμα των αθλητών μια ώρα μετά την ολοκλήρωση της προσπάθειάς τους στους Μεσογειακούς Αγώνες, παρά το γεγονός ότι ο έλεγχος είχε γίνει την 1/6, δηλαδή 30 μέρες πριν. Επιπλέον, έθεσε ερωτήματα και άφησε υπονοούμενα προς την ΕΟΕ, γιατί άφησαν τους αθλητές να αγωνιστούν και δεν φρόντισαν να έχουν εγκαίρως τα αποτελέσματα των ελέγχων, προς το ΕΣΚΑΝ γιατί δεν έδωσε εγγυήσεις για την αξιοπιστία των ελέγχων και δεν βοήθησε προκειμένου να βγουν άμεσα τα αποτελέσματα του ελέγχου που έκανε με δική της εντολή η ΕΟΑΒ στις 19/6, και προς τη ΓΓΑ, η οποία αν και ήταν ενήμερη για τις εξελίξεις δεν παρενέ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

βη άμεσα για να δώσει λύσεις σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα που είχαν σχέση με την καταπολέμηση του ντόπινγκ.

Σε απλά ελληνικά, ο Δήμας ισχυρίζεται ότι οι έλεγχοι που γίνονται δεν είναι αξιόπιστοι 100% (όπως θα δούμε παρακάτω, εμμέσως πλην σαφώς και το ΕΣΚΑΝ ομολογεί ότι δεν έχει τους απαραίτητους πόρους για να κάνει σωστά τη δουλειά του), ότι η ΕΟΑΒ έκανε προληπτικό έλεγχο σε όλη τη μεσογειακή ομάδα προκειμένου να διασφαλίσει ότι όλοι οι αθλητές/τριες που θα πάνε στην Πεσκάρα θα είναι καθαροί/ές (μήπως πρόεδρε είχες «πληροφορίες» για ντοπαρισμένους αθλητές και ήθελες να προλάβεις το σκάνδαλο;) και ότι η ΕΟΕ και η ΓΓΑ ενδιαφέρονται μόνο για τις δημόσιες σχέσεις και τη λεζάντα και αδιαφορούν για την ουσία του θέματος. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι οι επόμενοι Μεσογειακοί Αγώνες θα γίνουν στη χώρας μας και γι' αυτό η ΕΟΕ και η κυβέρνηση αποφάσισαν να στείλουν στην Πεσκάρα μια πολύ μεγάλη αριθμητικά μεσογειακή αποστολή, παρά την οικονομική κρίση που μαστιάζει τον ελληνικό αθλητισμό.

Αυτό που θα πρέπει να κρατήσουμε από το συγκεκριμένο θέμα, εν αναμονή των εξελίξεων, είναι ο τρόπος λειτουργίας και η αξιοπιστία του ΕΣΚΑΝ. Ξεκινάμε από το γε-

γονός ότι από τον περασμένο Νοέμβριο, που καταργήθηκε ο σχετικός ειδικός λογαριασμός, το ΕΣΚΑΝ αντιμετωπίζει σοβαρό οικονομικό πρόβλημα, με απλήρωτους εργαζόμενους και δυσκολίες στην προμήθεια των απαραίτητων υλικών για να κάνει ελέγχους. Το δεύτερο σημείο που αξίζει να σταθούμε είναι το γεγονός ότι το εργαστήριο του ΟΑΚΑ έβγαλε καθαρά τα πρώτα δείγματα και μετά από επανέλεγχο, είτε στο ίδιο εργαστήριο είτε σε εργαστήριο του εξωτερικού, τα ίδια δείγματα βρέθηκαν θετικά! Το πρόβλημα εντοπίζεται στην ανίχνευση της μεθυλτριενολόνης (M3) και της γεραναμίνης, ουσίες που χρησιμοποιούνταν παλιότερα, τα τελευταία χρόνια είχαν «αποσυρθεί» και τώρα επανέρχονται με τη μορφή νέων συσκευασμάτων.

Εύλογα θα μπορούσε κάποιος να αναρωτηθεί γιατί υπάρχει αυτό το αλαλούμ και να μιλήσει για αναξιόπιστο εργαστήριο, όμως οι απαντήσεις που έδωσε το εργαστήριο του ΟΑΚΑ σε σχετικά ερωτήματα δεν αφήνει αμφιβολίες. Στην απάντησή του προς την ΕΟΑΒ τονίζει ότι είχε βρει δείγμα γεραναμίνης σε έλεγχο στις 7 Φεβρουαρίου 2009, αλλά την περίοδο εκεί-

νη δεν είχε τα κατάλληλα μηχανήματα ανίχνευσης της συγκεκριμένης ουσίας, ενώ στην απάντησή του στις 5/6, με επιστολή του προς το ΕΣΚΑΝ σχετικά με την υπόθεση Βαβζίνιακ, τονίζει ότι ο ποδοσφαιριστής ελέγχθηκε στις 21/2 και 22/3 και βγήκε καθαρός, γιατί τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο η γεραναμίνη ήταν «εκτός του συστήματος ποιότητας του εργαστηρίου» και βρέθηκε ντοπαρισμένος στις 5/4, όταν πλέον το εργαστήριο είχε την υποδομή (κατάλληλα αντιδραστήρια) για την ανίχνευσή της. Το συμπέρασμα είναι πολύ απλό. Λόγω έλλειψης χρημάτων, το εργαστήριο του ΟΑΚΑ δεν διαθέτει τα κατάλληλα μηχανήματα και τα απαραίτητα αντιδραστήρια για να μπορεί να ανιχνεύσει συγκεκριμένες απαγορευμένες ουσίες. Κατά συνέπεια, όσοι και όσες την περίοδο εκείνη «έπιναν» τις ουσίες αυτές, παρά τους ελέγχους έβγαιναν καθαροί. Ας θυμηθούμε τα περσινά δημοσιεύματα σχετικά με τους 11 ντοπαρισμένους αρισταρίστες και τους κολυμβητές. Όλοι προσπαθούσαν να βρουν τον ξένο δάχτυλο που τους προμήθευσε με συσκευασμένα που περιείχαν τη M3, η οποία ήταν μια νέα ουσία που δεν χρησιμοποιούνταν για ντόπινγκ στη χώρα μας, με σκοπό να συκοφαντήσουν τον ελληνικό αθλητισμό.

Αυτό λοιπόν που στην προκειμένη περίπτωση είναι το ζητούμενο και χρήζει εισαγγελικής παρέμβασης δεν είναι η αξιοπιστία του εργαστηρίου, όπως θέλουν να μας πείσουν κάποιοι, αλλά αν οι εμπλεκόμενοι στις συγκεκριμένες υποθέσεις γνώριζαν ότι το εργαστήριο δεν μπορούσε να ανιχνεύσει τις συγκεκριμένες ουσίες και για το λόγο αυτό φρόντιζαν να τους «ταϊάζουν» με αυτές, ελπίζοντας ότι δεν θα γίνει στο μέλλον επανέλεγχος και δεν θα εντοπιστούν οι ντοπαρισμένοι αθλητές.

Κος Πάπιας
papias@eksegarsi.gr

Περισσότεροι από 15.000 οπαδοί του ΠΑΟΚ έδωσαν το παρών στην πρώτη συγκέντρωση της ομάδας τους για την νέα αγωνιστική περίοδο. Η διοίκηση του ΠΑΟΚ προσπάθησε με τις μικρές οικονομικές δυνατότητες που έχει να κάνει τις αναγκαίες προσθήκες στο έμφυχο δυναμικό της ομάδας, ευελπιστώντας σε κάτι καλύτερο από τη 2η θέση της κανονικής περιόδου και την 4η των play-off του περσινού πρωταθλήματος. Αν μάλιστα ο Σάντος καταφέρει να μοντάρει την ομάδα και τα αποτελέσματα είναι καλά, τότε θα μιλάμε για μια πολύ ευχάριστη χρονιά. Στη φωτογραφία μέλη του Σ.Φ. ΠΑΟΚ από την Αφρική, που δεν μπόρεσαν να δώσουν το παρών στην Τούμπα, στέλνουν αγωνιστικούς χαιρετισμούς.

■ ΜΑΙΚΛ ΜΑΝ

Δημόσιος κίνδυνος

Ψήγματα προβληματισμού αντί ουσίας και αιχμές αντί μιας καίριας καταγγελίας, αυτό είναι με δυο λόγια το στίγμα της νέας ταινίας του Μάικλ Μαν.

Στο φόντο της μεγάλης οικονομικής κρίσης του '29 και της μακρόχρονης εξαθλίωσης που ακολούθησε, αναπτύχθηκαν στην Αμερική διάφορες αντιδράσεις και φαινόμενα.

Ένα από αυτά υπήρξε η έξαρση της εγκληματικότητας. Ο Τζον Ντίλγκερ, του οποίου η σύντομη δράση ως ληστής τραπεζών αποτελεί το θέμα αυτής της ταινίας, έγινε λαϊκός ήρωας, χάρη στο μίσος του κόσμου που έβλεπε τις τράπεζες σαν αιτίες των δεινών του αλλά και χάρη στις ιδιότητες αρχές που χαρακτηρίζουν και εξακολουθούν να χαρακτηρίζουν ακόμα μια μερίδα παραβατών του νόμου. Ληστές σαν τον Ντίλγκερ υπήρξαν το πρόσχημα ώστε να οργανωθεί το FBI στον τερατώδη μηχανισμό κατασκοπείας και καταστολής που είχε ολοένα και περισσότερο ανάγκη

η αμερικανική αστική τάξη προκειμένου να καταπολεμήσει την ογκούμενη λαϊκή αντίδραση. Επικεφαλής αυτού του αποτελεσματικότητας, όπως αποδείχτηκε, μηχανισμού τέθηκε ο Τζον Εντγκαρ Χούβερ που για 48 συνεχόμενα χρόνια, μέχρι το θάνατό του, φακέλωσε τουλάχιστον 450.000 πολίτες (κυρίως αριστερούς), από τον Αλμπερτ Αϊνστάιν μέχρι τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ταυτίστηκε με τον Μακαρθισμό, κινήθηκε ανελέητα τον συνδικαλισμό για λογαριασμό των καπιταλιστών και οργάνωσε την ηλεκτρονική παρακολούθηση αριστερών φοιτητών και μαύρων ακτιβιστών τη δεκαετία του '60.

«Μικρή» λεπτομέρεια στη ζωή του άτεγκτου αυτού υπερασπιστή του νόμου υπήρξε η αδυναμία του στις ζαρτιέρες και στον εραστή του Κλάιντ Τόλσον! Ο άνθρωπος αυτός, λοιπόν, και ο εντεταλμένος του Μέλβιν Πέρβις ανέλαβαν να σώσουν με κάθε τρόπο (των βασιανιστηρίων συ-

Για κουριού, για κουριού (καπνίζω, καπνίζω!): βενζόλιο, όζον, σωματίδια, διοξίνες, λιθάνθρακα

Τραγουδάω όλους εσάς που αντισταθήκατε/ τραγουδάω τους άσπρους, τους μαύρους, τους κίτρινους/ τραγουδάω την ελπίδα που δεν έχει χρώμα/ τραγουδάω το αίμα που σ' όλα τα γεωγραφικά σημεία είναι κόκκινο./ Με το λαρύγγι μου πεταμένο έξω φαρδύ, σαν προκυμαία/ τραγουδάω την παγκόσμια αδερφοσύνη./ Μα απόψε, αδέρφια, δεν είμαι πια ποιητής./ Απόψε δε θέλω νάμαι ποιητής./ Απόψε είμαι ο τυμπανιστής μιας απέραντης στρατιάς/ με δύο δισεκατομμύρια μαχητές ακροβολισμένους μέσα στη νύχτα./ Και προχωράμε. (Τ. Λειβαδίτης: Ο άνθρωπος με το ταμπούρλο)

Φυσικά και στις διαδηλώσεις δεν πάμε γυμνοί στα... καιουτσούκ

♦ «Έτοιμοι δια παν ενδεχόμε- νο: Όμως ο εκλογικός σχεδια- σμός δεν αφορά μόνον τον Κα- ραμανλή αλλά και όσους άλ- λους ενδιαφέρονται να κατέ- βουν στις εκλογές» (από την ΑΥΓΗ, 1/7/09). Τι χρειάζονται άλλων μαρτύρων – για την εκλογολογία βεβαίως, βε- βαίως.

♦ «Το κείμενο που πλασαρί- στηκε ως "πυρετικός" μονόλο- γος εμπνευσμένος από την πε- ρίπτωση της Κωνσταντίνης Κούνεβα μοιάζει, στην πραγ- ματικότητα, με ένα χλιαρό τσα- λαβούτση σε βαρετές και άνο- στες κοινοτοπίες, μαρξίζουσες και χριστιανίζουσες. Το πρό- σωπο που μονολογεί είναι μια Βουλγάρα καθαρίστρια που ενώ διακατέχεται από ταξικό μίσος, συγχρόνως επικαλείται ξανά και ξανά την αγάπη, μια αγάπη που ωστόσο ακυρώνε- ται από τα υπολόγια λεγόμε- να, έτσι ώστε να χάνει στο τέ- λος το όποιο νόημα της και να αιωρείται αδιευκρίνιστη και θα- μπη, άνευ νοήματος και ουσί- ας, ανυπόστατη και αδιανόη- τη. Αρρυθμο, χαοτικό και ανεμ- μάτιστο, το κείμενο παραπαί-

ει και χωλαίνει αθεράπευτα γιατί στερείται νοηματικού κέν- τρου και δε διαθέτει στέρεο άξονα. Δεν έχει αρμούς που να το συνέχουν και να το συγ- κρατούν. Είναι εντελώς ανορ- γάνωτο και αδόμητο. Ο συγ- γραφέας και πλατσοιρίζει στα ρηχά αδυνατώντας να πλάσει ένα στιβαρό και πειστικό χα- ρακτήρα, ικανό να σταθεί και να περιφρουρήσει το είναι του. Επιπλέον, πλατσοιρίζει άτσα- λα και αναπαράγει αβασάνι- στα τα πιο συνηθισμένα και χι- λιοειπωμένα στερεότυπα στε- ρώντας από το μονόλογο τη στοιχειώδη πρωτοτυπία. Συ- γκινητική μεν, αβάρης δε η Ρού- σκα του κίτρινου σκυλιού μιλά παράφορα αλλά αντιφατικά, χωρίς τελικά να αρθρώνει ένα λόγο που να μπορεί να τη "δι- καιώσει". (Για το έργο του Μι- σέλ Φάις «Το κίτρινο σκυλί» - Πατάκης (να μην ξεχνάμε) – κριτική στο INDEX, τ.32, Ιούνης 2009).

♦ Όταν υιοθετείς το «τέλος των ιδεολογιών» του Φουκου- γιάμα, έκλεισες ως...

♦ Δε θ' αυξηθεί η τιμή του ρεύ-

ματος, είπε ο Χατζηδάκης. (Κα- τά μόνα, κατά κύρη...).

♦ Ε, όχι και δεν έχετε πείρα εκλογής προέδρου Δημοκρατί- ας, κυρ – Mac Miles (Μάκης Μαίλης).

♦ Μας τάχουν κάνει μπάλονια με τα «εξόριστα» μάρμαρα. Δεν κοιτάνε να μετρήσουν πρώτα πόσες χριστιανικές εκκλησίες στην Ελλάδα έχουν χρησιμο- ποιήσει υλικά από αρχαία κτί- σματα.

♦ Σέχτα: όχι γείωση αλλά απο- γείωση...

♦ Μ. Θεοδωράκης και «Αμερι- κή, φάρος» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28/6/09). Ένα το σχόλιο: άλλο μουσική για τις μάζες και άλ- λο music for the masses...

♦ Αυτή η «λίστα ανέργων» στο Συνδικάτο Μετάλλου μας θυ- μίζει κάτι από χειμερινό επιδο- μα των οικοδόμων και το ανά- λογο συνδικάτο...

♦ Ελλείμματα αλλά και «Ευελι- ξία στις ρυθμίσεις οφειλών προς ΙΚΑ – ΕΤΑΜ» (ΕΞΠΡΕΣ, 28/6/09).

♦ «Δημοκρατία του καιουτ- σούκ» (Ριζοσπάστης, 30/6/09) – Ναι, αλλά εδώ το καιουτσούκ το εκτοξεύουν οι «εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας»...

♦ Σοσιαλιστική Προοπτική – Στόχος: Βίοι παράλληλοι.

♦ «Το κύμα των λαθρομετανα- στών, συνιστά εν δυνάμει απει- λή για τις περισσότερο ανεπ- τυχημένες κοινωνίες της Δύ- σης με συνέπειες κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές». Μεί- μαράκης, στη διεθνή συνάντη- ση εργασίας για την παγκόσμια ασφάλεια, Κωνσταντινούπο- λη. Το «κανείς άνθρωπος δεν εί- ναι παράνομος» μάλλον δεν εί- ναι αρκετό...

♦ Ριζοσπάστης, 1/7/09, στή- λη «Επώνυμος»: «Εκείνο που δεν έμαθε ο λαός ήταν πως οι Κερκυραίοι, με πρωτοβουλία μαζικών φορέων και συνδικα- λιστικών οργανώσεων, της Επι-

τροπής Ειρήνης, του ΠΑΜΕ και άλλων, αποδοκίμασαν τους μακελάρηδες ιμπεριαλιστές διοργανώνοντας ένα μαζικό και μαχητικό αντιιμπεριαλιστικό συλλαλητήριο». Εκείνο που αποτελεί φτύσιμο στους ανα- γνώστες τη εφημερίδα αυτής είναι το εξής: «Κατά την έναρ- ξη των εργασιών της Κοινο- βουλευτικής Συνέλευσης του ΟΑΣΕ, που ξεκίνησαν τη Δευ- τέρα 29 Ιούνη στο Βίλνιους της Λιθουανίας, ο βουλευτής της ΚΚΕ Κώστας Αλυσανδράκης παίρνοντας το λόγο κατήγγι- λε...». Δηλαδή ο ΟΑΣΕ στην Κέρκυρα είναι ιμπεριαλιστικός και στο Βίλνιους «αλλάζει»;

♦ Απαντα Λένιν (έκδοση Σ. Εποχή), τόμος 6, σελ 74, ση- μείωση.

♦ «Ο λαός πρέπει να βάζει αυ- τόν τον πολιτικό στόχο, μιαν αδύναμη κυβέρνηση, αφού δεν μπορεί να βγάλει μια λαϊκή κυ- βέρνηση άμεσα από τις εκλο- γές, ισχυρό κίνημα, ισχυρό ΚΚΕ...». Α. Παπαρήγα, Ριζοσπά- στης, 2/7/09. Το τελευταίο («ισχυρό ΚΚΕ») ξέρουμε τι ση- μαίνει...

♦ Tsoukatos: take the money and run.

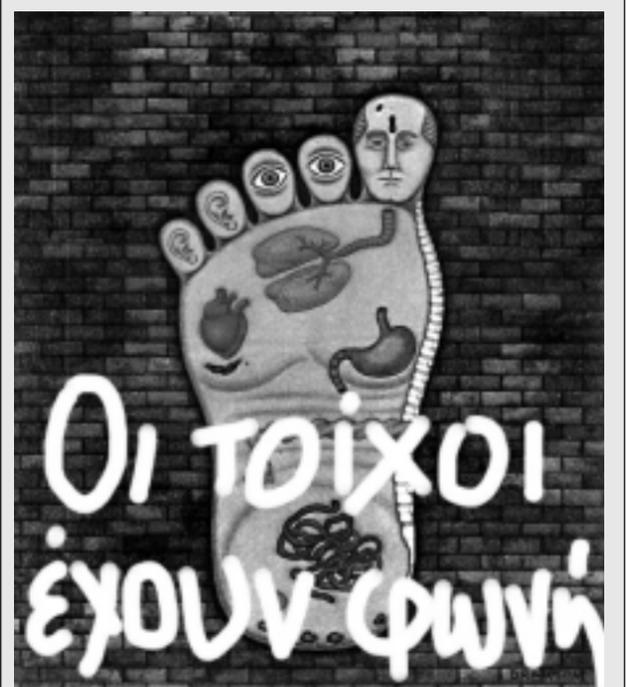
♦ Κι άλλες... εκλογές: «Γυρίζο- ντας την πλάτη στα κόμματα του ευρωμονόδρομου και του κεφαλαίου, ενισχύοντας το ΚΚΕ...» (Ριζοσπάστης, 2/7/09, στήλη «Η άποψή μας»).

♦ 15% μείωση του όγκου λιανι- κών πωλήσεων τον Απρίλη («για το καλό μου»...).

♦ Στην κυριολεξία πλέον «άλ- λο Τουπαμάρος» (βλ. και το σχετικό βιβλίο που μετέφρασε ο Δημήτρης Κουφοντίνας) και «άλλο το πιπί της Μάρως» (βλ. και εκδήλωση για την «κατα- στολή της περιόδου»).

♦ Συνιστούμε στον κ. Μπε- ριβάλλον και κοκοήθεις νεο- πλάσιες.

Βασιλης

♦ Έλληνες και μετανάστες εργαζόμενοι μαζί στην πάλη για την ανασύνταξη και αντεπίθεση του εργατικού - λαϊκού κινήματος – Διήμερο Οργανώσεων Αθήνας ΚΚΕ και ΚΝΕ – Παρασκευή 3 και το Σάββατο 4 Ιούλη πάρκο «ΦΙΞ» στα Πατήσια (αφίσα)

Υπό άλλες συνθήκες, μάλλον δεν θα σχολιάζαμε την αφί- σα για την εκδήλωση του Περισσού. Είναι όμως το (όχι και τόσο μακρινό) παρελθόν αυτού του κόμματος στο μετα- ναστευτικό. Είναι το γεγονός ότι επέλεξαν να κάνουν το διήμερό τους τις ίδιες ακριβώς μέρες με το Αντιρατσιστι- κό Φεστιβάλ, που έχει φτάσει αισίως στον 14ο χρόνο του. Είναι και το ότι βγήκαν στην Πατησίων και την Αχαρνών και «πάτησαν» με τις αφίσες τους όλες τις αφίσες για την πορεία της Πέμπτης σε ένδειξη αλληλεγγύης στην Κ. Κού- νεβα και ενάντια στο δουλεμπόριο. Αφίσα για αφίσα δεν άφησαν. Μιλάμε για μένος. Ολ' αυτά, λοιπόν, δεν μας επι- τρέπουν να περάσουμε στο ντούκου το διήμερο του Πε- ρισσού, που θα είναι μια ακόμα θλιβερή κομματική φιάστα. Μια φιάστα στην οποία θα μαζεψούν να τα πουν μετα- ζύ τους, χωρίς βέβαια να ενημερώσουν τους νεότερους, Έλληνες και μετανάστες, ότι το 1990-93 τα ΚΝΑΤ του Πε- ρισσού, με βάση το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας, πρω- τοστατούσαν στο κυνηγητό των μεταναστών, με πρό- σχημα ότι σπάνε τα μεροκάματα. Ο τότε υπουργός Ερ- γασίας της κυβέρνησης Μητσοτάκη, Αρ. Κολαντζάκος τους πλήρωνε ημεραργίες κι αυτοί έβαζαν πούλμαν από την πλατεία Κάνηγος και εξομούσαν σε διάφορα μεγάλα ερ- γοτάξια κυνηγώντας μετανάστες. Όταν κατάφεραν να πι- άσουν μερικούς, ακολουθούσε η Αστυνομία που τους μπουζούριαζε για να πάρουν το δρόμο της απελάσης. Αυ- τὰ ήταν τα τοτινά κατορθώματα αυτών που θυμήθηκαν ετεροχρονισμένα την αλληλεγγύη και την ενότητα με τους μετανάστες.

♦ Να συντρίψουμε το σύγχρονο σπαραχάντ που ορθώ- νεται – Η σωπή είναι συνενοχή – Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας – Πορεία Τρίτη 7 Ιουλίου 2009 - πλ. Ομονοίας – 7μμ – Αναρχικοί-ες – αντιεξουσιαστές-τριες – αλληλέγγυοι-ες (αφίσα)

Μπορούμε να υπογράψουμε κάθε λέξη αυτής της αφί- σης. Όχι μόνο τα μεγάλα γράμματα, αλλά και τα μικρά που περιγράφουν διάφορες πλευρές του ρατσιστικού πογκρόμ και που δεν τα παραθέσαμε παραπάνω. Αναρωτιόμαστε, όμως, γιατί χωριστή πορεία με συγκεκριμένο ιδεολογικό στίγμα; Το ζητούμενο είναι να κάνει ο αναρχικός-αντιε- ξουσιαστικός χώρος μια «δική του» πορεία για τους με- τανάστες (κι άλλη μία οι χώροι της λεγόμενης άκρας αρι- στερας) ή να προωθηθεί ο αγώνας ενάντια στο σύγχρονο ρατσισμό και για την αλληλεγγύη στους μετανάστες; Μή- πως με την «ιδεολογικοποίηση» του θέματος μετατρέπουμε τελικά –έστω και χωρίς να υπάρχει τέτοια πρόθεση, του- λάχιστον δηλωμένη– τους μετανάστες σε «αντικείμενο» της δικής μας πολιτικής;

♦ Τα πλούτη τους είναι το αίμα μας – ΝΤΟΥ ΣΤΑ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ – Προλετάριοι σε κρίση (τρικάκι)

Κάποιοι «προλετάριοι σε κρίση» έκαναν ντου σ' ένα σού- περ-μάρκετ προ καιρού και άφησαν αυτό το τρικάκι φεύ- γοντας. Καλές αυτές οι ενέργειες στο συμβολικό επίπεδο. Δεν παράγουν, όμως, πολιτικό πρόταγμα. Το «ντου στα σούπερ-μάρκετ» ως τακτική είναι ένα ωραίοτατο σύνθη- μα στον αέρα. Άλλο ζύμωση, άλλο δράση ημέρας.

μπεριλαμβανομένων) την Αμερική από τους «κακούς».

Ένας από τους φιλόδοξους στόχους τους υπήρξε ο Τζον Ντιλγκερ που πιθανόν δεν θα έπερφε στα δίχτυα τους αν εί- χε απωλέσει όλες τις ανθρώπινες ιδιότητες του.

Ο Μάικλ Μαν δίνει διακριτικά στον θεατή να καταλάβει ότι κάτι τέτοιοι γκάνγκστερς υπερτερούν ελαφρώς ηθικά από τους δώκτες τους. Όμως ως εκεί. Γιατί ο σχολιασμός αυτού του εγκληματικού μηχανισμού, του FBI, που ο Ερνεστ Χεμιν- γουέι αποκάλεσε «αμερικανική Γκεστάπο» περνά σχεδόν απα- ρατήρητος, όπως και οι κοινωνικές διαστάσεις της παραβα- τικότητας που αναπτύχθηκε στο έδαφος της κρίσης του '29.

Ετσι η ταινία αυτή καταλήγει να είναι ένα αξιόλογο αστυ- νομικό θρίλερ, προσεγγμένο ως την τελευταία του λεπτομέ- ρεια, όμως άτολμο και δειλό αφού «αγνοεί» τις ρίζες που εξέ- θρεψαν αυτούς τους μηχανισμούς και που έγιναν στυλοβά- τες της αστικής δικτατορίας στην μεγαλύτερη ιμπεριαλιστι- κή χώρα του κόσμου.

■ ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΜΠΙΜΠΕΡΜΑΝ

Το αλάτι της γης

Για πολλοστή φορά βγαίνει στις αίθουσες η κλασική αυτή προλεταριακή ταινία, που γυρίστηκε το 1951-53 στις ΗΠΑ και απαγορεύτηκε από τον Μακαρθισμό. Αναφέρεται στη ζωή και τους αγώνες των ανθρακορύχων του Νέου Μεξικού, εστιάζοντας ιδιαίτερα στις σχέσεις των δύο φύλων μέσα στην εργατική οικογένεια. Όσοι θέλετε να ξαναδείτε την ταινία (πρό- σφατα παίχτηκε και στην «Κ», στην Αθήνα και τη Θεσσαλο- νίκη) είναι σίγουρο ότι δεν πρόκειται να θεωρήσετε χαμένο το χρόνο σας. Μερικά πράγματα είναι σαν το καλό κρασί...

Ελένη Σταματίου

Στη μνήμη του Παναγιώτη Καπετανέα

Ευχαριστούμε θερμά τους φίλους και συντρόφους από τη Θεσσαλονίκη, που με την οικονομική τους ενίσχυση στην «Κόντρα», στις 6 Ιούνη, έδειξαν ότι θυμούνται πάντα το φί- λο τους Παναγιώτη Καπετανέα. Στη μνήμη του, οι γονείς του προσφέρουμε στην «Κόντρα» 70 ευρώ και σας ευχα- ριστούμε όλους που πασχίζετε για την ενημέρωσή μας.

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»

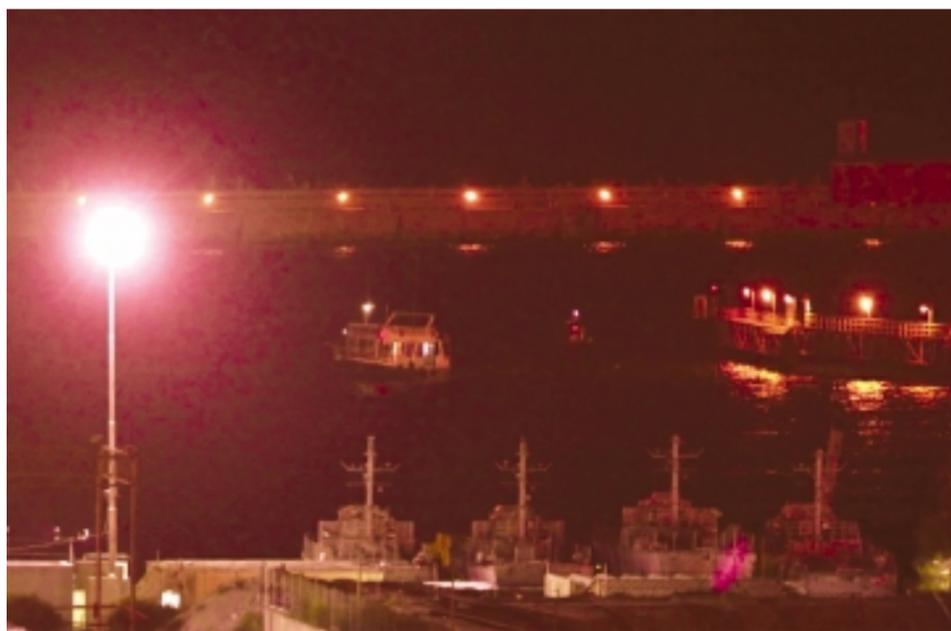
Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

■ Απήγαγαν τον «Αρίωνα» μαζί με τους επιβάτες του

Οι πειρατές της Μεσογείου ξαναχτύπησαν

Ήταν 15:30 μετά το μεσημέρι της 30ής Ιουνίου, όταν σιωνιστές κομάντο σαλτάριζαν με τη βία πάνω στο μικρό ελληνικό επιβατικό «Αρίων», που κατευθυνόταν προς τη Γάζα, μεταφέροντας 21 εθελοντές του Free Gaza Movement και δημοσιογράφους, 14 εθνικότητες, καθώς και 3 περίπου τόνους φαρμακευτικής βοήθειας. Αφού ακινητοποίησαν τους επιβάτες με την απειλή των όπλων, η πρώτη κίνησή τους ήταν να κατεβάσουν την ελληνική σημαία από το σκάφος, για να υποστηρίξουν στη συνέχεια, απαντώντας στην ελληνική κυβέρνηση που έκανε ένα τυπικό διάβημα, ότι το σκάφος δεν ήταν ελληνικό αλλά είχε μεταβιβαστεί (πράγμα εξ ολοκλήρου ψευδές). Ο «Αρίων» ρυμουλκήθηκε στη ναυτική βάση του Αοντότ και οι επιβάτες φυλακίστηκαν με προορισμό την απέλαση, εκτός δυο συντονιστριών του Free Gaza Movement, που είχαν ισραηλινά διαβατήρια (είναι Παλαιστίνιες) που αφέθηκαν ελεύθερες χωρίς να τους απαγγελθούν κατηγορίες.

Πρόκειται για μια ακόμη πράξη ωμής πειρατείας από τους γκάνγκστερ της Μεσογείου. Πειρατείες που έγιναν και αυτή σε διεθνή ύδατα, 23 μίλια από τις ακτές της Γάζας. Ο «Αρίων», που έφερε το συμβολικό όνομα «Spirit of Humanity», παρενοχλούνταν ήδη από τις 2 περίπου τη νύχτα από πέντε έως οκτώ ισραηλινά πολεμικά, που καλούσαν το πλοίο της ανθρωπιστικής

Ο «Αρίων» νύχτα στην πολεμική βάση του Αοντότ με δεμένα γύρω του τα ισραηλινά πολεμικά. Η ελληνική σημαία έχει αφαιρεθεί από το σκάφος.

αποστολής να επιστρέψει στη Λάρνακα, απειλώντας ότι θα ανοίξουν πυρ. Η αποστολή αγνόησε τις απειλές και συνέχισε στη ρότα προς τη Γάζα, μέχρι που τα ισραηλινά πολεμικά έφραξαν το δρόμο στο μικρό σκάφος και πάνοπλοι κομάντο ανέβηκαν στο κατάστρωμά του.

«Αυτοί που κόπτονται για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξακολουθούν να σιωπούν και να επιτρέπουν στο Ισραήλ να συμπεριφέρεται ως ο γκάνγκστερ της Μεσογείου», ανακοίνωσε το ελληνικό τμήμα του Free Gaza Movement. «Επιτρέπουν στο Ισραήλ να κρατάει έναν λαό 1,5 εκατομμυρίων ανθρώπων σε ένα τεράστιο, ναζιστικό τύπο,

στρατόπεδο συγκέντρωσης και να εμποδίζει όποιον θέλει να του προσφέρει την παραμικρή βοήθεια. Να εμποδίζει την ελεύθερη ναυσιπλοΐα στη Μεσόγειο και να καταπατά κάθε έννοια διεθνούς δικαίου και δικαίου της θάλασσας. Περιμένουμε να δούμε τις αντιδράσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τη νέα ισραηλινή πειρατεία σε βάρος ενός ελληνικού πλοίου και αναρωτιόμαστε έως πότε ο πρέσβης μιας χώρας που ακολουθεί τόσο προκλητικά επιθετική πολιτική θα εξακολουθεί να απολαμβάνει την ελληνική φιλοξενία».

Η ελληνική κυβέρνηση έκανε διά του υπουργείου Εξωτερικών το τυπικό διάβημα προς το Ισραήλ, φροντίζο-

ντας αυτή τη φορά να δώσει μεγαλύτερη δημοσιότητα. Οπως ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος Τύπου του ΥΠΕΞ, ζητήθηκε «η άμεση απελευθέρωση του σκάφους, του πληρώματος και των επιβατών», ενώ δεσμεύτηκε ότι «θα συνεχίσει να παρακολουθεί στενά το θέμα προβαίνοντας σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες». Μέχρι την Πέμπτη, πάντως, που γράφονται αυτές οι γραμμές, ούτε οι επιβάτες έχουν απελευθερωθεί ούτε το σκάφος. Το Free Gaza Movement απαιτεί το σκάφος να παραδοθεί άμεσα στο πλήρωμά του για να επιστρέψει στην Ελλάδα και όχι μέσα από χρονοβόρες δικαστικές διαδικασίες. Αυτό είναι υποχρέωση της Ελλάδας.

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Το νόμιμο και το παράνομο

Στον εν αποστρατεία στρατηγό του ΠΑΣΟΚ Θ. Τσουκάτο επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι, μεταξύ των οποίων εγγυοδοσία 100.000 ευρώ. Ποσό εξαιρετικά μεγάλο, ένδειξη ότι επιβλήθηκε σε ιδιαίτερα εύπορο άνθρωπο. Τι ήταν ο Τσουκάτος πριν γίνει στρατηγός του Σημίτη; Ένας συνοικιακός φαρμακοποιός με σύζυγο μια τραπεζική υπάλληλο, συνδικαλίστρια της ΠΑΣΚΕ. Τώρα βρίσκεται με μια μεγάλη περιουσία, συχνάζει στη Μύκονο και ζει μες στη χλιδή. Τα λεφτά έγιναν -λέει- χάρη στο επιχειρηματικό δαιμόνιο της συζύγου, που εγκατέλειψε το συνδικαλισμό και μεταπήδησε στο Χρηματιστήριο. Το γεγονός ότι τα λεφτά έγιναν την περίοδο που ο σύζυγος έλυσε και έδενε στο ΠΑΣΟΚ είναι εντελώς συμπτωματικό. Προφανώς, εκείνη την περίοδο ούτε εσωτερική ενημέρωση υπήρχε, ούτε χειραγώγηση μετοχών, ούτε παρασκευαστικά κόλπα.

Για την αστική Δικαιοσύνη ο Τσουκάτος είναι απλά ένας ύποπτος που βαδίζει προς την αθώωσή του. Αυτό είναι πλέον ή βέβαιον. Τον αθώωσε το ίδιο το ΠΑΣΟΚ διά των ταμιών του, που πήραν όρκο ότι αυτός ο άνθρωπος αποκλείεται να έβαλε δεκάρα στην τσέπη του απ' αυτά που κουβαλούσε για το κόμμα, προερχόμενα από χρηματοδότες που μόνο αυτός γνώριζε.

Εμείς δε μπορούμε να υποστηρίξουμε τίποτα διαφορετικό. Δεν έχουμε αποδείξεις, βρε αδερφέ. Είμαστε υποχρεωμένοι να δεχτούμε ότι το ζεύγος Τσουκάτου πλούτισε χάρη στο επιχειρηματικό δαιμόνιο που σε ώριμη ηλικία ανακάλυψε ότι διαθέτει η σύζυγος. Αναρωτιόμαστε, όμως, πώς μεγαλοκατέλεξε σαν αυτά της Siemens και άλλων μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων εμπιστεύονταν τόσα λεφτά σ' έναν συνοικιακό φαρμακοποιό και μάλιστα συναλλάσσονταν μόνο μαζί του. Ποιος ή ποιοι είναι αυτοί που περιέβαλαν τον Τσουκάτο με τέτοιο κύρος;

Η απάντηση είναι γνωστή. Αν μας απασχολεί κάτι εδώ είναι τα δυσδιάκριτα όρια ανάμεσα στο νόμιμο και το παράνομο. Αυτά τα όρια είναι απολύτως διακριτά όταν αναφερόμαστε σε απλούς λαϊκούς ανθρώπους (ή σε μορφές πολιτικής δράσης), όταν όμως ανεβαίνουμε ψηλά εξαφανίζονται. Νομιμότητα και παρανομία αποτελούν τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Συνηθίζουμε να αποκαλούμε σκάνδαλο κάθε εκτροπή από την τυπική νομιμότητα που αφορά δημόσιους λειτουργούς και κυρίως πολιτικούς. Κάθε εκτροπή που αποκαλύπτεται. Γιατί οι περισσότερες δεν αποκαλύπτονται. Κι όμως, δεν υπάρχει ανάθεση, προμήθεια, συμφωνία που να μην ξεκινά με μια μίζα, ευθέως ανάλογη προς το μέγεθος της δουλειάς που κλείνεται. Δεν υπάρχει πολιτικός στα κόμματα εξουσίας που να μην τον χρηματοδοτούν συγκεκριμένα καπιταλιστικά συμφέροντα. Ακόμα και στις εσχαιές της επικράτειας, κάποιιο βουλευτές που περνούν εντελώς αφανείς, παίρνουν τη «χορηγία» τους από τοπικούς καπιταλιστές. Ανάλογα με το κύρος και τις σχέσεις του κάθε πολιτικού με τα κέντρα λήψης αποφάσεων είναι και η χρηματοδότηση.

Ολ' αυτά είναι γνωστά, αλλά όταν συζητιούνται δημόσια όλοι καλύπτονται πίσω από το τυπικό: έχεις αποδείξεις; Κι όταν δίνονται αποδείξεις, σπεύδουν όλοι οι μηχανισμοί για το κουκούλωμα. Οι κυβερνήσεις παραγράφουν και η Δικαιοσύνη αναλαμβάνει τα υπόλοιπα. Αν τα πράγματα παραζορίσουν, μπορεί να ταλαιπωρηθεί κάποιος κάποιος κρίκος της αλυσίδας. Είναι οι κίνδυνοι ενός χρυσοφόρου επαγγέλματος.

Η εξαφάνιση των ορίων ανάμεσα στη νομιμότητα και την παρανομία στη δράση των κορυφών του συστήματος οικονομικής και πολιτικής εξουσίας δεν είναι ελληνική διαστροφή, αλλά ίδιον του συστήματος παντού.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

